

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B****SZÓSTA DYREKTYWA RADY**

z dnia 17 maja 1977 r.

w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku

(77/388/EWG)

(Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy			
	nr	strona	data
► M1 Jedenasta dyrektywa Rady 80/368/EWG, z dnia 26 marca 1980 r.	L 90	41	3.4.1980
► M2 Dziesiąta dyrektywa Rady 84/386/EWG, z dnia 31 lipca 1984 r.	L 208	58	3.8.1984
► M3 Osiemnasta dyrektywa Rady 89/465/EWG, z dnia 18 lipca 1989 r.	L 226	21	3.8.1989
► M4 Dyrektywa Rady 91/680/EWG, z dnia 16 grudnia 1991 r.	L 376	1	31.12.1991
► M5 Dyrektywa Rady 92/77/EWG z dnia 19 października 1992 r.	L 316	1	31.10.1992
► M6 Dyrektywa Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r.	L 384	47	30.12.1992
► M7 Dyrektywa Rady 94/4/WE z dnia 14 lutego 1994 r.	L 60	14	3.3.1994
► M8 Dyrektywa Rady 94/5/WE z dnia 14 lutego 1994 r.	L 60	16	3.3.1994
► M9 Dyrektywa Rady 94/76/WE z dnia 22 grudnia 1994 r.	L 365	53	31.12.1994
► M10 Dyrektywa Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.	L 102	18	5.5.1995
► M11 Dyrektywa Rady 96/42/WE z dnia 25 czerwca 1996 r.	L 170	34	9.7.1996
► M12 Council Directive 96/95/EC of 20 December 1996 (*)	L 338	89	28.12.1996
► M13 Dyrektywa Rady 98/80/WE z dnia 12 października 1998 r.	L 281	31	17.10.1998
► M14 Dyrektywa Rady 1999/49/WE z dnia 25 maja 1999 r.	L 139	27	2.6.1999
► M15 Dyrektywa Rady 1999/59/WE z dnia 17 czerwca 1999 r.	L 162	63	26.6.1999
► M16 Dyrektywa Rady 1999/85/WE z dnia 22 października 1999 r.	L 277	34	28.10.1999
► M17 Dyrektywa Rady 2000/17/WE z dnia 30 marca 2000 r.	L 84	24	5.4.2000
► M18 Dyrektywa Rady 2000/65/WE z dnia 17 października 2000 r.	L 269	44	21.10.2000
► M19 Dyrektywa Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r.	L 22	17	24.1.2001
► M20 Dyrektywa Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r.	L 15	24	17.1.2002
► M21 Dyrektywa Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r.	L 128	41	15.5.2002
► M22 Dyrektywa Rady 2002/93/WE z dnia 3 grudnia 2002 r.	L 331	27	7.12.2002
► M23 Dyrektywa Rady 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r.	L 260	8	11.10.2003
► M24 Dyrektywa Rady 2004/7/WE z dnia 20 stycznia 2004 r.	L 27	44	30.1.2004
► M25 Dyrektywa Rady 2004/15/WE z dnia 10 lutego 2004 r.	L 52	61	21.2.2004
► M26 Dyrektywa Rady 2004/66/WE, z dnia 26 kwietnia 2004 r.	L 168	35	1.5.2004
► M27 Dyrektywa Rady 2005/92/WE z dnia 12 grudnia 2005 r.	L 345	19	28.12.2005
► M28 Dyrektywa Rady 2006/18/WE z dnia 14 lutego 2006 r.	L 51	12	22.2.2006

zmienione przez:

► A1 Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
► A2 Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

- **A3** Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki L 236 33 23.9.2003
Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki
Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej
Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w
Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

SZÓSTA DYREKTYWA RADY

z dnia 17 maja 1977 r.

**w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich
w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku
od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku**

(77/388/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wszystkie Państwa Członkowskie przyjęły system podatku od wartości dodanej zgodnie z pierwszą i drugą dyrektywą Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych ⁽³⁾;

decyzja z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych Państw Członkowskich przez środki własne Wspólnot ⁽⁴⁾ przewiduje, że budżet Wspólnot będzie, bez względu na inne dochody, finansowany całkowicie z własnych środków Wspólnot; ponieważ środki te mają zawierać przychody uzyskane z podatku od wartości dodanej otrzymane poprzez zastosowanie wspólnej stawki podatku do podstawy opodatkowania ustalonej w jednolity sposób zgodnie z zasadami wspólnotowymi;

dalszy postęp będzie następował poprzez efektywne usunięcie ograniczeń w przepływie osób, towarów, usług i kapitału oraz integrację gospodarek narodowych;

należy mieć na uwadze cel, którym jest zniesienie nakładania podatku od przywozu oraz zwrot podatku od wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi; należy zapewnić aby wspólny system podatków obrotowych nie był dyskryminujący, ze względu na pochodzenie towarów i usług, tak aby mógł być ostatecznie zrealizowany wspólny rynek pozwalający na uczciwą konkurencję i przypominający prawdziwy rynek wewnętrzny;

określenie terminu „podatnik” musi być dokładnie sprecyzowane, aby uzyskać lepszą neutralność podatku i umożliwić Państwom Członkowskim rozciągnięcie go na osoby, które okazjonalnie dokonują określonych transakcji;

termin „transakcja podlegająca opodatkowaniu” był powodem trudności, zwłaszcza, jeśli chodzi o transakcje uznawane za transakcje podlegające opodatkowaniu; dlatego pojęcia te muszą zostać dokładniej sprecyzowane;

określenie miejsca, gdzie transakcje podlegające opodatkowaniu zostały dokonane, było źródłem konfliktów dotyczących jurysdykcji między Państwami Członkowskimi, w szczególności jeśli chodzi o dostawy towarów wraz z montażem oraz świadczenie usług; miejsce, gdzie następuje świadczenie usługi powinno co do zasady być określone jako miejsce, gdzie osoba świadcząca usługi posiada swoje główne miejsce prowadzenia działalności, miejsce to powinno być określone jako znajdujące się w kraju osoby, dla której świadczona jest ta usługa, szczególnie w przypadku niektórych usług świadczonych pomiędzy podatnikami, gdzie koszt usługi jest wliczany w cenę towaru;

⁽¹⁾ Dz.U. C 40 z 8.4.1974, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 12.11.1974, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 19.

▼B

pojęcia zdarzenia podatkowego i obowiązku podatkowego muszą być zharmonizowane, jeśli wprowadzenie i jakiekolwiek późniejsze zmiany stawki wspólnotowej mają stać się obowiązujące w tym samym czasie we wszystkich Państwach Członkowskich;

podstawa opodatkowania musi być zharmonizowana tak, aby zastosowanie stawki wspólnotowej do transakcji podlegających opodatkowaniu doprowadziło do porównywalnych rezultatów we wszystkich Państwach Członkowskich;

stawki podatkowe stosowane przez Państwa Członkowskie muszą pozwolić na prawidłowe odliczenie podatku naliczonego w fazie poprzedniej;

wspólny wykaz zwolnień powinien być sporządzony, tak aby umożliwić pobór środków własnych Wspólnot w sposób jednolity we wszystkich Państwach Członkowskich;

zasady dotyczące odliczeń powinny zostać zharmonizowane w stopniu, który miałby wpływ na wysokość pobieranych kwot; część podlegająca odliczeniu powinna być naliczana w podobny sposób we wszystkich Państwach Członkowskich;

należy sprecyzować, które osoby są zobowiązane do zapłaty, w szczególności jeśli chodzi o niektóre usługi świadczone przez osobę mającą swe przedsiębiorstwo w innym państwie;

zobowiązania podatników muszą zostać zharmonizowane, zależnie od możliwości tak, aby zapewnić niezbędne zabezpieczenia pozwalające na pobieranie podatków w ujednolicony sposób we wszystkich Państwach Członkowskich; podatnicy powinni w szczególności deklarować okresowo ogólną wysokość dokonywanych transakcji, jeżeli okaże się to konieczne dla ustalenia i kontroli podstawy opodatkowania;

konieczna jest harmonizacja różnych odrębnych systemów już istniejących; Państwa Członkowskie powinny jednakże mieć możliwość utrzymania swoich własnych systemów dotyczących małych przedsiębiorstw, zgodnie ze wspólnymi przepisami, i w celu ściślejszej harmonizacji; Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania szczególnej regulacji umożliwiającej zastosowanie ryczałtowych stawek rekompensat z tytułu podatku naliczonego rolnikom nie objętym zwykłymi regulacjami; powinny zostać ustalone podstawowe zasady tej regulacji, jak również, że powinno się przyjąć wspólną metodę określania wartości dodanej tych rolników do celów gromadzenia środków własnych;

należy zapewnić jednolite zastosowanie przepisów niniejszej dyrektywy; w tym celu powinny zostać ustanowione wspólnotowe procedury konsultacji; powstanie Komitetu ds. Podatku od Wartości Dodanej powinno umożliwić w tym zakresie bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją;

Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość, w pewnych granicach i na pewnych warunkach, podjąć lub utrzymać specjalne środki stanowiące odstępstwo od stosowania niniejszej dyrektywy, w celu uproszczenia pobierania podatku i zapobieżenia nadużyciom finansowym lub uchylaniu się od opodatkowania;

może okazać się właściwe, aby upoważnić Państwa Członkowskie do zawarcia z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi umów zawierających odstępstwa od niniejszej dyrektywy;

niezbędne jest zapewnienie okresu przejściowego pozwalającego na stopniowe dostosowywanie prawa krajowego w określonych dziedzinach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

▼ **B**

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE*Artykuł 1*

Państwa Członkowskie zmodyfikują swoje obecne systemy podatku od wartości dodanej zgodnie z przepisami następujących artykułów.

Przyjmą one niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne tak, aby zmodyfikowany system wszedł w życie najszybciej jak to możliwe, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1978 r.

TYTUŁ II

ZAKRES PRZEDMIOTOWY*Artykuł 2*

Opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej podlega:

- 1) dostawa towarów lub usług świadczona odpłatnie na terytorium kraju przez podatnika, który jako taki występuje;
- 2) przywóz towarów.

TYTUŁ III

ZAKRES TERYTORIALNY▼ **M4***Artykuł 3*

1. Do celów niniejszej dyrektywy:
 - „terytorium Państwa Członkowskiego” oznacza terytorium kraju określone w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w ust. 2 i 3,
 - „Wspólnota” oraz „terytorium Wspólnoty” oznacza terytorium Państw Członkowskich określone w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w ust. 2 i 3,
 - „terytorium trzecie” oraz „państwo trzecie” oznacza każde terytorium inne niż terytorium określone w ust. 2 i 3 jako terytorium Państwa Członkowskiego.
2. Do celów niniejszej dyrektywy „terytorium kraju” oznacza obszar, na którym stosuje się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, określony w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w art. 227.
3. Następujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich nie stanowią części terytorium kraju:
 - Republika Federalna Niemiec:
 - Wyspa Helgoland,
 - terytorium Büsingen,
 - Królestwo Hiszpanii:
 - Ceuta,
 - Melilla;
 - Republika Włoska:
 - Livigno,
 - Campione d'Italia,
 - włoska część jeziora Lugano.

Następujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich również nie stanowią części terytorium kraju:

▼ **M4**

- Królestwo Hiszpanii:
Wyspy Kanaryjskie,
- Republika Francuska:
departamenty zamorskie,
- Republika Grecka:
Αγιο Ορος (Góra Athos).

▼ **M6**

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, w świetle konwencji oraz Traktatów zawartych odpowiednio z Republiką Francuską oraz Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Księstwo Monako oraz Wyspa Man do celów niniejszej dyrektywy nie będą traktowane jako terytoria państw trzecich.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby transakcje, których miejscem pochodzenia lub miejscem przeznaczenia jest:

- Księstwo Monako – były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub miejsce przeznaczenia położone jest w Republice Francuskiej,
- Wyspa Man – były traktowane jak transakcje, których miejsce pochodzenia lub miejsce przeznaczenia położone jest w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

▼ **M4**

5. Jeżeli Komisja jest zdania, że przepisy ust. 3 i 4 nie mają już uzasadnienia, szczególnie w odniesieniu do neutralnego charakteru konkurencji lub własnych środków, przedstawia wówczas Radzie odpowiednie wnioski.

▼ **B**

TYTUŁ IV

PODATNICY

Artykuł 4

1. „Podatnikiem” jest każda osoba wykonująca samodzielnie i niezależnie od miejsca zamieszkania działalność gospodarczą, określoną w ust. 2, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

2. Działalność gospodarcza, określona w ust. 1 obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi włącznie z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów. Za działalność gospodarczą uznaje się również wykorzystywanie, w sposób ciągły, własności dóbr materialnych lub niematerialnych do celów zarobkowych.

3. Państwa Członkowskie mogą również uznać za podatnika każdego, kto okazjonalnie zawiera transakcje związane z działalnością, określoną w ust. 2, w szczególności:

- a) dostawa, przed pierwszym zasiedleniem, budynków lub części budynków i gruntu, na którym stoją. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o warunkach zastosowania tego kryterium w odniesieniu do dokonywania zmian w budynkach i gruncie, na którym stoją.

Państwa Członkowskie mogą zastosować kryteria inne, niż te związane z pierwszym zasiedleniem, np. takie jak okres upływający między datą ukończenia budynku a datą pierwszej dostawy lub też okres upływający między datą pierwszego zasiedlenia a datą następnej dostawy, pod warunkiem że okresy te nie przekraczają odpowiednio pięciu i dwóch lat.

Przez „budynek” rozumie się dowolną konstrukcję trwale związaną z gruntem lub osadzoną w gruncie;

- b) dostawa działek budowlanych.

▼ **B**

Przez „działkę budowlaną” rozumie się każdą działkę nieuzbrojoną lub uzbrojoną, uznaną za budowlaną przez Państwa Członkowskie.

4. Użycie słowa „samodzielnie” w ust. 1, wyklucza opodatkowanie pracowników i innych osób, o ile są one związane z pracodawcą przez umowę o pracę lub inny stosunek prawny tworzący więzy między pracodawcą a pracownikiem co do warunków pracy, wynagrodzenia i odpowiedzialności pracodawcy.

Z zastrzeżeniem konsultacji, przewidzianych w art. 29, każde Państwo Członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające swe przedsiębiorstwa na terytorium kraju, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie.

5. Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy i inne instytucje prawa publicznego nie są uważane za podatników w związku z działalnością, które podejmują i transakcjami, które zawierają jako władze publiczne, nawet jeśli pobierają należności, opłaty, składki lub inne płatności w związku z taką działalnością lub transakcjami.

Jednakże jeżeli podejmują one taką działalność i dokonują takich transakcji, są uważane za podatników w odniesieniu do tej działalności lub transakcji, w przypadku gdy wykluczenie ich z kategorii podatników prowadziłoby do znaczącego zakłócenia konkurencji.

W każdym przypadku organy te są uważane za podatników w związku z rodzajami działalności wymienionymi w załączniku D, chyba że są prowadzone na tak niewielką skalę, iż są bez znaczenia.

Państwa Członkowskie mogą uznać działalność tych organów, zwolnioną na podstawie art. 13 lub 28, za działalność, którą organy te podejmują jako władza publiczna.

TYTUŁ V

TRANSAKcje PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU*Artykuł 5***Dostawa towarów**

1. „Dostawa towaru” oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania dobrami materialnymi jako właściciel.
2. Energia elektryczna, gaz, ciepło, zimno i tym podobne są uważane za dobra materialne.
3. Państwa Członkowskie mogą uznać za dobra materialne:
 - a) niektóre udziały w nieruchomościach;
 - b) prawa rzeczowe dające uprawnionemu prawo do korzystania z nieruchomości;
 - c) akcje lub udziały odpowiadające akcjom, dające ich posiadaczowi prawne lub faktyczne prawo własności lub posiadanie nieruchomości lub jej części.
4. Za dostawy w rozumieniu ust. 1 uważa się także:
 - a) przeniesienie prawa własności poprzez konfiskatę dokonaną przez organ władzy publicznej lub w jej imieniu, albo na mocy prawa w zamian za odszkodowanie;
 - b) wręczenie towaru, zgodnie z umową najmu towarów na czas określony lub sprzedaży towarów na warunkach odroczonej płatności, która przewiduje, że w normalnym toku zdarzeń przejście własności następuje najpóźniej z chwilą zapłaty ostatniej raty;
 - c) przekazanie towarów zgodnie z umową, według której przewidziana jest płatność w momencie kupna lub sprzedaży.

▼ **M10**

5. Państwa Członkowskie mogą uznać odbiór niektórych robót budowlanych za dostawy w rozumieniu ust. 1.

▼B

6. Zastosowanie przez podatnika towarów stanowiących część aktywów jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych jego lub jego pracowników, lub też pozbycie się ich nieodpłatnie albo bardziej ogólnie użycie ich do celów innych niż prowadzona przez niego działalność, jeśli podatek od wartości dodanej od powyższych towarów lub ich części składowych podlegały w całości lub w części odliczeniu, będzie traktowane jako dostawa odpłatna. Jednakże jako takie nie jest traktowane przekazanie próbek towarów lub towarów stanowiących prezenty o małej wartości do celów działalności podatnika.

7. Państwa Członkowskie mogą traktować jako dostawy odpłatne:

- a) przeznaczenie przez podatnika na cele działalności jego przedsiębiorstwa towarów wytworzonych, skonstruowanych, wydobytych, przetworzonych, nabytych lub przywiezionych w wyniku takiej działalności, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów, w przypadku ich nabycia od innego podatnika, nie podlegałby w całości odliczeniu;
- b) przeznaczenie przez podatnika towarów na cele transakcji niepodlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub w sytuacji, zgodnie z lit. a);
- c) z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 8, zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego prawnych następców po zaprzestaniu wykonywania przez niego działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub przeznaczenia w sytuacji, zgodnie z lit. a).

8. W przypadku przekazania, odpłatnie lub nieodpłatnie lub jako wkładu do spółki całości lub części aktywów, Państwa Członkowskie mogą uznać, że dostawa towarów nie miała miejsca i że w takim przypadku odbiorca będzie traktowany jako prawny następca przekazującego. W miarę potrzeb Państwa Członkowskie mogą przedsięwziąć środki konieczne w celu zapobieżenia zakłócaniu konkurencji, w przypadku gdy odbiorca nie podlega w pełni obowiązkowi podatkowemu.

Artykuł 6

Świadczenie usług

1. Termin „świadczenie usług” oznacza każdą transakcję niestanowiącą dostawy towarów w rozumieniu art. 5.

Transakcje takie mogą zawierać między innymi:

- przeniesienie dobra niematerialnego niezależnie od tego, czy jest ono przedmiotem dokumentu stwierdzającego istnienie prawa,
- zobowiązanie do zaniechania działania lub jego tolerowania,
- świadczenie usług w wykonaniu konfiskaty dokonanej przez organy władzy publicznej lub w jej imieniu lub z mocy prawa.

2. Za świadczenie usług za wynagrodzeniem uznaje się:

- a) korzystanie z towarów stanowiących część aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż związane z jego działalnością, w przypadkach kiedy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu;
- b) nieodpłatne świadczenie usług przez podatnika na jego własny użytek lub użytek jego pracowników, lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż związane z jego działalnością.

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisu niniejszego ustępu pod warunkiem że takie odstąpienie nie będzie prowadzić do zakłócenia konkurencji.

3. W celu zapobieżenia zakłóceniu konkurencji i z zastrzeżeniem konsultacji określonych w art. 29, Państwa Członkowskie mogą uznać za odpłatne świadczenie usług wykonanie przez podatnika usługi na

▼ **B**

potrzeby swojego przedsiębiorstwa w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich usług, świadczonych przez innego podatnika, nie podlegałby w całości odliczeniu.

4. W przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rachunek kogo innego bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że sam przyjął i świadczył daną usługę.

5. Artykuł 5 ust. 8 stosuje się odpowiednio do świadczenia usług.

▼ **M4***Artykuł 7***Przywóz**

1. „Przywóz towaru” oznacza:
 - a) wprowadzenie do Wspólnoty towarów, które nie spełniają warunków określonych w art. 9 i 10 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub też — w przypadku gdy są objęte przepisami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali — nie znajdują się w swobodnym obrocie;

▼ **M6**

- b) wprowadzenie do Wspólnoty towarów z terytoriów państw trzecich, innych niż towary objęte lit. a).

▼ **M4**

2. Miejscem przywozu towarów jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary po wprowadzeniu do Wspólnoty.

3. Bez względu na ust. 2, w przypadku gdy towary określone w ust. 1 lit. a) zostają po ich wprowadzeniu do Wspólnoty objęte jednym z uregulowań określonych w art. 16 ust. 1 (B) ► **M6** lit. a), b), c) i d) ◀ regulacją dotyczącą czasowego wwozu przy całkowitym zwolnieniu od opłat przywozowych lub objęte procedurą wysyłkową, miejscem przywozu takich towarów jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium towary te przestają podlegać takim regulacjom.

▼ **M6**

Podobnie w przypadku gdy towary określone w ust. 1 lit. b) zostają objęte, w momencie wprowadzenia do Wspólnoty, jedną z procedur określonych w art. 33a ust. 1 lit. b) lub c), miejscem przywozu jest Państwo Członkowskie, na którego terytorium procedura ta się kończy.

▼ **B**

TYTUŁ VI

MIEJSCE TRANSAKCJI PODLEGAJĄCEJ OPODATKOWANIU*Artykuł 8***Dostawa towarów**

1. Za miejsce dostawy towarów uważać się:
 - a) w przypadku towarów wysyłanych lub transportowanych albo przez dostawcę, albo odbiorcę lub też osobę trzecią: miejsce gdzie towary znajdują się w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu do odbiorcy. Jeśli towary są instalowane lub montowane, z lub bez serii próbnej, przez lub w imieniu dostawcy, za miejsce dostawy uważać się będzie miejsce, gdzie towary są instalowane lub montowane. W przypadkach, kiedy instalacja lub montaż przeprowadzane są ► **M4** w Państwie Członkowskim innym ◀ niż kraj dostawcy, ► **M4** Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest instalacja lub montaż ◀ podjąć wszystkie niezbędne środki, aby uniknąć podwójnego opodatkowania w tym kraju;
 - b) w przypadku towarów nie wysyłanych ani nie transportowanych: miejsce, gdzie towary znajdują się w momencie dostawy;

▼ **M6**

- c) w przypadku towarów dostarczanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów w trakcie części transportu pasażerów na terytorium Wspólnoty: miejsce rozpoczęcia się transportu pasażerów.

Do celów stosowania niniejszego przepisu:

- „część transportu pasażerów na terytorium Wspólnoty” oznacza część transportu odbywaną bez zatrzymania na terytorium państwa trzeciego, od punktu rozpoczęcia do punktu docelowego transportu pasażerów,
- „miejsce rozpoczęcia transportu pasażerów” oznacza pierwsze miejsce przyjęcia na pokład pasażerów na terytorium Wspólnoty po etapie podróży poza obszarem Wspólnoty,
- „miejsce przybycia transportu pasażerów” oznacza ostatnie na terytorium Wspólnoty miejsce zejścia z pokładu pasażerów, którzy zostali na niego przyjęci na terytorium Wspólnoty przed etapem podróży poza Wspólnotą.

W przypadku podróży powrotnej powrotny etap podróży będzie uznawany za oddzielny transport.

Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1993 r. Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie, w razie konieczności wraz z odpowiednimi propozycjami dotyczącymi miejsca opodatkowania towarów konsumpcyjnych i usług, w tym usług restauracyjnych świadczonych na rzecz pasażerów znajdujących się na pokładach statków, samolotów lub pociągów.

Po konsultacji z Parlamentem Europejskim Rada do dnia 31 grudnia 1993 r. podejmie jednomyślnie decyzję odnośnie do propozycji Komisji.

Do dnia 31 grudnia 1993 r. Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub utrzymać zwolnienia towarów dostarczanych z przeznaczeniem do konsumpcji na pokładzie, których miejsce opodatkowania zostało ustalone zgodnie z powyższymi przepisami, z prawem do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego na wcześniejszym etapie;

▼ **M23**

- d) w przypadku dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawy energii elektrycznej do pośrednika podlegającego opodatkowaniu: miejsce, w którym pośrednik podlegający opodatkowaniu założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary, lub, w przypadku braku takiego miejsca lub przedsiębiorstwa, jego miejsce stałego pobytu lub miejsce, w którym zazwyczaj przebywa.

„Pośrednik podlegający opodatkowaniu” do celów niniejszego przepisu oznacza podatnika, którego główną działalnością w odniesieniu do zakupu gazu i energii elektrycznej jest odsprzedaż takich produktów i którego własna konsumpcja tych produktów jest nieznaczna;

- e) w przypadku dostawy gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawy energii elektrycznej, jeżeli taka dostawa nie jest objęta lit. d): miejsce, w którym klient dokonuje eksploatacji i konsumpcji tych towarów. Jeżeli wszystkie towary lub ich część nie są w rzeczywistości konsumowane przez tego klienta, towary nieskonsumowane uważa się za używane i skonsumowane w miejscu, w którym założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, do którego dostarczane są towary. W przypadku braku takiego miejsca prowadzenia działalności lub stałego przedsiębiorstwa, uważa się, że konsument eksploatował i skonsumował towary w miejscu stałego pobytu lub miejscu, w którym zazwyczaj przebywa.

▼ **M4**

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a), w przypadku gdy miejsce wysyłki lub rozpoczęcia transportu towarów znajduje się na terytorium państwa trzeciego, uznaje się, że miejsce dostawy dokony-

▼ **M4**

wanej przez importera określonego w ► **M18** art. 21 ust. 4 ◀ i miejsce każdej następnej dostawy znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego przywozu towarów.

▼ **B***Artykuł 9***Świadczenie usług**

1. Za miejsce, w którym usługa jest świadczona, uważa się miejsce, gdzie dostawca założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego świadczone są usługi, w przypadku braku takiego miejsca lub przedsiębiorstwa, jego miejsce stałego pobytu lub miejsce, w którym zazwyczaj przebywa.

2. Jednakże:

- a) za miejsce świadczenia usług związanych z nieruchomościami, włączając w to usługi agentów nieruchomości i rzeczoznawców, oraz usługi przygotowywania i koordynowania prac budowlanych, takich jak np. usługi architektów i firm nadzoru budowlanego, uważać się będzie miejsce, gdzie znajduje się ta nieruchomość;
- b) miejscem świadczenia usług transportowych jest miejsce, gdzie odbywa się transport, biorąc pod uwagę pokonywane odległości;
- c) za miejsce świadczenia usług odnoszących się do:
 - działalności kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej, włączając w to działalność organizatorów takiej działalności, oraz, gdzie to właściwe usług pomocniczych,
 - pomocniczej działalności transportowej, takiej jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobnych działalności,
 - wyceny ruchomości,
 - prac, których przedmiotem są ruchomości,
 jest miejsce, gdzie usługi te faktycznie są wykonywane,

▼ **M2**▼ **B**

e) miejscem świadczenia wymienionych poniżej usług, świadczonych klientom mającym swe przedsiębiorstwo poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju co dostawca, jest miejsce, gdzie klient założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego, świadczona jest usługa lub, w przypadku braku takiego miejsca, miejsce jego stałego zamieszkania lub miejsce gdzie zwykle przebywa:

- przeniesienie i udzielenie praw autorskich, patentów, licencji, praw do znaków towarowych i podobnych praw,
- usługi reklamowe,
- usługi konsultantów, inżynierów, biur konsultingowych, prawników, księgowych oraz inne podobne usługi, jak również przetwarzanie danych i dostarczanie informacji,
- zobowiązania do całkowitego lub częściowego powstrzymania się od wykonywania działalności zawodowej lub prawa, określonego w niniejszej lit. e),
- operacje bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe łącznie z reasekuracją, z wyjątkiem wynajmu skrytek sejfowych,
- zapewnienie personelu,
- świadczenie usług przez pośredników, którzy działają w imieniu i na rachunek osób trzecich, jeśli pośredniczą przy świadczeniu usług wymienionych w niniejszej lit. e),

▼ **M2**

- wynajmowanie ruchomości, z wyjątkiem wszystkich środków transportu ► **M15** , ◀

▼ **M23**

- zapewnienie dostępu do systemów dystrybucji gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz transportu i transmisji poprzez te systemy, a także dostarczanie innych bezpośrednio powiązanych usług,

▼ **M15**

- telekomunikacja. Za usługi telekomunikacyjne uważa się usługi polegające na transmitowaniu, emitowaniu lub odbiorze sygnałów, tekstów, obrazów, dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, łącznie z przeniesieniem lub ustanowieniem praw do użytkowania takiej transmisji, emisji lub odbioru. Usługi telekomunikacyjne w rozumieniu niniejszego przepisu obejmują także dostęp do ogólnosiwiatowych sieci informacyjnych ► **M21** , ◀

▼ **M21**

- usługi radiowe i telewizyjne,
- usługi świadczone drogą elektroniczną, między innymi te określone w załączniku L;

- f) miejscem świadczenia usług wymienionych w lit. e) tiret ostatnie, świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, które posiadają siedzibę, mają stały adres lub zazwyczaj przebywają w Państwie Członkowskim przez podatnika, który poza Wspólnotą założył przedsiębiorstwo lub ma stałą siedzibę, z której świadczona jest usługa lub, w przypadku braku takiej siedziby przedsiębiorstwa lub stałej siedziby, ma miejsce stałego zamieszkania lub miejsce, gdzie zazwyczaj przebywa poza Wspólnotą, jest miejsce, gdzie osoba niepodlegająca opodatkowaniu posiada siedzibę, miejsce stałego zamieszkania lub zazwyczaj przebywa.

3. W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania, braku opodatkowania lub zniekształcenia konkurencji Państwa Członkowskie mogą w odniesieniu do świadczenia usług określonych w ust. 2 lit. e), z wyjątkiem usług określonych w tiret ostatnim, świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, a także w odniesieniu do najmu środków transportu, uznać:

▼ **B**

- a) miejsce świadczenia usług, które zgodnie z niniejszym artykułem znajdowałoby się na terytorium kraju, za znajdujące się poza Wspólnotą, jeżeli faktyczne korzystanie i eksploatacja ma miejsce poza Wspólnotą;
- b) miejsce świadczenia usług, które na podstawie niniejszego art. znajdowałoby się poza terytorium Wspólnoty, za znajdujące się na terytorium kraju, jeżeli faktyczne świadczenie i eksploatacja usług ma miejsce na terytorium kraju.

▼ **M21**

4. W przypadku usług telekomunikacyjnych oraz usług radiowych i telewizyjnych, określonych w ust. 2 lit. e), świadczonych osobom niepodlegającym opodatkowaniu, które posiadają siedzibę, stały adres lub zazwyczaj przebywają w Państwie Członkowskim, przez podatnika, który poza Wspólnotą założył przedsiębiorstwo lub ma stałą siedzibę, z której świadczona jest usługa lub w przypadku braku takiej siedziby przedsiębiorstwa lub stałej siedziby ma miejsce stałego zamieszkania lub miejsce gdzie zazwyczaj przebywa poza Wspólnotą, Państwa Członkowskie stosują przepisy ust. 3 lit. b).

▼ **B**

TYTUŁ VII

ZDARZENIE PODATKOWE I WYMAGALNOŚĆ PODATKU*Artykuł 10*

1. a) „Zdarzenie podatkowe” oznacza fakt, którego zaistnienie spełnia warunki prawne konieczne dla zaistnienia należności podatkowej.
- b) Podatek staje się „wymagalny”, gdy organ podatkowy staje się z mocy prawa uprawniony do żądania zapłaty podatku od podatnika, pomimo iż termin płatności może zostać odroczony.
2. Zdarzenie podatkowe ma miejsce i podatek staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług. Dostawy towarów innych niż te, określone w art. 5 ust. 4 lit. b) oraz świadczenie usług, powodujące zapłatę lub płatność rat, uważane są za zakończone po upływie terminów, do których takie płatności lub spłaty rat się odnoszą. ► **M18** Państwa Członkowskie mogą w niektórych wypadkach przewidzieć, że dostawy ciągle towarów i usług, dokonywane przez określony czas, będą uważane za zakończone przynajmniej w odstępach rocznych. ◀

Jednakże w przypadku gdy zapłata następuje, przed wykonaniem dostawy towarów lub świadczenia usług, podatek staje się wymagalny w momencie otrzymania płatności i od jej wysokości.

Na zasadzie odstępstwa od powyższych przepisów, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że podatek staje się wymagalny dla niektórych transakcji lub dla niektórych kategorii podatników:

- nie później niż z datą wystawienia faktury ► **M20** ———— ◀, lub
- nie później niż w momencie pobrania ceny, lub
- w przypadku, kiedy faktura ► **M20** ———— ◀ nie jest wystawiony lub jest wystawiony z opóźnieniem, w określonym terminie od daty zdarzenia podatkowego.

▼ **M4**

3. Z chwilą przywozu towarów ma miejsce zdarzenie podatkowe, a podatek staje się wymagalny. W przypadku gdy towary z chwilą ich wprowadzenia na obszar Wspólnoty zostają objęte jedną z regulacji określonych w art. 7 ust. 3, zdarzenie podatkowe ma miejsce, a podatek staje się wymagalny jedynie wówczas, gdy towary przestają być objęte tymi regulacjami.

Jednakże w przypadku gdy przywożone towary podlegają opłatom celnym, opłatom rolnym lub opłatom o równoważnym skutku w ramach wspólnej polityki, zdarzenie podatkowe ma miejsce, a podatek staje się wymagalny z chwilą zaistnienia zdarzenia odnoszącego się do tych opłat wspólnotowych, a opłaty te stają się wymagalne.

▼ **M4**

W przypadkach, gdy przywożone towary nie podlegają żadnym z tych opłat wspólnotowych, Państwa Członkowskie w odniesieniu do zdarzenia podatkowego oraz wymagalności podatku mogą stosować obowiązujące przepisy celne.

▼ **B**

TYTUŁ VIII

PODSTAWA OPODATKOWANIA

*Artykuł 11*A. *Na terytorium kraju*

1. Podstawą opodatkowania jest:

- a) w odniesieniu do dostaw towarów i usług innych niż wymienione lit. b), c) i d) poniżej, wszystko co stanowi wartość otrzymanego wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać od kupującego, klienta lub osoby trzeciej, z tytułu takich dostaw, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takich dostaw;
- b) w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 5 ust. 6 i 7, cena od zakupu towarów lub cena podobnych towarów, lub w braku ceny zakupu, koszt produkcji określony w momencie dostawy;
- c) w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 6 ust. 2, suma wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usług;
- d) w odniesieniu do dostaw wymienionych w art. 6 ust. 3 wartość rynkowa danej transakcji

„Wartość rynkowa” usług oznacza kwotę, jaką klient w fazie zakupu musiałby zapłacić niezależnemu dostawcy na terytorium kraju w momencie dostawy na warunkach uczciwej konkurencji, aby uzyskać taką samą usługę.

2. Do podstawy opodatkowania wlicza się:

- a) podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego podatku od wartości dodanej;
- b) wydatki nadzwyczajne takie jak prowizja, koszty pakowania, transportu i ubezpieczenia naliczane nabywcy lub klientowi przez dostawcę. Wydatki objęte odrębną umową mogą być uważane przez Państwa Członkowskie za wydatki nadzwyczajne.

3. Podstawa opodatkowania nie obejmuje:

- a) obniżek cen poprzez skonto dla przedpłat;
- b) obniżek cen i rabatów dostępnych klientowi oraz uwzględnianych w momencie dostawy;
- c) kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przedsiębiorczych. Podatnik musi przedstawić dowód na rzeczywistą kwotę tych wydatków i nie może odliczyć żadnego podatku, który w danym przypadku mógłby być naliczony od tych transakcji.

▼ **M8**

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 1993 r. nie skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci, mogą, w przypadku gdy skorzystają z możliwości przewidzianej w tytule B ust. 6, przewidzieć, żeby w odniesieniu do transakcji określonych w art. 12 ust. 3 lit. c) akapit drugi podstawa opodatkowania była równa ułmkowi kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1, 2, 3.

Ułamek taki jest ustalany w taki sposób, aby podatek należny od wartości dodanej w każdym przypadku równał się co najmniej 5 % kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1, 2, 3.

▼B**B. Przywóz towarów****▼M6**

1. Podstawą opodatkowania jest wartość do celów celnych ustalana zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi; odnosi się to również do przywozu towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b).

▼M4

3. Podstawa opodatkowania obejmuje, o ile elementy takie nie zostały do niej już włączone:

- a) podatki, cła, opłaty i inne należności płatne poza obszarem Państwa Członkowskiego przywozu, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, jaki ma zostać pobrany;
- b) koszty dodatkowe, takie jak prowizja, opakowanie, transport i koszty ubezpieczenia, poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium Państwa Członkowskiego przywozu.

„Pierwsze miejsce przeznaczenia” oznacza miejsce oznaczone w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na którego podstawie towary są przywożone do Państwa Członkowskiego przywozu. w przypadku braku takiej informacji za pierwsze miejsce przeznaczenia uważa się miejsce pierwszego przeładunku w Państwie Członkowskim przywozu.

▼M10

Koszty dodatkowe określone powyżej włącza się do podstawy opodatkowania w przypadku gdy powstają one w związku z transportem do innego miejsca przeznaczenia na terytorium Wspólnoty, jeżeli miejsce to jest znane w momencie wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

▼B

4. Podstawa opodatkowania nie obejmuje elementów wymienionych w części A ust. 3 lit. a) i b).

5. Gdy towary zostały ►**M4** ze Wspólnoty ◄czasowo wywiezione i ponownie przywiezione po przejściu ►**M4** poza Wspólnotą ◄naprawy, przetworzenia, dostosowania, uzupełnienia lub poprawienia i ►**M4** —, Państwa Członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, że opodatkowanie tych towarów podatkiem od wartości dodanej jest takie samo jak gdyby powyższe transakcje zostały dokonane na terytorium kraju.

▼M8

6. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1–4 Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 1993 r. nie skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci, mogą ustanowić, żeby przy przywozie dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków w rozumieniu art. 26a tytuł A lit. a), b) i c) podstawa opodatkowania była równa ułamkowi kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1–4.

Ułamek ten jest ustalany w taki sposób, aby podatek należny od przywozu w każdym przypadku wynosił co najmniej 5 % kwoty określonej zgodnie z ust. 1–4.

▼B**C. Przepisy różne**

1. W przypadku anulowania, odmowy albo całkowitego lub częściowego braku zapłaty lub też w przypadku gdy cena jest obniżona po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez Państwa Członkowskie.

Jednakże w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty, Państwa Członkowskie mogą uchylić się od zastosowania niniejszej zasady.

▼ **M4**

2. W przypadku gdy informacje niezbędne do określenia podstawy opodatkowania są wyrażone w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, kurs wymiany określa się zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczących ustalania wartości do celów celnych.

W przypadku gdy informacje dla określenia podstawy opodatkowania transakcji innej niż przywóz są wyrażone w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym następuje określenie tej wartości, jako kurs wymiany stosuje się ostatni zanotowany kurs sprzedaży, w chwili gdy podatek staje się wymagalny, na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych właściwego Państwa Członkowskiego, lub też kurs ustalony przez odniesienie do takiego rynku lub rynków, zgodnie z notowaniami tego Państwa Członkowskiego. Jednakże w odniesieniu do niektórych spośród tych transakcji lub też niektórych kategorii podatników Państwa Członkowskie mogą nadal stosować kursy wymiany ustalane zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego obowiązującymi w zakresie wyceny wartości do celów celnych.

▼ **B**

3. W przypadku kosztów opakowań zwrotnych, Państwa Członkowskie mogą:

- albo wyłączyć je z podstawy opodatkowania i podjąć niezbędne środki w celu ustalenia, czy kwota ta jest skorygowana, jeśli opakowania te nie są faktycznie zwrócone,
- lub włączyć je do podstawy opodatkowania i przedsięwziąć niezbędne środki w celu ustalenia, czy kwota ta jest skorygowana, jeśli opakowania są faktycznie zwrócone.

TYTUŁ IX

STAWKI

Artykuł 12

1. Stawką stosowaną do transakcji podlegających opodatkowaniu jest stawka, która obowiązuje w momencie zaistnienia zdarzenia podatkowego. Jednakże:

- a) w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 2 akapit drugi i trzeci stawką, która ma zastosowanie, jest stawka obowiązująca w momencie, kiedy podatek staje się wymagalny;

▼ **M6**

- b) w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 3 akapit drugi i trzeci stosowana będzie stawka obowiązująca w chwili wymagalności podatku.

▼ **B**

2. W przypadku zmiany stawek, Państwa Członkowskie mogą:

- dokonać korekty w przypadkach przewidzianych w ust. 1 lit. a), aby wziąć pod uwagę stawkę obowiązującą w momencie dostarczenia towarów lub świadczenia usług,
- przyjąć wszelkie stosowne środki przejściowe.

▼ **M19**

- 3. a) ► **M27** Stawka standardowa podatku od wartości dodanej ustalana jest przez każde Państwo Członkowskie jako procent podstawy opodatkowania i jest jednakowa dla dostaw towarów oraz świadczenia usług. Począwszy od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. stawka standardowa nie może być niższa niż 15 %.

Zgodnie z art. 93 Traktatu, Rada określa poziom stawki standardowej, mający zastosowanie po dniu 31 grudnia 2010 r. ◀

▼ **M14**

Państwa Członkowskie mogą również stosować jedną lub dwie stawki obniżone. Stawki te ustalane są jako stopa procentowa podstawy opodatkowania, która nie może być niższa niż 5 %, i jest stosowana tylko do dostaw towarów i usług z kategorii wymienionych w załączniku H.

▼ **M21**

Akapit trzeci nie ma zastosowania w stosunku do usług określonych w art. 9 ust. 2 lit. e) tiret ostatnie.

▼ **M28**

- b) Państwa członkowskie mogą stosować stawkę obniżoną w odniesieniu do dostaw gazu ziemnego, energii elektrycznej i energii cieplnej za pomocą sieci ciepłowniczych, pod warunkiem że nie powoduje to pojawienia się ryzyka zakłócenia konkurencji. Państwo członkowskie, które zamierza zastosować taką stawkę, informuje o tym uprzednio Komisję. Komisja wypowiada się na temat istnienia ryzyka zakłócenia konkurencji. W przypadku gdy Komisja nie wyda żadnej opinii w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania informacji, uważa się, że ryzyko zakłócenia konkurencji nie istnieje.

▼ **M8**

- c) Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że stawka obniżona lub jedna z obniżonych stawek, którą stosują zgodnie z lit. a) akapit trzeci, stosuje się również do przywozu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków w rozumieniu art. 26a tytuł A lit. a)-c).

Gdy Państwa Członkowskie korzystają z tej możliwości, mogą stosować obniżoną stawkę podatku również w stosunku do dostaw dzieł sztuki w rozumieniu art. 26a tytuł A lit. a):

- dokonywanych przez ich twórcę lub następcę prawnego,
- dokonywanych okazjonalnie przez podatnika innego aniżeli pośrednik w obrocie dziełami sztuki, którego działalność podlega opodatkowaniu, w przypadku gdy tego rodzaju dzieła sztuki zostały osobiście przywiezione przez podatnika lub też zostały mu dostarczone przez ich twórcę lub następcę prawnego lub też w przypadku gdy uprawniają go one do pełnego odliczenia podatku od wartości dodanej.

▼ **M11**

▼ **M13**

▼ **B**

4. ► **M5** _____ ◀ Każda obniżona stawka jest tak ustalona, że kwota podatku od wartości dodanej wynikająca z jej zastosowania pozwala na dokonanie zwyczajnych odliczeń od całkowitej kwoty podatku od wartości dodanej, dozwolonych zgodnie art. 17.

▼ **M5**

Na podstawie sprawozdania Komisji Rada, począwszy od 1994 r., weryfikuje co dwa lata zakres stosowania obniżonych stawek. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może zdecydować o zmianie wykazu towarów i usług wymienionych w załączniku H

▼ **M28**

Najpóźniej dnia 30 czerwca 2007 r. oraz na podstawie analizy przeprowadzonej przez niezależny zespół gospodarczy Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z ogólnej oceny na

▼ **M28**

temat oddziaływania stawek obniżonych stosowanych do usług świadczonych lokalnie, w tym usług gastronomicznych, w szczególności w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i pod względem prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

▼ **M8**

5. Z zastrzeżeniem ust. 3 lit. c) stawką stosowaną w odniesieniu do przywozu towaru jest ta sama stawka, którą stosuje się wobec dostaw towarów podobnych na terytorium kraju.

▼ **A2**

6. Republika Portugalska może stosować w przypadku transakcji realizowanych w regionach autonomicznych Azorów i Madery oraz w przypadku bezpośredniego przywozu do powyższych regionów, stawki pomniejszone w porównaniu z tymi stosowanymi na kontynencie.

▼ **B**

TYTUŁ X

ZWOLNIENIA*Artykuł 13***Zwolnienia na terytorium kraju***A. Zwolnienia niektórych rodzajów działalności w interesie publicznym*

1. Nie naruszając innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku na warunkach, które określają w celu zapewnienia prawidłowego i prostego zastosowania takich zwolnień, jak również, aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom:

- a) świadczenie usług przez publiczne służby pocztowe i dostawy towarów z nimi związanych, z wyjątkiem transportu osób i usług telekomunikacyjnych;
- b) opieka szpitalna i medyczna, jak również działalność jej towarzysząca, wykonywana przez instytucje zarządzane według prawa publicznego lub na warunkach porównywalnych z prawem publicznym, przez szpitale, ośrodki medyczne i diagnostyczne i inne oficjalnie uznane placówki o podobnym charakterze;
- c) świadczenie opieki medycznej przy wykonywaniu zawodów medycznych i para-medycznych, określonych przez zainteresowane państwo;
- d) dostarczanie organów ludzkich, krwi i mleka ludzkiego;
- e) usługi świadczone przez techników dentystycznych przy wykonywaniu ich zawodu oraz dostawa protez dentystycznych przez dentystów i techników dentystycznych;
- f) usługi świadczone przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona lub nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio koniecznych dla wykonywania ich działalności, gdy grupy te żądają od członków całkowitego zwrotu części ogólnie poniesionych wydatków, pod warunkiem jednak, że zwolnienie to nie będzie prowadzić do zakłócenia konkurencji;
- g) dostawa towarów i świadczenie usług ściśle związanych z działaniami na rzecz opieki i pomocy społecznej, łącznie z usługami świadczonymi na rzecz domów starców, przez instytucje prawa publicznego i inne organizacje uznane za charytatywne przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
- h) dostawa towarów i świadczenie usług ściśle związanych z opieką nad dziećmi i młodzieżą przez instytucje prawa publicznego lub przez inne organizacje uznane za charytatywne przez zainteresowane Państwa Członkowskie;

▼B

- i) edukacja dzieci i młodzieży, szkolnictwo powszechne i wyższe, szkolenia zawodowe lub zmiana kwalifikacji zawodowych łącznie ze świadczeniem usług i dostawą towarów ściśle z taką działalnością związanych, dokonywaną przez instytucje prawa publicznego, którym te zadania są powierzone lub przez inne organizacje określone przez zainteresowane Państwa Członkowskie jako mające podobne cele;
 - j) nauczanie prywatne przez nauczycieli, obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką;
 - k) zapewnienie personelu przez instytucje religijne i filozoficzne do celów wymienionych w lit. b), g), h) i i) niniejszego artykułu w celu zapewnienia opieki duchowej;
 - l) świadczenie usług i dostawy towarów ściśle z nimi związanych na rzecz ich członków we wspólnym interesie w zamian za składkę ustaloną zgodnie ze statutem przez organizacje nie mające celu zarobkowego, mające cele natury politycznej, związkowej, patriotycznej, filozoficznej, filantropijnej, lub obywatelskiej, pod warunkiem że to zwolnienie podatkowe nie doprowadzi do zakłócenia konkurencji;
 - m) określone usługi ściśle związane z edukacją sportową i kulturą fizyczną, świadczone przez organizacje nie mające celu zarobkowego osobom uczestniczącym w sporcie lub wychowaniu fizycznym;
 - n) niektóre usługi kulturalne i dostawa towarów ściśle z nimi związanych dostarczanych przez instytucje prawa publicznego lub przez inne instytucje uznane przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
 - o) świadczenie usług i dostawa towarów przez organizacje, których działalność jest zwolniona z podatku zgodnie z przepisami lit. b), g), h), i), l), m) i n) powyżej, związane z organizowaniem imprez służących przede wszystkim zbieraniu funduszy wyłącznie na własne potrzeby, pod warunkiem że zwolnienie z podatku nie doprowadzi do zakłócenia konkurencji. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wszelkie konieczne ograniczenia, w szczególności co do ilości takich imprez lub wysokości wpływów dających prawo do zwolnienia z podatku;
 - p) świadczenie usług transportowych dla chorych lub rannych osób pojazdami specjalnie do tego celu przeznaczonymi przez odpowiednio upoważnione instytucje;
 - q) działalność publicznego radia i instytucji telewizyjnych innych niż te o charakterze komercyjnym.
2. a) Państwa Członkowskie mogą przyznać zwolnienia od podatku instytucjom, które nie są instytucjami prawa publicznego, według ust. 1, lit. b), g), h), i), l), m) i n) niniejszego artykułu, w każdym z indywidualnych przypadków w oparciu o jeden lub więcej z następujących warunków:
- instytucje, których to dotyczy nie mogą systematycznie dążyć do osiągnięcia zysków, ewentualne zyski, które pomimo to osiągną, nie mogą być rozdzielane, ale muszą być przeznaczone na kontynuację i doskonalenie świadczonych usług,
 - muszą być zarządzane i administrowane wyłącznie społecznie przez osoby nie mające bezpośredniego czy pośredniego interesu, ani samodzielnie bądź też przez pośredników w wynikach działalności,
 - pobierają opłaty zatwierdzone przez władze publiczne ich nie przewyższające lub też, w odniesieniu do tych usług, które nie wymagają zatwierdzenia, pobierają opłaty niższe niż pobierane za podobne usługi przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą, objęte podatkiem od wartości dodanej,
 - zwolnienie z podatku nie może prowadzić do zakłócenia konkurencji takiego jak postawienie w gorszej sytuacji przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą objętych podatkiem od wartości dodanej.

▼B

- b) świadczenie usług lub dostawa towarów są wyłączone ze zwolnień przewidzianych w ust. 1 lit. b), g), h), i), l), m) i n), jeśli:
- nie są one konieczne do dokonywania transakcji podlegających zwolnieniu,
 - ich głównym celem jest osiągnięcie dodatkowego dochodu dla instytucji poprzez dokonywanie transakcji będących w bezpośredniej konkurencji z działalnością przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą, objętych podatkiem od wartości dodanej.

B. Pozostałe zwolnienia

Nie naruszając innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają, na warunkach, które ustalają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania zwolnień od podatku i zapobieżenia oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom:

- a) transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z usługami pokrewnymi, świadczonymi przez maklerów i ich przedstawicieli;
- b) najem lub dzierżawę nieruchomości z wyjątkiem:
1. udzielenia zakwaterowania, według przepisów prawa Państw Członkowskich, w sektorze hotelarskim lub w sektorach o podobnym charakterze, włącznie z zapewnianiem miejsc w obozach wakacyjnych, lub na terenach przystosowanych do biwakowania.
 2. wynajmu miejsc parkingowych,
 3. wynajmu trwale zainstalowanego wyposażenia i urządzeń,
 4. wynajmu sejfów.
- Państwa Członkowskie mogą ustalić dalsze wyłączenia w zakresie tego zwolnienia;
- c) dostawy towarów przeznaczonych w całości dla działalności, która jest zwolniona od podatku na podstawie art. 28 ust. 3 lit. b), jeśli dla tych towarów nie przewidziane zostały odliczenia podatkowe, jak również dla towarów, od których nabycia lub produkcji nie przysługiwało na podstawie art. 17 ust. 6 prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej;
- d) następujące transakcje:
1. udzielanie oraz negocjacje w sprawach kredytu, oraz zarządzanie kredytem przez osobę udzielającą go;
 2. negocjacje i przejęcie zobowiązań, poręczeń i innych zabezpieczeń kredytowych lub innego zabezpieczenia oraz zarządzanie zabezpieczeniami kredytowymi przez osobę udzielającą kredytu;
 3. transakcje, łącznie z negocjacjami, dotyczące depozytu i bieżących rachunków, płatności, transferów, długów, czeków i papierów wartościowych, z wyjątkiem jednakże odzyskiwania długów i faktoringu;
 4. transakcje, łącznie z negocjacjami, dotyczące waluty, banknotów i monet używanych jako prawny środek płatniczy, z wyjątkiem przedmiotów kolekcjonerskich; za „przedmioty kolekcjonerskie” uważa się monety ze złota, srebra lub innego metalu lub banknoty, które nie są zwykle używane jako prawny środek płatniczy oraz monety o wartości numizmatycznej;
 5. transakcje, łącznie z negocjacjami, z wyjątkiem zarządzania i przechowywania, dotyczące akcji, udziałów w spółkach lub stowarzyszeniach, obligacji i innych rodzajów papierów wartościowych, z wyjątkiem:
 - dokumentów ustanawiających własność towarów,
 - praw lub papierów wartościowych, określonych w art. 5 ust. 3,
 6. zarządzanie specjalnymi funduszami inwestycyjnymi, określonymi przez Państwa Członkowskie;
- e) dostawa, za cenę równą wartości nominalnej, ważnych znaczków pocztowych, znaczków skarbowych i innych znaczków;

▼ B

- f) zakłady, loterie i inne rodzaje hazardu, w oparciu o warunki i ograniczenia nałożone przez każde z Państw Członkowskich;
- g) dostawa budynków lub ich części, wraz gruntem, na który stoją, z wyjątkiem określonych w art. 4 ust. 3 lit. a);
- h) dostawa nieruchomości gruntowych niezabudowanych, innych niż działki budowlane określone w art. 4 ust. 3 lit. b).

C. Prawo wyboru

Państwa Członkowskie mogą dać podatnikom prawo wyboru dotyczące opodatkowania w następujących przypadkach:

- a) najmu i dzierżawy nieruchomości;
- b) przy transakcjach wymienionych w części B lit. d) g) i h) powyżej.

Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres tego prawa wyboru i ustalają szczegóły korzystania z niego.

*Artykuł 14***Zwolnienia w przywozie**

1. Nie naruszając innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku na warunkach, które ustalają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania zwolnień oraz zapobieżenia omijaniu, unikaniu lub nadużyciom:

- a) ostateczny przywóz towarów, których dostawa przez podatnika byłaby w każdym przypadku zwolniona z podatku na terytorium kraju;

▼ M4

▼ M6

▼ B

- d) ostateczny przywóz towarów kwalifikujących się do zwolnienia z cel innych niż określone we Wspólnej Taryfie Celnej ► **M4** ——— ◀. Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość nie przyznania zwolnienia z podatku w przypadku zaistnienia prawdopodobieństwa poważnego wpływu na warunki konkurencji ► **M4** ——— ◀.

▼ M6

Zwolnienie to stosuje się również do przywozu towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b), które mogłyby korzystać ze określonego powyżej zwolnienia, jeśli zostałyby przywiezione w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a);

▼ B

- e) ponowny przywóz towarów kwalifikujących się do zwolnienia z cła przez osobę, która dokonała wywozu, w stanie, w którym były wywiezione ► **M4** ——— ◀;

▼ M4

▼ B

- g) przywóz towarów:
 - na podstawie porozumień dyplomatycznych i konsularnych, które kwalifikują się do zwolnienia z opłat celnych ► **M4** ——— ◀,
 - przez organizacje międzynarodowe, uznane za takie przez władze publiczne państwa przyjmującego, oraz przez członków tych organizacji, w granicach i na warunkach, które zostały ustalone w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib,

▼B

- na terytorium Państw Członkowskich, które są stronami Traktatu Północnoatlantyckiego przez siły zbrojne innych stron tego Traktatu dla użytku tych zbrojnych sił lub personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes i kantyn, jeśli siły te biorą udział we wspólnych działaniach obronnych;
- h) przywóz do portu przez przedsiębiorstwa zajmujące się rybołówstwem morskim ich połowu ryb nieprzetworzonych lub po zakonserwowaniu w celach sprzedaży, ale przed dostawą;
- i) świadczenie usług, które odnoszą się do przywozu towarów i których wartość jest włączona do podstawy opodatkowania zgodnie z przepisami art. 11 część B ust. 3 lit. b);
- j) przywóz złota przez banki centralne;

▼M23

- k) przywóz gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego, lub przywóz energii elektrycznej.

▼B

2. Komisja przedstawi Radzie tak szybko, jak to będzie możliwe, propozycje wspólnotowych przepisów podatkowych wyraźnie określających zakres obowiązywania zwolnień określonych w ust. 1 oraz szczegółowe zasady ich wprowadzania.

Do czasu ich wejścia w życie, Państwa Członkowskie mogą:

- utrzymać obowiązujące przepisy krajowe odnoszące się do powyższych przepisów,
- dostosowywać przepisy krajowe tak, aby zmniejszyć możliwość zakłócenia konkurencji, w szczególności możliwość nieopodatkowania lub podwójnego opodatkowania w zakresie podatku od wartości dodanej wewnątrz Wspólnoty,
- użyć jakichkolwiek procedur administracyjnych, które uznają za najwłaściwsze dla osiągnięcia zwolnienia z podatku.

Państwa Członkowskie poinformują Komisję o środkach, które podjęły i które podejmują, zgodnie z powyższymi przepisami; Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

*Artykuł 15***▼M4****Zwolnienia od podatku od wywozu ze Wspólnoty transakcji porównywalnych oraz transportu międzynarodowego****▼B**

Bez uszczerbku dla innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają od podatku na warunkach, które określają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania takich zwolnień i zapobieżenia wszelkim oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom:

1. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się ►M4 poza Wspólnotą ◄;
2. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się ►M4 poza Wspólnotą ◄ przez lub na rachunek nabywcy nie mającego przedsiębiorstwa na terytorium kraju, z wyjątkiem towarów transportowanych przez samego nabywcę do celów wyposażenia, zaopatrzenia w paliwo i aprowizacji łodzi rekreacyjnych oraz prywatnych statków powietrznych lub innych środków transportu, służących do celów prywatnych.

▼M10

W przypadku dostawy towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, zwolnienie to ma zastosowanie pod warunkiem że:

- podróżny nie jest zamieszkały we Wspólnocie,
- towary są transportowane do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została dokonana dostawa,

▼ M10

- całkowita wartość dostawy, łącznie z podatkiem od wartości dodanej, jest większa niż równowartość kwoty 175 ECU w walucie krajowej, ustalona zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 69/169/EWG ⁽¹⁾; jednakże Państwa Członkowskie mogą zwolnić dostawę o wartości całkowitej mniejszej od tej kwoty.

Do celów stosowania akapitu drugiego:

- za podróżnego niezamieszkałego we Wspólnocie jest uważany podróżny, którego miejsce stałego zamieszkania lub miejsce stałego pobytu nie jest usytuowane we Wspólnocie. Do celów niniejszego przepisu „miejsce stałego zamieszkania lub miejsce stałego pobytu” oznacza miejscowość wskazaną jako taka w paszporcie, dowodzie tożsamości lub innych dokumentach potwierdzających tożsamość, które Państwo Członkowskie, na którego terytorium ma miejsce dostawa, uznaje za ważne,
- dowód wywozu stanowi faktura lub inny zastępujący ją dokument, potwierdzony przez urząd celny, przez który towary zostały wywiezione ze Wspólnoty.

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wzory pieczęci, jakie stosuje ono dla potwierdzenia określonego w akapicie trzecim tiret drugie. Komisja przekazuje te informacje organom podatkowym w innych Państwach Członkowskich.

▼ M4

- Świadczenie usług polegających na pracach dotyczących mienia ruchomego, które w celu przeprowadzenia tych prac na terytorium Wspólnoty zostało nabyte lub przywiezione i wysłane lub przetransportowane poza Wspólnotę przez osobę świadczącą usługi lub klienta ► **M6** niemającego miejsca zamieszkania na terytorium kraju ◀ lub na rzecz którejkolwiek z tych osób;

▼ B

- dostawy towarów służących zaopatrzeniu statków, które:
 - a) używane są do żeglugi na pełnym morzu oraz przewożące pasażerów za opłatą lub używanych do celów handlowych, przemysłowych lub rybołówstwa;
 - b) używane są dla ratownictwa lub udzielania pomocy na morzu, lub połowu przybrzeżnego ryb, przy czym w ostatnim przypadku, z wyjątkiem zaopatrzenia statków;
 - c) są okrętami wojennymi w rozumieniu pozycji 89.01 A Wspólnej Taryfy Celnej, które opuszczają kraj i kierują się do zagranicznych portów lub przystani.

▼ M6

W najbliższym możliwym terminie Komisja przedłoży Radzie propozycje wspólnotowych reguł fiskalnych określających zakres oraz praktyczne rozwiązania dotyczące wprowadzenia w życie tego zwolnienia oraz zwolnień przewidzianych w ust. 5–9. Do momentu wejścia w życie tych reguł Państwa Członkowskie mogą ograniczać zakres zwolnienia przewidzianego w niniejszym ustępie;

▼ B

- dostawy, modyfikacja, naprawy, utrzymanie, czarter oraz najem statków morskich, określonych w ust. 4 lit. a) i b) oraz dostawy, najem, naprawy i utrzymanie sprzętu łącznie z wyposażeniem służącym do połowu ryb lub w tym celu używanym;
- dostawy, przebudowy, naprawy, utrzymanie, czarter oraz najem statków powietrznych używanych przez towarzystwa lotnicze, wykorzystywanych odpłatnie w ruchu międzynarodowym, jak również dostawy, najem, naprawa oraz utrzymanie sprzętu wbudowanego lub w tym celu używanego;
- dostawy towarów w celu zaopatrzenia statków powietrznych określonych w ust. 6;

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/4/WE (Dz.U. L 60 z 3.3.1994, str. 14).

▼B

8. usługi inne niż określone w ust. 5, które są przeznaczone dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków morskich określonych w tym ustępie lub ich ładunku;
9. usługi inne niż określone w ust. 6, które są przeznaczone dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków powietrznych, wymienionych w tym ustępie lub dla potrzeb ich ładunku;
10. dostawy towarów i świadczenie usług:
 - w ramach porozumień dyplomatycznych i konsularnych,
 - przeznaczone dla organizacji międzynarodowych, które są uznane za takie przez władze kraju przyjmującego oraz dla członków organizacji, w granicach i na warunkach ustalonych przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub przez porozumienia w sprawie ich siedzib,
 - dokonywane w Państwach Członkowskich, które są stronami Traktatu Północnoatlantyckiego oraz przewidziane dla sił zbrojnych innych stron Traktatu lub dla użytku towarzyszącego personelu cywilnego lub też przeznaczone dla zaopatrzenia ich mes i kantyn, gdy takie siły zbrojne biorą udział we wspólnych działaniach obronnych,

▼M4

- do innego Państwa Członkowskiego i przeznaczonych dla sił zbrojnych któregośkolwiek Państwa Członkowskiego będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż Państwo Członkowskie przeznaczenia, do użycia przez te siły zbrojne lub personel cywilny im towarzyszący lub w celu zaopatrzenia ich kasyn lub stołówek, w sytuacji gdy te siły zbrojne służą wspólnym wysiłkom obronnym.

▼B

To zwolnienie obowiązuje według ustalonych ►M4 ►M6 ograniczeniom ◄ przewidzianym przez przyjmujące Państwo Członkowskie. ◄ tak długo, dopóki nie zostaną przyjęte wspólne reguły podatkowe.

▼M6

W przypadkach, w których towary nie zostały wysłane lub wywiezione z kraju, jak również w przypadku usług, korzyści wynikające ze zwolnienia mogą polegać na zwrocie podatku;

▼B

11. dostawy złota do banków centralnych;
12. towary dostarczane do zatwierdzonych organizacji wywożących je ►M4 poza Wspólnotę ◄ jako część ich działalności humanitarnej, dobroczynnej lub wychowawczej ►M4 poza Wspólnotą ◄. Zwolnienie od podatku może być wykonane poprzez zwrotu podatku;

▼M6

13. świadczenie usług, łącznie z usługami transportowymi i działaniami dodatkowymi, jednakże z wyłączeniem usług zwolnionych zgodnie z art. 13, w przypadku gdy są one bezpośrednio związane z wywozem lub przywozem towarów objętych przepisami art. 7 ust. 3 lub art. 16 ust. 1 pkt A;

▼B

14. usługi świadczone przez brokerów i innych pośredników działających w imieniu i na rachunek innej osoby, jeśli stanowią część transakcji określonych w niniejszym artykule lub transakcji przeprowadzanych ►M4 poza Wspólnotą ◄.

Zwolnienia tego nie stosuje się do biur podróży dostarczających w imieniu i na rachunek osoby podróżującej usługi, które są świadczone w innych Państwach Członkowskich;

▼A2

15. republika Portugalska może traktować transport morski i lotniczy między wyspami tworzącymi regiony autonomiczne Azorów i Madery oraz pomiędzy powyższymi regionami a kontynentem te same drogi jak do transportu międzynarodowego.

▼B

*Artykuł 16***Szczególne zwolnienia związane z międzynarodowym przepływem towarów**

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą, w oparciu o konsultacje przewidziane w art. 29, przedsięwziąć szczególne środki w celu zwolnienia z podatku od wartości dodanej wszystkich wymienionych transakcji lub ich części, pod warunkiem że ich przeznaczeniem nie jest ostateczne wykorzystanie i/lub konsumpcja oraz, że kwota podatku od każdej z tych transakcji pobierana jest w momencie przywozu lub na terytorium kraju:

▼M4

A. przywóz towarów, które powinny podlegać regulacjom dotyczącym magazynowania innym niż celne;

B. dostawy towarów, które mają

- a) być objęte cłem oraz, tam gdzie jest to stosowne, procedurą czasowego magazynowania;
- b) podlegać umieszczeniu w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- c) podlegać przepisom dotyczącym umieszczenia w składzie celnym lub przepisom regulującym zasady uszlachetnienia czynnego;
- d) być wprowadzone na wody terytorialne:
 - w celu ich zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, do celów budowy, naprawy, konserwacji, zmiany lub wyposażania takich platform lub do połączenia takich platform wiertniczych lub platform produkcyjnych ze stałym lądem,
 - w celu dostaw paliwa lub zaopatrywania platform wiertniczych lub produkcyjnych;
- e) podlegającym przepisom magazynowania innym niż przepisy celne.

Miejsca określone w lit. a), b), c) i d) są określane przez obowiązujące przepisy prawa celnego Wspólnoty;

C. świadczenie usług związanych z dostawami towarów, określonych w B;

D. dostawy towarów i usług dokonane w miejscach określonych w B i wciąż podlegających jednej z wymienionych w niej regulacji;

E. dostawy:

- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), z zachowaniem przepisu o czasowym wwozie, z całkowitym zwolnieniem od należności w przywozie lub zewnętrznej procedury tranzytowej,
- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b), nadal objętych procedurą wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, przewidzianą w art. 33a,

jak również świadczenie usług związane z tymi dostawami.

▼B

2. Z zastrzeżeniem konsultacji, przewidzianych w art. 29, Państwa Członkowskie mogą zwolnić od podatku przywóz oraz dostawy towarów dla podatnika, który zamierza wywieźć je w stanie nieprzetworzonym lub po ich przetworzeniu, jak również usługi w związku z ich działalnością wywozową, do maksymalnej kwoty równej wartości jej wywozu za ostatnie 12 miesięcy.

3. Komisja przy najbliższej okazji przedstawi Radzie propozycje dyrektyw odnośnie do wspólnych ustaleń dotyczących zastosowania podatku od wartości dodanej, odnoszących się do transakcji wymienionych w ust. 1 i 2.

TYTUŁ XI

ODLICZENIA

Artykuł 17

Powstanie i zakres prawa do odliczeń

1. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, w którym odliczany podatek staje się wymagalny.
2. O ile towary i usługi są używane do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić, następujących kwot:
 - a) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów lub usług dostarczonych lub, które mają być podatnikowi dostarczone przez innego podatnika;
 - b) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od towarów przywożonych;
 - c) podatku od wartości dodanej, który jest należny na podstawie art. 5 ust. 7 lit. a) i art. 6 ust. 3.
3. Państwa Członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczenia lub zwrotu podatku od wartości dodanej, określonego w ust. 2, w stopniu, w jakim takie towary lub usługi są używane do celów:
 - a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, określoną w art. 4 ust. 2 przeprowadzanych w innym kraju, które kwalifikowałyby się do odliczenia podatku jeśli miałyby miejsce na terytorium kraju;
 - b) transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. i) i art. 15 i 16 ust. 1 pkt B, C i D i ust. 2;
 - c) transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 13 część B lit. a) i d), ust. 1–5, w przypadku gdy klient ma przedsiębiorstwo poza Wspólnotą lub, gdy te transakcje są bezpośrednio związane z towarami przeznaczonymi do wywozu do kraju spoza Wspólnoty.
4. Rada, stanowiąc jednogłośnie, poczyni wszelkie starania, aby przyjąć przed dniem 31 grudnia 1977 r., na wniosek Komisji, wspólnotowe zasady, na podstawie których będą dokonywane zwroty, zgodnie z ust. 3 podatnikom nie mającym przedsiębiorstwa na terytorium kraju. Dopóki takie reguły wspólnotowe nie zostaną wprowadzone w życie, Państwa Członkowskie same określą sposób dokonywania tych zwrotów. W przypadkach, kiedy osoba podlegająca opodatkowaniu nie mieszka na terytorium Wspólnoty, Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotu lub uzależnić go od spełnienia dodatkowych warunków.
5. W odniesieniu do towarów i usług, które mają być wykorzystane przez podatnika tak w przypadku transakcji określonych w ust. 2 i 3, dla których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu, jak też transakcji, dla których podatek nie podlega odliczeniu, odliczenie będzie dotyczyło tylko takiej części podatku od wartości dodanej, jaki przypada na kwotę tych pierwszych transakcji.

Ta część podlegająca odliczeniu zostanie ustalona, zgodnie z art. 19, dla wszystkich transakcji przeprowadzanych przez podatnika.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą:

- a) upoważnić podatnika do określenia proporcjonalnej części każdego obszaru jego działalności, pod warunkiem że dla każdego z tych obszarów będzie prowadzona osobna rachunkowość;
- b) zobowiązać podatnika do stosowania specjalnej stawki podlegającej odliczeniu dla każdego z obszarów jego działalności i do prowadzenia osobnych rozliczeń dla każdego z sektorów;
- c) upoważnić lub zobowiązać podatnika do stosowania odliczenia na podstawie wykorzystania całości lub części towarów i usług;

▼B

- d) upoważnić lub zobowiązać podatnika do stosowania odliczenia zgodnie z przewidzianą zasadą ustanowioną w ust. 1, w stosunku do wszystkich towarów i usług używanych dla transakcji tam wymienionych;
- e) przewidzieć, że kwota podatku od wartości dodanej, która nie podlega odliczeniu przez podatnika nie jest uwzględniana, jeżeli jest bardzo niska.

6. Przed upływem najwyżej czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję, które wydatki nie będą się kwalifikowały do odliczenia podatku od wartości dodanej. Odliczenie podatku od wartości dodanej nie będzie w żadnym przypadku obejmowało wydatków niebędących wydatkami ściśle związanymi z działalnością gospodarczą, takich jak wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe lub wydatki reprezentacyjne.

Do czasu wejścia w życie powyższych przepisów, Państwa Członkowskie mogą zachować wyłączenia przewidziane w ich prawie krajowym w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

7. Z wyjątkiem konsultacji przewidzianych w art. 29, każde z Państw Członkowskich może, ze względu na cykle w gospodarce, w całości lub częściowo wyłączyć całość lub część dóbr inwestycyjnych lub innych z systemu odliczeń. W celu zapewnienia identycznych warunków konkurencji, Państwa Członkowskie mogą, zamiast odmowy odliczenia podatku stosować opodatkowanie towarów wytworzonych bezpośrednio przez podatnika, nabyte przez niego na terenie kraju albo przez niego przywiezione w taki sposób, aby podatek nie przekraczał podatku od wartości dodanej, który byłby pobrany w momencie nabycia odpowiednich towarów.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady wykonywania prawa do odliczeń

1. W celu wykonania prawa do odliczeń, podatnik musi:
 - a) w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 lit. a), posiadać fakturę, sporządzoną zgodnie z art. 22 ust. 3;
 - b) w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 lit. b), posiadać dokument przywózowy, określający go jako odbiorcę lub importera, oraz określający kwotę należnego podatku, lub pozwalający na jego wyliczenie;
 - c) w odniesieniu do odliczeń podatkowych określonych w art. 17 ust. 2 lit. c), dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie;
 - d) jeśli jest on zobowiązany do zapłaty podatku jako klient lub odbiorca, w przypadku stosowania przepisów art. 21 ust. 1, powinien dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie.

2. Podatnik zastosuje odliczenie od podatku poprzez odjęcie od całkowitej kwoty należnego podatku od wartości dodanej za dany okres rozliczeniowy całkowitej kwoty podatku w stosunku, do którego w tym samym okresie, zaistniało prawo do odliczenia i może być wykonane na podstawie przepisów ust. 1.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zażądać od podatników, dokonujących okazynie transakcji wymienionych w art. 4 ust. 3, wykonania prawa do odliczeń wyłącznie w momencie dostawy.

3. Państwa Członkowskie ustalają warunki i procedury, według których podatnik może zostać upoważniony do dokonania odliczenia, którego nie dokonał zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.

4. W przypadkach, gdy za określony okres rozliczeniowy kwota dozwolonych odliczeń przekracza kwotę należnego podatku, Państwa Członkowskie mogą albo zwrócić nadpłatę albo przenieść nadpłatę na następny okres rozliczeniowy w oparciu o ustalone przez nich warunki.

▼B

Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotu lub przeniesienia, jeśli wysokość nadpłaty jest nieznaczna.

*Artykuł 19***Obliczanie części podlegającej odliczeniu**

1. Na część podlegającą odliczeniu na podstawie art. 17 ust. 5 akapit pierwszy składać się będzie proporcja mająca:

- jako licznik, całkowitą kwotę, poza podatkiem od wartości dodanej, obrotu w danym roku uzyskanego z transakcji, do których stosuje się odliczenie podatku od wartości dodanej zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3,
- jako mianownik, całkowitą kwotę, poza podatkiem od wartości dodanej, obrotu w danym roku uzyskanego z transakcji uwzględnionych w liczniku oraz transakcji dla których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej. Państwa Członkowskie mogą również włączyć do mianownika kwotę subwencji innych niż określone w art. 11 część A ust. 1 lit. a).

Część podlegająca odliczeniu będzie ustalana w stosunku procentowym w skali rocznej oraz zaokrąglona w górę do pełnej kwoty procentowej.

2. Na zasadzie odstępstwa przepisów ust. 1, z kwoty, od której oblicza się część podlegającą odliczeniu, będą wyłączone kwoty obrotu uzyskane z dostawy dóbr inwestycyjnych, z których korzysta podatnik w swojej firmie. Kwoty obrotu uzyskane z transakcji określonych w art. 13 część B lit. d), jeśli chodzi o transakcje okazjonalne, oraz okazjonalne transakcje związane z obrotem nieruchomościami i finansami są również wyłączone. W przypadkach, w których Państwa Członkowskie korzystają z określonej w art. 20 ust. 5 możliwości nie wymagania korekty w odniesieniu do dóbr inwestycyjnych, mogą one uwzględnić przy obliczaniu części podlegającej odliczeniu sprzedaż dóbr inwestycyjnych.

3. Przewidywana część podlegająca odliczeniu jest obliczana w oparciu o transakcje roku poprzedzającego. W przypadku braku takich transakcji, do których można byłoby się odnieść, oraz gdy są one niereprezentatywne, część podlegająca odliczeniu zostanie wstępnie oszacowana przez podatnika pod kontrolą organu podatkowego według własnych prognoz. Państwa Członkowskie mogą jednakże zachować obecnie stosowane zasady.

Odliczenie dokonane na podstawie takich przewidywanych części jest korygowane, gdy ostateczna część jest ustalona w następnym roku.

*Artykuł 20***Korekta odliczeń**

1. Wstępne odliczenie korygowane jest zgodnie z procedurami ustalonymi przez Państwa Członkowskie, w szczególności:

- a) gdy odliczenie jest większe lub mniejsze od tego, do którego podatnik był uprawniony;
- b) gdy po złożeniu deklaracji podatkowej nastąpi zmiana czynników branych pod uwagę przy określaniu kwoty odliczenia, w szczególności w przypadku odwołania zamówień lub uzyskania obniżki ceny; jednakże nie będzie dokonywało się korekty w przypadkach transakcji w całości lub częściowo nieopłaconych oraz w przypadku udokumentowanego i potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży własności, jak również przy przekazywaniu prezentów o małej wartości oraz próbek według art. 5 ust. 6. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać korekty w przypadkach transakcji całkowicie lub częściowo nieopłaconych oraz w przypadku kradzieży.

2. W przypadku dóbr inwestycyjnych, korekta będzie obejmować okres pięciu lat, włącznie z rokiem, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane. Roczna korekta będzie dokonywana jedynie w odniesieniu do jednej piątej podatku nałożonego na towary. Korekta

▼B

jest dokonywana na podstawie zmian uprawnień do odliczenia w kolejnych latach w stosunku do kwoty za rok, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu poprzedniego Państwa Członkowskie mogą ustalić korektę na okres pięciu pełnych lat, licząc od dnia, w którym towary po raz pierwszy znalazły swe zastosowanie.

▼M10

W przypadku mienia nieruchomego, nabytego jako dobra inwestycyjne, okres dostosowania może być przedłużony do 20 lat.

▼B

3. W przypadku dostawy w okresie objętym korektą, dobra inwestycyjne są uznawane za nadal wykorzystywane do działalności gospodarczej podatnika aż do momentu zamknięcia okresu objętego korektą. Taka działalność gospodarcza uważana jest za w pełni opodatkowaną, w przypadkach gdy dostawa takich produktów jest opodatkowana; jest uważana za całkowicie zwolnioną od podatku w przypadkach, gdy dostawa takich produktów jest zwolniona z podatku. Korekta będzie dokonywana tylko jeden raz w całym okresie objętym korektą, który jeszcze nie upłynął.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą, w tym ostatnim przypadku, uchylić wymóg korekty jeżeli nabywca jest podatnikiem wykorzystującym dane dobra inwestycyjne wyłącznie do transakcji, od których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu.

4. Do celów stosowania przepisów ust. 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą:

- określić pojęcie dóbr inwestycyjnych,
- wskazać kwotę podatku, którą należy brać pod uwagę przy korekcie,
- przyjąć wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia, że korekta nie pociąga za sobą żadnych nieuzasadnionych korzyści,
- umożliwić uproszczenia administracyjne.

5. Jeśli w jednym z Państw Członkowskich efekt stosowania przepisów ust. 2 i 3 miałby być mało znaczący, Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, zrezygnować z zastosowania przepisów tych ustępów, ze względu na potrzebę uniknięcia zakłócenia konkurencji, ogólne efekty stosowania podatku w zainteresowanym Państwie Członkowskim i potrzebę uproszczeń administracyjnych.

6. Gdy podatnik zmienia formę opodatkowania z opodatkowania na zasadach ogólnych na opodatkowanie według specjalnych procedur lub odwrotnie, Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podatnik nie uzyskał nieuzasadnionych korzyści, ani nie poniósł nieuzasadnionych strat.

TYTUŁ XII

OSOBY ZOBOWIĄZANE DO ZAPŁATY PODATKU

Artykuł 21

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku organom podatkowym

Zobowiązanymi do zapłaty podatku od wartości dodanej są:

1. w systemie wewnętrznym:

- a) podatnicy dokonujący transakcji podlegających opodatkowaniu, z wyjątkiem transakcji wymienionych w art. 9 ust. 2 lit. e), które są dokonane przez podatnika rezydującego za granicą. W przypadku dokonania transakcji przez podatnika rezydującego za granicą Państwa Członkowskie mogą przyjąć regulacje zobowiązujące do zapłaty podatku inną osobę niż podatnik rezydujący za granicą. Między innymi osobą taką może być wyznaczony przedstawiciel podatkowy lub inna osoba, dla której przeprowadzana jest trans-

▼B

akcja podlegająca opodatkowaniu. Państwa Członkowskie mogą również postanowić, że inna osoba niż podatnik będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku;

▼M15

- b) podatnicy, na rzecz których świadczone są usługi, określone w art. 9 ust. 2 lit. e) lub osoby zarejestrowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju, do którego usługi określone w art. 28b (C), (D), (E) i (F) są dostarczane, jeśli usługi te świadczone są przez podatnika z siedzibą zagranicą; jednakże Państwa Członkowskie mogą zażądać, żeby dostawca usług był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku;

▼B

- c) każda osoba wykazująca podatek od wartości dodanej na fakturze lub innym dokumencie uznawanym za fakturę;
2. w przywozie: osoba lub osoby wskazane lub uznane za zobowiązane przez Państwa Członkowskie, do których towary są przywożone.

TYTUŁ XIII

OBOWIĄZKI OSÓB ZOBOWIĄZANYCH DO ZAPŁATY PODATKU*Artykuł 22***Obowiązki w systemie wewnętrznym**

1. Każdy podatnik zgłasza rozpoczęcie, zmianę i zakończenie swojej działalności jako podatnika.
2. Każdy podatnik prowadzi rachunkowość w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić zastosowanie podatku od wartości dodanej oraz kontrolę przez organ podatkowy.
3. a) Każdy podatnik wystawia fakturę lub inny podobny dokument uznawany za fakturę w odniesieniu do wszystkich dostarczanych towarów i usług innemu podatnikowi i zachowuje jej kopię.

Każdy podatnik musi również wystawić fakturę w odniesieniu do płatności otrzymanych od innego podatnika, zanim dostawa towarów lub świadczenie usług zostanie dokonane.
- b) Faktura wskazuje wyraźnie cenę bez podatku jak również należny od niej podatek oddzielnie dla każdej stawki, jak też jakiegokolwiek zwolnienia.
- c) Państwa Członkowskie ustalają kryteria, według których można określić, kiedy dokument może być uznany za fakturę.
4. Każdy podatnik składa deklarację podatkową w terminie ustalonym przez każde z Państw Członkowskich. Termin ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od zakończenia każdego z okresów rozliczeniowych. Okres rozliczeniowy może być ustalony przez każde z Państw Członkowskich na jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne okresy rozliczeniowe pod warunkiem że nie będą one przekraczać 1 roku.

Na deklaracji podatkowej muszą znaleźć się wszystkie niezbędne informacje potrzebne do obliczenia należnego podatku oraz dokonanych odliczeń, w danym przypadku, łącznie z całkowitą kwotą transakcji odnoszących się do tego podatku i odliczeń oraz całkowitą kwotą dostaw zwolnionych z podatku, o ile wydaje się to niezbędne dla ustalenia podstawy wymiaru podatku.

5. Każdy podatnik płaci kwotę netto podatku od wartości dodanej przy składaniu deklaracji podatkowej. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inną datę płatności tej kwoty lub mogą wymagać przedpłat.

▼B

6. Państwa Członkowskie mogą zażądać od podatnika złożenia deklaracji podatkowej, zawierającej informacje określone w ust. 4, dotyczące wszystkich transakcji dokonywanych w roku poprzednim. Zeznanie to musi zawierać wszystkie informacje, które są niezbędne do jakichkolwiek korekt.

7. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, aby osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b) uważane są za zobowiązane do zapłaty podatku zamiast podatnika mającego przedsiębiorstwo w innym kraju, lub które są solidarnie zobowiązane do zapłaty, wypełniły powyżej wymienione obowiązki związane z deklaracją i płatnościami.

8. Nie naruszając przepisów, które mają zostać wydane zgodnie z art. 17 ust. 4, Państwa Członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, które uznają za konieczne do prawidłowego naliczenia i pobrania podatku i uniknięcia oszustw podatkowych.

9. Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatnika:

- z określonych obowiązków,
- od wszystkich obowiązków, jeżeli podatnicy ci dokonują tylko transakcji zwolnionych od podatku,
- z płatności należnego podatku, w przypadku gdy kwota podatku jest nieznaczną.

▼M20*Artykuł 22a*

Prawo dostępu do faktur przechowywanych elektronicznie w innym Państwie Członkowskim.

W przypadku gdy podatnik przechowuje wystawione lub otrzymane faktury przy użyciu środków elektronicznych gwarantujących dostęp online do danych i gdy miejsce przechowywania znajduje się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym podatnik posiada siedzibę, właściwym organom w Państwie Członkowskim, w którym podatnik posiada siedzibę, przysługuje do celów niniejszej dyrektywy prawo dostępu do takich faktur, pobierania ich z systemu i wykorzystywania ich w granicach określonych przepisami Państwa Członkowskiego, w którym podatnik posiada siedzibę, i w zakresie, jaki jest danemu Państwu niezbędny do celów kontroli.

▼B*Artykuł 23***Zobowiązania przy przywozie**

W odniesieniu do towarów przywożonych, Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady dotyczące sporządzania deklaracji podatkowych i płatności.

W szczególności Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że podatek od wartości dodanej płatny przy przywozie towarów przez podatników lub osoby zobowiązane do zapłaty podatku lub określonych ich kategorii, nie musi być zapłacony w momencie przywozu, pod warunkiem że podatek ten jest wyszczególniony w deklaracji podatkowej, która ma być złożona zgodnie z art. 22 ust. 4.

TYTUŁ XIV

REGULACJE SPECJALNE*Artykuł 24***Specjalny system dla małych przedsiębiorstw**

1. Państwa Członkowskie, które mogą napotkać trudności w stosowaniu ogólnego systemu podatkowego do małych przedsiębiorstw, ze względu na ich działalność lub strukturę, mają możliwość na warunkach i w granicach, jakie ustalą, z zastrzeżeniem konsultacji prze-

▼B

widzianych w art. 29, zastosowania uproszczonych procedur do celów naliczania i pobierania podatku takich jak systemy stawek zryczałtowanych, pod warunkiem że nie będą prowadziły one do obniżki podatku.

2. Do momentu ustalonego przez Radę, stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji, ale nie później niż do dnia, w którym zostanie zniesione opodatkowanie przywozu i zwrot podatku w wywozie w handlu między Państwami Członkowskimi:

- a) Państwa Członkowskie, które skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 14 drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. wprowadzenia zwolnień podatkowych lub stopniowego obniżenia podatku, mogą je zachować, jak też zasady ich zastosowania, o ile pozostają one w zgodzie z systemem podatku od wartości dodanej.

Państwa Członkowskie stosujące zwolnienie z podatku do podatników, których roczny obrót jest niższy od równowartości w walucie krajowej 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych, według kursu wymiany w dniu, w którym dyrektywa została przyjęta, mogą zwiększyć to zwolnienie z podatku do kwoty 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych.

Państwa Członkowskie stosujące stopniowe obniżanie podatku nie mogą ani zwiększyć górnej granicy stopniowego obniżenia podatku, ani zmienić warunków jego przyznawania na korzystniejsze;

- b) Państwa Członkowskie, które nie skorzystały z powyższej możliwości mogą udzielić zwolnienia z podatku podatnikom, których roczny obrót nie jest większy od równowartości 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych w walucie krajowej, według kursu wymiany w dniu, w którym niniejsza dyrektywa została przyjęta; kiedy to konieczne, mogą one udzielić stopniowego obniżenia podatku podatnikom, których roczny obrót przekracza górną granicę ustaloną przez Państwa Członkowskie dla stosowania zwolnienia;
- c) Państwa Członkowskie, stosujące zwolnienie od podatku odnośnie do podatników, których roczny obrót jest równy lub wyższy niż równowartość 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych wyrażony w walucie krajowej, według kursu wymiany z dnia, w którym niniejsza dyrektywa została przyjęta, mogą zwiększyć to zwolnienie w celu zachowania jej realnej wartości.

3. Pojęcia zwolnienia od podatku oraz stopniowego obniżenia podatku odnoszą się do dostaw towarów i świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwa.

Państwa Członkowskie mogą wyłączyć pewne transakcje z regulacji przewidzianych w ust. 2. Przepisy ust. 2 nie będą w żadnym przypadku miały zastosowania do transakcji określonych w art. 4 ust. 3.

4. Obrót, który służy za odniesienie do celów stosowania przepisów ust. 2, składa się z kwoty, po odliczeniu podatku od wartości dodanej, dostarczonych towarów i usług wymienionych w art. 5 i 6, w granicach, w jakich są opodatkowane, łącznie z transakcjami zwolnionymi z podatku, z możliwością zwrotu podatku uprzednio zapłaconego zgodnie z art. 28 ust. 2 jak również transakcji zwolnionych od podatku według przepisów art. 15 i kwoty transakcji dotyczących majątku rzeczowego, transakcji finansowych określonych w art. 13 część B lit. d) oraz usług ubezpieczeniowych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji ubocznych.

Zbycie materialnych i niematerialnych aktywów inwestycyjnych przedsiębiorstwa nie będzie brane pod uwagę do celów obliczania obrotu.

5. Podatnikom zwolnionym z podatku nie przysługuje prawo do odliczenia zgodnie z przepisami art. 17, ani też wykazywania podatku na ich fakturach ► **M20** ◄.

6. Podatnicy kwalifikujący się do zwolnienia z podatku mogą wybrać ogólny system płatności podatku od wartości dodanej lub też uproszczone procedury określone w ust. 1. W tym przypadku będą uprawnieni do wszelkich stopniowych obniżek podatku, które mogą być ustanowione przez ustawodawstwo krajowe.

▼B

7. Z zastrzeżeniem zastosowania ust. 1, podatnicy korzystający ze stopniowej obniżki podatkowej traktowani są jako podatnicy podlegający ogólnemu systemowi podatku od wartości dodanej.

8. Co cztery lata, a po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 1982 r., oraz po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, Komisja złoży sprawozdanie Radzie dotyczące stosowania przepisów niniejszego artykułu. Może ona, o ile będzie to konieczne oraz biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego zbliżania poszczególnych przepisów krajowych, załączyć do tego sprawozdania propozycje:

- a) ulepszeń specjalnych systemu dla małych przedsiębiorstw;
- b) dostosowania systemów krajowych dotyczących zwolnień od podatku i stopniowej obniżki podatku od wartości dodanej;
- c) dostosowania limitu 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych, wymienionego w ust. 2.

9. W odpowiednim momencie Rada zdecyduje, czy realizacja wymienionych celów, określonych w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. wymaga wprowadzenia specjalnych systemów dla małych przedsiębiorstw oraz w przypadku uznania takiej potrzeby, podejmie decyzję o ograniczeniach i wspólnych warunkach tego systemu. Do momentu wprowadzenia tego systemu Państwa Członkowskie mogą zachować ich specjalne systemy, które będą stosować zgodnie z przepisami niniejszego artykułu oraz przyszłych aktów Rady.

▼M26*Artykuł 24a*

Wprowadzając w życie art. 24 ust. 2 – 6, następujące Państwa Członkowskie mogą udzielać zwolnień od podatku od wartości dodanej podatnikom, których roczny obrót jest niższy niż równowartość w walucie krajowej:

- w Republice Czeskiej: 35 000 EUR;
- w Estonii: 16 000 EUR;
- na Cyprze: 15 600 EUR;
- na Łotwie: 17 200;
- na Litwie: 29 000 EUR;
- na Węgrzech: 35 000 EUR;
- na Malcie: 37 000 EUR w przypadku, gdy działalność gospodarcza polega głównie na dostawie towarów, 24 300 EUR w przypadku, gdy działalność gospodarcza polega głównie na dostawie usług z niską wartością dodaną (wysokie nakłady), a w innych przypadkach 14 600 EUR, w szczególności w stosunku do dostawców usług o wysokiej wartości dodanej (niskie nakłady);
- w Polsce: 10 000 EUR;
- w Słowenii: 25 000 EUR;
- w Słowacji: 35 000 EUR.

▼B*Artykuł 25***Wspólny system ryczałtu dla producentów rolnych**

1. W sytuacjach, w których zastosowanie ogólnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub systemu uproszczonego przewidzianego w art. 24, spowodowałoby trudności, Państwa Członkowskie mogą zastosować w odniesieniu do producentów rolnych system ryczałtowy zmierzający do wyrównania podatku od wartości dodanej, pobranego od kupna towarów i usług przez rolników ryczałtowych zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- „producent rolny”: podatnik prowadzący swoją działalność w jednym ze zdefiniowanych przedsiębiorstw określonych poniżej;

▼B

- „gospodarstwo rolne, leśne lub połowowe”: gospodarstwo, uznane za takie w każdym Państwie Członkowskim, w ramach działalności produkcyjnej wymienionej w załączniku A;
- „rolnik ryczałtowy”: producent rolny, który podlega systemowi ryczałtowemu określönemu w ust. 3 i w następnych;
- „produkty rolne”: towary produkowane przez gospodarstwach rolne, leśne lub połowowe w poszczególnych Państwach Członkowskich, w wyniku działalności wymienionej w załączniku A;
- „usługi rolnicze”: usługi wymienione w załączniku B, świadczone przez producenta rolnego, z wykorzystaniem jego siły roboczej i/lub za pomocą sprzętu, w który wyposażone jest jego gospodarstwo rolne, leśne i połowowe;
- „podatek od wartości dodanej od nakładów”: przez to pojęcie rozumie się całkowitą kwotę podatku od wartości dodanej zawartego w cenie towarów i usług nabywanych przez przedsiębiorstwa rolne, leśne i połowowe każdego z Państw Członkowskich podlegające systemowi ryczałtowemu, o ile ten podatek podlegałby odliczeniu na podstawie art. 17 u producenta rolnego podlegającego ogólnemu systemowi podatkowemu;
- „ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty”: wartości procentowe ustalone przez Państwa Członkowskie według ust. 3 i stosowane przez nie w przypadkach wymienionych w ust. 5 w celu umożliwienia rolnikom rozliczających się ryczałtowo, otrzymania rekompensaty podatku od wartości dodanej nałożonego na nakłady;
- „zryczałtowana rekompensata”: kwota otrzymana przez zastosowanie ryczałtowej stawki procentowej rekompensaty, przewidzianej w ust. 3 dotyczącej obrotów rolników ryczałtowych w przypadkach wymienionych w ust. 5.

3. Państwa Członkowskie ustalają, gdzie to konieczne, ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty oraz powiadamiają Komisję przed wprowadzeniem ich w życie. Stawki te będą oparte na statystykach makroekonomicznych dotyczących wyłącznie rolników ryczałtowych za ostatnie trzy lata. Stawki te nie powinny prowadzić do otrzymania przez rolników ryczałtowych zwrotów większych od kwot podatku od wartości dodanej nałożonych na nakłady. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zredukowaniu takich stawek procentowych do zera. Stawki procentowe mogą być zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższej wartości połówkowej.

Państwa Członkowskie mogą ustalić zróżnicowaną wysokość stawek procentowych zryczałtowanych rekompensat dla leśnictwa, poszczególnych działów działalności rolniczej i połowowej.

4. Państwa Członkowskie mogą zwolnić rolników ryczałtowych z obowiązków nałożonych na podatników na podstawie art. 22.

5. Ryczałtowe stawki przewidziane w ust. 3 mają zastosowanie do ceny, z pominięciem podatku, produktów rolnych i usług rolniczych świadczonych przez rolników ryczałtowych podatnikom, którzy nie są rolnikami ryczałtowymi. Rekompensata wyklucza wszelkie inne formy odliczenia.

6. Państwa Członkowskie mogą przewidywać wypłatę zryczałtowanej rekompensaty:

- a) albo przez podatnika, któremu dostarczane są towary lub świadczone usługi. W tym przypadku podatnik, któremu dostarczane są towary lub świadczone usługi jest upoważniony, zgodnie z procedurę określoną przez Państwa Członkowskie, do odliczenia z podatku od wartości dodanej, który jest zobowiązany zapłacić, zryczałtowanej kwoty rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym;
- b) lub przez organy podatkowe.

7. Państwa Członkowskie poczynią wszelkie kroki potrzebne, aby dokładnie sprawdzić płatność zryczałtowanej rekompensaty rolnikom ryczałtowym.

▼B

8. W przypadku wszelkich dostaw produktów rolnych i usług rolniczych innych niż objętych ust. 5, uznaje się, iż zryczałtowana rekompensata jest zapłacona przez kupującego lub klienta.

9. Każde Państwo Członkowskie może wyłączyć z systemu ryczałtowego określone kategorie producentów rolnych oraz tych producentów rolnych, w przypadku których zastosowanie ogólnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub systemu uproszczonego, przewidzianego w art. 24 ust. 1 nie spowodowałoby żadnych trudności administracyjnych.

10. Każdy rolnik ryczałtowy może, w oparciu o zasady i warunki, ustalone przez każde Państwo Członkowskie, wybrać pomiędzy zastosowaniem ogólnego systemu podatku od wartości dodanej lub w danym przypadku, uproszczonego systemu, przewidzianego w art. 24 ust. 1.

11. Przed upływem piątego roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Komisja przedstawi Radzie nowe propozycje dotyczące zastosowania podatku od wartości dodanej do transakcji dotyczących produktów rolnych i usług rolniczych.

12. Po przyjęciu jednej z możliwości przewidzianych w niniejszym artykule, Państwa Członkowskie ustalają jednolitą podstawę opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, w celu zastosowania systemu środków własnych, używając wspólnej metody obliczania opisanej w załączniku C.

Artykuł 26

Specjalny system dla biur podróży

1. Państwa Członkowskie stosują podatek od wartości dodanej do działalności biur podróży, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu w przypadkach, gdy biura te występują względem klientów w ich własnym imieniu oraz w celu zapewnienia usług turystycznych korzystają z dostaw i usług innych podatników. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do biur podróży, które działają wyłącznie jako pośrednicy oraz rozliczają się z podatku na podstawie art. 11 część A ust. 3 lit. c). W rozumieniu niniejszego artykułu za biura podróży uważać się będzie również organizatorów wycieczek.

2. Wszelkie transakcje dokonywane przez biura podróży dotyczące podróży traktowane są jako pojedyncze usługi świadczone przez biuro podróży podróżnemu. Podlegają one opodatkowaniu w Państwie Członkowskim, w którym biuro podróży założyło przedsiębiorstwo, lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego biuro podróży świadczy usługę. Podstawą opodatkowania oraz ceną bez podatku w znaczeniu art. 22 ust. 3 lit. b), dotyczącą tej usługi jest marża biura podróży, to znaczy różnica pomiędzy całkowitą kwotą do zapłaty przez podróżnego, bez podatku od wartości dodanej, a faktycznymi kosztami biura podróży z tytułu dostaw i usług świadczonych przez innych podatników, gdy transakcje te służą bezpośredniej korzyści podróżnego.

3. Jeśli transakcje powierzone przez biuro podróży innemu podatnikowi są zawierane przez tą osobę poza terytorium Wspólnoty, usługi biura podróży są traktowane jako zwolniona od podatku działalność pośrednika w rozumieniu art. 15 ust. 14. Jeśli takie transakcje są zawierane zarówno na terenie Wspólnoty jak i poza nią, tylko ta część usługi biura podróży, która dotyczy transakcji poza terytorium Wspólnoty może podlegać zwolnieniu.

4. Podatek pobierany od biura podróży przez innego podatnika od transakcji określonych w ust. 2 dokonanych dla bezpośredniej korzyści podróżnego nie podlega zakwalifikowaniu do odliczenia lub zwrotu w żadnym z Państw Członkowskich.

▼ M8

*Artykuł 26a***Szczególne przepisy dotyczące towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków***A. Definicje*

W rozumieniu niniejszego artykułu i bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego:

- a) „dzieła sztuki” oznaczają przedmioty wymienione w załączniku I lit. a).

Jednakże Państwa Członkowskie mogą nie uznawać za „dzieła sztuki” przedmiotów wymienionych w załączniku I lit. a) trzy ostatnie tiret;

- b) „przedmioty kolekcjonerskie” oznaczają przedmioty wymienione w załączniku I lit. b);

- c) „antyki” oznaczają przedmioty wymienione w załączniku I lit. c);

- d) „towary używane” oznaczają mienie ruchome inne niż dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, jak również inne niż metale lub kamienie szlachetne, określone zgodnie z definicją podaną przez Państwa Członkowskie i nadające się do dalszego użytku w ich aktualnym stanie lub po naprawie;

- e) „podlegający opodatkowaniu pośrednik” oznacza każdego podatnika, który w ramach swojej działalności gospodarczej kupuje lub używa w celu pokrycia potrzeb swojego przedsiębiorstwa bądź też przywozi w celu odsprzedaży towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, niezależnie od tego, czy działa na własny rachunek, czy też na rachunek innej osoby na podstawie umowy, z której tytułu wypłacana jest prowizja od sprzedaży lub kupna;

- f) „organizator sprzedaży w drodze publicznej licytacji” oznacza każdego podatnika, który w ramach swojej działalności gospodarczej oferuje towary do sprzedaży w drodze publicznej licytacji w celu ich sprzedaży osobie oferującej najwyższą cenę;

- g) „komitent organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji” oznacza każdą osobę, która przekazuje towary organizatorowi sprzedaży w drodze publicznej licytacji na podstawie umowy, z której tytułu wypłacana jest prowizja od sprzedaży z uwzględnieniem następujących przepisów:

- organizator sprzedaży w drodze publicznej licytacji oferuje towary do sprzedaży we własnym imieniu, ale na rachunek swojego komitenta,
- organizator sprzedaży w drodze publicznej licytacji wydaje towary w imieniu swoim, ale na rachunek swojego komitenta osobie, która podczas publicznej licytacji zaoferowała najwyższą cenę.

B. Przepisy szczególne dotyczące podlegających opodatkowaniu pośredników

1. W odniesieniu do dostaw używanych towarów, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dokonywanych przez podlegających opodatkowaniu pośredników Państwa Członkowskie stosować będą szczególne przepisy w zakresie opodatkowania marży zysku uzyskanej przez takich pośredników zgodnie z następującymi przepisami.

2. Dostawami towarów określonych w ust. 1 są dostawy dokonywane przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które we Wspólnocie są mu dostarczane przez:

- osobę niepodlegającą opodatkowaniu,
- lub
- innego podatnika, o ile realizowana przez niego dostawa towarów jest zwolniona z podatku zgodnie z art. 13 tytuł B lit. c),
- lub

▼ **M8**

- innego podatnika, o ile realizowana przez niego dostawa towarów kwalifikuje się do zwolnienia, przewidzianego w art. 24 i dotyczy środków trwałych,
- lub
- innego podlegającego opodatkowaniu pośrednika, o ile realizowana przez niego dostawa towarów była opodatkowana podatkiem od wartości dodanej zgodnie z niniejszymi przepisami szczególnymi.

3. Podstawą opodatkowania przy dostawie towarów określonych w ust. 2 jest marża zysku uzyskanego przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej odnoszącą się do marży zysku. Ta marża zysku jest równa różnicy między ceną sprzedaży uzyskaną przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika a ceną ich kupna.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się następujące definicje:

- „cena sprzedaży” oznacza całkowite świadczenie wzajemne uzyskane lub które zostanie uzyskane przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika od kupca bądź też osoby trzeciej, włączając w to bezpośrednio związane z tego rodzaju transakcją subsydia, podatki, cła, opłaty wyrównawcze oraz opłaty i koszty dodatkowe, takie jak prowizja, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika od kupca, jednakże z wyłączeniem kwot określonych w art. 11 tytuł A ust. 3,
- „cena kupna” oznacza całkowite świadczenie wzajemne, odpowiednio do definicji w tiret pierwszym, uzyskane lub które zostanie uzyskane od podlegającego opodatkowaniu pośrednika przez jego dostawcę.

4. Państwa Członkowskie zezwalają podlegającym opodatkowaniu pośrednikom dokonać wyboru dotyczącego zastosowania specjalnych uzgodnień w odniesieniu do dostaw:

- a) dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przez nich przywożonych;
- b) dzieł sztuki dostarczonych im przez ich twórców lub ich następców prawnych;
- c) dzieł sztuki dostarczonych im przez podatnika niebędącego podlegającym opodatkowaniu pośrednikiem, jeżeli do dostawy realizowanej przez takiego podatnika zastosowanie miała obniżona stawka na podstawie art. 12 ust. 3 lit. c).

Państwa Członkowskie ustalają szczegółowe zasady wykonywania tej opcji, która w każdym przypadku obejmuje okres równy przynajmniej dwóm latom kalendarzowym.

Jeżeli opcja zostanie wybrana, wówczas podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z ust. 3. W odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przywożonych przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika cena kupna, którą należy uwzględnić przy obliczaniu marży jest równa podstawie opodatkowania przy przywozie określonej zgodnie z art. 11 tytuł B, powiększonej o należny podatek od wartości dodanej lub podatek zapłacony przy przywozie.

5. Jeżeli dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, do których stosuje się szczególne przepisy w zakresie opodatkowania, realizowane są na warunkach określonych w art. 15, marża zysku zwolniona jest z podatku.

6. Podatnik nie jest uprawniony do odliczenia od podatku należnego podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w odniesieniu do towarów, które były lub są mu dostarczane przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika, o ile realizowana przez takiego pośrednika dostawa tych towarów podlega szczególnym przepisom w zakresie opodatkowania marży zysku.

7. Jeżeli podlegający opodatkowaniu pośrednik wykorzystuje towary do celów dostaw, z uwzględnieniem szczególnych przepisów w zakresie opodatkowania marży zysku, nie będzie on mieć prawa do odliczenia od należnej kwoty podatku:

▼ **M8**

- a) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przez niego przywożonych;
- b) należnego bądź zapłaconego podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dzieł sztuki, które zostały lub mają zostać mu dostarczone przez ich twórców lub ich następców prawnych;
- c) należnego bądź zapłaconego podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dzieł sztuki, które były lub mają zostać mu dostarczone przez podatnika niebędącego podlegającym opodatkowaniu pośrednikiem.

8. W przypadku gdy podlegający opodatkowaniu pośrednik stosuje zarówno przepisy ogólne dotyczące podatku od wartości dodanej, jak i szczególne przepisy w zakresie opodatkowania marży zysku, musi on oddzielnie księgować transakcje objęte każdym z tych rodzajów regulacji, zgodnie z zasadami przewidzianymi w Państwach Członkowskich.

9. Podlegający opodatkowaniu pośrednik nie może oddzielnie wykazywać na wystawianych przez siebie fakturach ► **M20** ————— ◀ podatku odnoszącego się do dostaw towarów, których dokonuje według szczególnych przepisów w zakresie opodatkowania marży zysku.

10. W celu uproszczenia procedury pobierania podatku Państwa Członkowskie po konsultacjach przewidzianych w art. 29 mogą przewidzieć, że dla niektórych transakcji bądź niektórych kategorii podlegających opodatkowaniu pośredników podstawa opodatkowania przy dostawach towarów, do których stosuje się szczególne przepisy w zakresie opodatkowania marży zysku jest ustalana dla każdego okresu podatkowego, za który podlegający opodatkowaniu pośrednik musi złożyć deklarację określoną w art. 22 ust. 4.

W takim przypadku podstawą opodatkowania przy dostawach towarów, do której stosuje się taką samą stawkę podatku od wartości dodanej, jest całkowita marża uzyskana przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej odnoszącej się do tej marży.

Całkowita marża zysku jest równa różnicy między:

- całkowitą wartością dostaw towarów, do których stosuje się szczególne przepisy w zakresie opodatkowania marży zysku realizowane przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika w czasie danego okresu; kwota ta równa jest całkowitej sumie cen sprzedaży ustalonych zgodnie z ust. 3,
- i
- całkowitą wartością towarów określonych w ust. 2, nabytych w tym okresie przez pośrednika; kwota ta równa jest całkowitej wartości cen kupna ustalonych zgodnie z ust. 3.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby dani podatnicy nie korzystali z nieuzasadnionych korzyści lub nie ponosili nieuzasadnionych strat.

11. Podlegający opodatkowaniu pośrednik może stosować ogólne przepisy w zakresie podatku od wartości dodanej do wszelkich dostaw objętych szczególnymi przepisami na podstawie ust. 2 lub 4.

W przypadku gdy podlegający opodatkowaniu pośrednik stosuje ogólne przepisy w zakresie podatku od wartości dodanej do:

- a) dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków osobiście przez niego przywożonych, jest on wówczas uprawniony do odliczenia od swoich zobowiązań podatkowych należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od przywozu tych towarów;
- b) dostaw dzieł sztuki dostarczonych mu przez ich twórcę lub spadkobiercę prawnego twórcy, jest on wówczas uprawniony do odliczenia od swoich zobowiązań podatkowych należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej za dostarczone mu dzieła sztuki;

▼ **M8**

- c) dostaw dzieł sztuki dostarczonych mu przez podatnika niebędącego podlegającym opodatkowaniu pośrednikiem, jest on wówczas uprawniony do odliczenia od swoich zobowiązań podatkowych należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej za dostarczone mu dzieła sztuki.

Prawo do odliczenia podatku powstaje z chwilą, gdy podatek należny od dostawy, w odniesieniu do której podlegający opodatkowaniu pośrednik decyduje się na stosowanie ogólnych przepisów w zakresie podatku od wartości dodanej, staje się wymagalny.

C. Przepisy szczególne dotyczące sprzedaży w drodze publicznej licytacji

1. W drodze odstępstwa od przepisów tytułu B Państwa Członkowskie mogą zgodnie z następującymi przepisami ustalić podstawę opodatkowania dla dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków realizowanych przez organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji, działającego we własnym imieniu na podstawie umowy, z której tytułu wypłacana jest prowizja od sprzedaży tych towarów w drodze publicznej licytacji na rachunek:

- osoby niepodlegającej opodatkowaniu,
lub
- innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. c) realizowana przez tego podatnika jest zwolniona z podatku zgodnie z art. 13 tytuł B lit. c),
lub
- innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. c), realizowana przez tego podatnika, kwalifikuje się do zwolnienia z podatku przewidzianego w art. 24 i dotyczy środków trwałych,
lub
- podlegającego opodatkowaniu pośrednika, o ile dostawa towarów w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. c), realizowana przez tego podlegającego opodatkowaniu pośrednika podlega opodatkowaniu zgodnie ze szczególnymi przepisami w zakresie opodatkowania marży zysku, określonymi w tytule B.

2. Podstawą opodatkowania dla każdej dostawy towarów określonych w ust. 1 jest całkowita kwota wykazana na fakturze wystawionej zgodnie z ust. 4 kupcowi przez organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji, pomniejszona o:

- kwotę netto zapłaconą lub należną do zapłaty komitentowi przez organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji, ustaloną zgodnie z ust. 3,
i
- kwotę podatku należnego od organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji w odniesieniu do jego dostawy.

3. Kwota netto zapłacona lub należna do zapłaty komitentowi przez organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji jest równa różnicy między:

- ceną towarów uzyskaną w drodze publicznej licytacji,
i
- kwotą prowizji otrzymanej lub należnej organizatorowi sprzedaży w drodze publicznej licytacji od jego komitenta z tytułu umowy, na której podstawie wypłacana jest prowizja od sprzedaży.

4. Organizator sprzedaży w drodze publicznej licytacji musi wystawić nabywcy fakturę ► **M20** ————— ◀, który będzie wyszczególniać:

- cenę przybicia uzyskaną za towary na licytacji,
- podatki, cła, opłaty wyrównawcze i należności,
- koszty dodatkowe, takie jak prowizja, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi organizator obciążył nabywcę towarów.

▼ **M8**

Taka faktura nie może wykazywać oddzielnie kwoty podatku od wartości dodanej.

5. Organizator sprzedaży w drodze publicznej licytacji, któremu przekazano towary na podstawie umowy, z której tytułu wypłacana jest prowizja od sprzedaży w drodze publicznej licytacji, musi wydać deklarację swojemu komitentowi.

Ta deklaracja musi wykazywać kwotę transakcji, tzn. cenę przybicia uzyskaną za towary w czasie licytacji, pomniejszoną o prowizję wypłaconą lub która zostanie wypłacona przez komitenta.

Tak sporządzona deklaracja służy jako faktura, którą komitent, w przypadku gdy jest on podatnikiem, musi wystawić organizatorowi sprzedaży w drodze publicznej licytacji zgodnie z art. 22 ust. 3.

6. Organizatorzy sprzedaży w drodze publicznej licytacji, którzy dostarczają towary na warunkach określonych w ust. 1, muszą w swojej rachunkowości wykazać następujące kwoty na rachunkach sum przejściowych:

- kwoty uzyskane lub które zostaną uzyskane od nabywcy towarów,
- kwoty zwrócone lub które zostaną zwrócone sprzedawcy towarów.

Kwoty te muszą być właściwie umotywowane.

7. Dostawę towarów podatnikowi będącemu organizatorem sprzedaży w drodze publicznej licytacji uznaje się za zrealizowaną z chwilą dokonania sprzedaży tych towarów na publicznej aukcji.

D. Przepisy przejściowe w zakresie opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi

W okresie określonym w art. 281 Państwa Członkowskie stosują następujące przepisy:

- a) dostawa nowych środków transportu w rozumieniu art. 28a ust. 2, realizowana na warunkach ustanowionych w art. 28c tytuł A jest wyłączona spod przepisów szczególnych przewidzianych w tytułach B i C;
- b) w drodze odstępstwa od przepisów art. 28a ust. 1 lit. a) nabywane wewnątrz Wspólnoty towary używane, dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, w przypadku gdy sprzedawca jest podlegającym opodatkowaniu pośrednikiem występującym w takim charakterze, natomiast nabyte towary zostały opodatkowane w Państwie Członkowskim wysyłki lub rozpoczęcia transportu, zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie opodatkowania marży zysku przewidzianymi w tytule B lub też w przypadku gdy sprzedawca jest organizatorem sprzedaży w drodze publicznej licytacji i występuje w takim charakterze, natomiast nabyte towary zostały opodatkowane w Państwie Członkowskim wysyłki lub rozpoczęcia transportu towarów zgodnie z przepisami szczególnymi, przewidzianymi w tytule C;
- c) artykułu 28b tytuł B i art. 28c tytuł A lit. a), c) i d) nie stosuje się do dostaw towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej zgodnie z przepisami szczegółowymi ustanowionymi w tytułach B i C.

▼ **M13**

Artykuł 26b

Specjalny program dla złota inwestycyjnego

A. Definicja

Do celów niniejszej dyrektywy i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych „złoto inwestycyjne” oznacza:

▼ **M13**

- i) złoto w postaci sztabki lub płytki o masie akceptowanej przez rynki kruszców opatrzone próbą równą lub większą niż 995 tysięcznych, bez względu na to, czy jest reprezentowane przez papiery wartościowe czy też nie. Państwo Członkowskie może wyłączyć z programu małe sztabki lub płytki o masie do 1 g;
- ii) złote monety:
 - oznaczone próbą równą lub większą niż 900 tysięcznych,
 - które zostały wybite po 1800 r.,
 - które są lub były prawnym środkiem płatniczym w kraju pochodzenia, oraz
 - które są zwykle sprzedawane po cenie, która nie przekracza wartości rynkowej złota zawartego w monetach o więcej niż 80 %.

Takich monet nie uważa się do celów niniejszej dyrektywy za sprzedane w celach numizmatycznych.

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję do dnia 1 lipca każdego roku, począwszy od 1999 r., o monetach spełniających te kryteria, będących przedmiotem obrotu w danym Państwie Członkowskim. Komisja ogłasza obszerny wykaz tych monet w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* do dnia 1 grudnia każdego roku. Monety wymienione w opublikowanym wykazie uważane są za spełniające te kryteria przez cały rok, na który ten wykaz zostanie ogłoszony.

B. *Przepisy szczególne mające zastosowanie do transakcji dotyczących złota inwestycyjnego*

Państwa Członkowskie zwalniają z podatku od wartości dodanej dostawę, nabycie wewnątrzwspólnotowe i przywóz złota inwestycyjnego, włączając złoto inwestycyjne poświadczane certyfikatami na przydzielone lub nieprzydzielone złoto lub będące przedmiotem obrotu na rachunkach złota oraz włączając, w szczególności, pożyczki i transakcje zamiany w złocie, obejmujące prawo własności lub roszczenia dotyczące złota inwestycyjnego, jak również transakcje dotyczące złota inwestycyjnego obejmujące kontrakty terminowe typu futures i forward, prowadzące do przeniesienia prawa własności lub roszczenia w odniesieniu do złota inwestycyjnego.

Państwa Członkowskie zwalniają również usługi agentów działających w imieniu i na rachunek innych osób, jeżeli uczestniczą w dostawie złota inwestycyjnego dla swojego zleceniodawcy.

C. *Możliwość wyboru opodatkowania*

Państwa Członkowskie przyznają podatnikom, którzy produkują złoto inwestycyjne lub przetwarzają dowolnego rodzaju złoto na złoto inwestycyjne, określone w pkt A, prawo wyboru opodatkowania dostaw złota inwestycyjnego dla innego podatnika, które byłyby w przeciwnym razie zwolnione z podatku na podstawie pkt B.

Państwa Członkowskie mogą przyznać podatnikom, którzy w ramach swojej działalności zwykle dostarczają złoto do celów przemysłowych, prawo wyboru opodatkowania dostaw złota inwestycyjnego określonego w pkt A i) dla innego podatnika, które byłyby w przeciwnym razie zwolnione z podatku na podstawie pkt B. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres tego wyboru.

Jeżeli dostawca skorzystał z prawa wyboru opodatkowania na podstawie akapitu pierwszego lub drugiego, Państwa Członkowskie udzielają prawa wyboru opodatkowania agentowi w odniesieniu do usług określonych w pkt B akapit drugi.

Państwa Członkowskie określają szczegóły stosowania tych możliwości wyboru oraz powiadamiają Komisję o zasadach stosowania tych możliwości wyboru w danym Państwie Członkowskim.

D. *Prawo do odliczeń*

1. Podatnicy są uprawnieni do odliczenia

▼ **M13**

- a) podatku należnego lub zapłaconego od złota inwestycyjnego dostarczonego im przez osobę, która skorzystała z prawa wyboru zgodnie z pkt C lub dostarczonego im zgodnie z procedurą ustanowioną w pkt G;
- b) podatku należnego lub zapłaconego z tytułu dostarczenia im lub nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dokonania przez nich przywozu złota innego niż złoto inwestycyjne, które jest następnie przetwarzane przez nich lub w ich imieniu na złoto inwestycyjne;
- c) podatku należnego lub zapłaconego od świadczonych im usług polegających na zmianie postaci, masy lub próby złota, włączając złoto inwestycyjne,

jeżeli ich późniejsza dostawa tego złota będzie zwolniona z podatku na podstawie niniejszego artykułu.

2. Podatnicy, którzy produkują złoto inwestycyjne lub przetwarzają dowolnego rodzaju złoto na złoto inwestycyjne mają prawo do odliczenia podatku należnego lub zapłaconego przez nich z tytułu dostarczenia im lub nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dokonania przez nich przywozu towarów lub usług związanych z produkcją lub przetwarzaniem tego złota, tak jakby ich późniejsza dostawa złota zwolnionego z podatku na podstawie niniejszego artykułu podlegała opodatkowaniu.

E. Szczególne obowiązki podmiotów prowadzących obrót handlowy złotem inwestycyjnym

Państwa Członkowskie zapewniają co najmniej prowadzenie przez podmioty prowadzące obrót handlowy złotem inwestycyjnym ewidencji wszystkich znacznych transakcji dotyczących złota inwestycyjnego oraz prowadzenie dokumentacji umożliwiającej identyfikację klientów w tych transakcjach.

Podmioty gospodarcze przechowują te informacje przez okres co najmniej pięciu lat.

Państwa Członkowskie mogą akceptować równoważne zobowiązania w ramach środków przyjętych na podstawie innych wspólnotowych przepisów prawnych, jak dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ⁽¹⁾ celem spełnienia wymagań akapitu pierwszego.

Państwa Członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne zobowiązania, w szczególności odnośnie do prowadzenia specjalnej ewidencji lub specjalnych wymagań w zakresie rachunkowości.

F. Procedura „odwrotnego obciążenia”

Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a), zmienionego art. 28g, w przypadku dostaw złotego surowca lub półproduktów opatrzonych próbą 325 tysięcznych lub większą, lub dostaw złota inwestycyjnego w przypadku skorzystania z możliwości wyboru określonej w pkt C niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie mogą wskazać nabywcę jako osobę podlegającą obowiązkowi zapłacenia podatku, zgodnie z ustanowionymi przez nie procedurami i warunkami. Przy korzystaniu z tej możliwości wyboru Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia, aby osoba wskazana jako podlegająca obowiązkowi zapłacenia należnego podatku wywiązała się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłacenia podatku zgodnie z art. 22.

G. Procedura dotycząca transakcji na regulowanym rynku złota w sztabkach

1. Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, odstąpić od stosowania zwolnienia z podatku złota inwestycyjnego, przewidzianego w tym programie specjalnym w odniesieniu do określonych transakcji innych niż dostawy wewnątrzwspólnotowe lub wywóz, dotyczących złota inwestycyjnego i mających miejsce w tym Państwie Członkowskim:

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77.

▼ **M13**

- a) między podatnikami, którzy są uczestnikami rynku kruszców regulowanego przez dane Państwo Członkowskie, oraz
- b) w przypadku gdy transakcja następuje między uczestnikiem rynku kruszców regulowanego przez dane Państwo Członkowskie i innym podatnikiem, który nie jest uczestnikiem tego rynku.

W tych okolicznościach transakcje te podlegają opodatkowaniu i stosuje się następujące przepisy:

- 2. a) W przypadku transakcji określonych w ust. 1 lit. a), dla uproszczenia, Państwo Członkowskie zezwala na zawieszenie poboru podatku oraz odstępuje od wymagań dotyczących ewidencjonowania podatku od wartości dodanej.
- b) W przypadku transakcji określonych w ust. 1 lit. b), stosuje się procedurę „odwrotnego obciążenia” określoną w pkt F. W przypadku gdyby podmiot niebędący uczestnikiem rynku kruszców nie podlegał z innego tytułu niż te transakcje rejestracji do celów podatku VAT w danym Państwie Członkowskim, uczestnik wypełnia obowiązki podatkowe w imieniu podmiotu niebędącego uczestnikiem rynku zgodnie z przepisami tego Państwa Członkowskiego.

▼ **M21***Artykuł 26c*

Specjalny system dla podatników nieposiadających siedziby świadczących usługi elektroniczne osobom niepodlegającym opodatkowaniu.

A. Definicje

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) „podatnik nieposiadający siedziby” oznacza podatnika, który nie założył przedsiębiorstwa ani nie ma stałej siedziby na terytorium Wspólnoty i w stosunku do którego nie jest wymagana identyfikacja do celów podatkowych na mocy art. 22;
- b) „usługi elektroniczne” oraz „usługi świadczone drogą elektroniczną” oznaczają usługi określone w art. 9 ust. 2 lit. e) tiret ostatnie;
- c) „Państwo Członkowskie identyfikacji” oznacza Państwo Członkowskie, które podatnik nieposiadający siedziby na terytorium Wspólnoty wybiera do złożenia oświadczenia w przypadku gdy rozpoczyna, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, działalność jako podatnik na terytorium Wspólnoty;
- d) „Państwo Członkowskie konsumpcji” oznacza Państwo Członkowskie, w którym ma mieć miejsce świadczenie usług elektronicznych zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. f);
- e) „deklaracja dotycząca podatku od wartości dodanej” oznacza oświadczenie zawierające informacje konieczne do określenia zobowiązania podatkowego, które należy uiścić w każdym Państwie Członkowskim.

B. Specjalny system dla usług świadczonych drogą elektroniczną

1. Państwa Członkowskie zezwalają podatnikowi nieposiadającemu siedziby, świadczącemu usługi elektroniczne osobie niepodlegającej opodatkowaniu, która ma siedzibę lub stały adres lub zazwyczaj przebywa w Państwie Członkowskim, na wykorzystywanie specjalnego systemu zgodnie z następującymi przepisami. Specjalny system stosuje się wobec wszystkich świadczeń takich usług we Wspólnocie.

2. Podatnik nieposiadający siedziby składa deklarację w Państwie Członkowskim identyfikacji, w przypadku gdy jego działalność jako podatnika rozpoczyna się, kończy lub zmienia w takim stopniu, że nie kwalifikuje się już on do korzystania ze specjalnego systemu. Taka deklaracja jest sporządzana drogą elektroniczną.

▼ **M21**

Informacje kierowane przez podatnika nieposiadającego siedziby do Państwa Członkowskiego identyfikacji w przypadku rozpoczęcia przez podatnika działalności podlegającej opodatkowaniu zawierają następujące szczegółowe dane identyfikacyjne: nazwa, adres pocztowy, adresy elektroniczne włącznie ze stronami internetowymi, krajowy numer identyfikacji podatkowej, jeżeli istnieje, oraz oświadczenie, że osoba nie posiada we Wspólnocie identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej. Podatnik nieposiadający siedziby powiadamia Państwo Członkowskie identyfikacji o każdej zmianie w przedłożonych informacjach.

3. Państwo Członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi nieposiadającemu siedziby indywidualny numer. W oparciu o informacje wykorzystane w celach tej identyfikacji Państwa Członkowskie konsumpcji mogą zachować własne systemy identyfikacyjne.

Państwo Członkowskie identyfikacji powiadamia drogą elektroniczną podatnika nieposiadającego siedziby o przyznanej mu numerze identyfikacji podatkowej.

4. Państwo Członkowskie identyfikacji skreśla podatnika nieposiadającego siedziby z rejestru identyfikacyjnego, jeżeli:

- a) powiadamia on, że już nie świadczy usług elektronicznych lub
- b) można inaczej stwierdzić, że jego działalność podlegająca opodatkowaniu zakończyła się; lub
- c) nie spełnia już on wymagań koniecznych do udzielenia mu pozwolenia na wykorzystywanie specjalnego systemu; lub
- d) uporczywie uchyla się od stosowania zasad dotyczących specjalnego systemu.

5. Podatnik nieposiadający siedziby przedkłada drogą elektroniczną Państwu Członkowskiemu identyfikacji deklaracje podatkowe dotyczące podatku od wartości dodanej za każdy kwartał roku kalendarzowego bez względu na to czy usługi drogą elektroniczną były świadczone, czy nie. Deklarację składa się w terminie 20 dni po upływie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy deklaracja.

Deklaracja podatkowa dotycząca podatku od wartości dodanej zawiera numer identyfikacyjny oraz, dla każdego Państwa Członkowskiego konsumpcji, w którym podatek stał się należny, całkowitą wartość minus podatek od wartości dodanej świadczenia usług elektronicznych w okresie sprawozdawczym i całkowitą kwotę odpowiadającego mu podatku. Stosowane stawki podatkowe oraz całkowita kwota należnego podatku są również wskazywane.

6. Deklaracje podatkowe dotyczące podatku od wartości dodanej są sporządzane w euro. Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby deklaracja podatkowa była sporządzana w ich walutach krajowych. Jeżeli świadczenia zostały rozliczone w innych walutach, przy wypełnianiu deklaracji wykorzystuje się kurs walutowy z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego, którego ona dotyczy. Przeliczeń należy dokonywać zgodnie z kursami wymiany walut na ten dzień publikowanymi przez Europejski Bank Centralny lub, jeżeli w tym dniu nie ukazała się publikacja, następnego dnia publikacji.

7. Podatnik nieposiadający siedziby uiszcza podatek od wartości dodanej razem ze złożeniem deklaracji. Płatności dokonuje się na konto bankowe denominowane w euro, wskazane przez Państwo Członkowskie identyfikacji. Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą żądać, aby płatności były dokonywane na konto bankowe denominowane w ich własnej walucie.

8. Niezależnie od art. 1 ust. 1 dyrektywy 86/560/EWG, podatnikowi nieposiadającemu siedziby, korzystającemu ze specjalnego systemu, przyznaje się zwrot zgodnie z dyrektywą 86/560/EWG zamiast uprawnienia do odliczania podatku na mocy art. 17 ust. 2 niniejszej dyrektywy. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotu odnoszącego się do elektronicznych świadczeń objętych tym specjalnym systemem.

▼ **M21**

9. Podatnik nieposiadający siedziby prowadzi szczegółową ewidencję transakcji objętych specjalnym systemem w stopniu umożliwiającym administracji podatkowej Państwa Członkowskiego konsumpcji ustalenie, że deklaracja podatkowa dotycząca podatku od wartości dodanej określona w ust. 5 jest poprawna. Na żądanie Państwa Członkowskiego identyfikacji oraz Państwa Członkowskiego konsumpcji do ewidencji tych powinien być umożliwiony dostęp drogą elektroniczną. Ewidencje te są przechowywane przez okres 10 lat, licząc od końca roku, w którym przeprowadzono transakcję.

10. Artykuł 21 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania w stosunku do podatnika nie posiadającego siedziby, który ubiegał się o specjalny system.

▼ **B**

TYTUŁ XV

PROCEDURY UPROSZCZONE*Artykuł 27*▼ **M24**

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w celu uproszczenia procedury poboru podatków oraz zapobieżenia niektórym rodzajom oszustw podatkowych lub omijania opodatkowania. Środki podjęte w celu uproszczenia procedury poboru podatków, z wyjątkiem nieznacznego zakresu, nie mogą wpływać na ogólną kwotę dochodu podatkowego Państwa Członkowskiego osiągniętego w końcowym etapie konsumpcji.

2. Państwo Członkowskie chcące wprowadzić środki wymienione w ust. 1, informuje o nich Komisję oraz dostarcza Komisji wszelkich stosownych informacji. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym Państwem Członkowskim w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku oraz określa dodatkowe informacje, których potrzebuje. W momencie, gdy Komisja zdobędzie wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do oceny wniosku, w ciągu jednego miesiąca powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie i przekazuje wniosek w oryginalnej wersji językowej pozostałym Państwom Członkowskim.

3. W terminie trzech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ostatnim zdaniu ust. 2, Komisja przedstawia Radzie właściwą propozycję lub, jeżeli wniosek o odstępstwo budzi jej zastrzeżenia, komunikat określający te zastrzeżenia.

4. W każdym wypadku, procedura wymieniona w ust. 2 i 3 zostaje zakończona w ciągu ośmiu miesięcy od otrzymania wniosku przez Komisję.

▼ **B**

5. Państwa Członkowskie, które stosowały w dniu 1 stycznia 1977 r. specjalne środki rodzaju określonego w ust. 1, mogą je zachować, pod warunkiem że poinformują o nich Komisję przed dniem 1 stycznia 1978 r. oraz pod warunkiem że odstępstwa mające na celu uproszczenie poboru podatków, są zgodne z wymogami ustalonymi w ust. 1.

TYTUŁ XVI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE*Artykuł 28*

1. Wszelkie przepisy wprowadzone w życie przez Państwa Członkowskie w ramach przepisów art. 17 pierwsze cztery tiret drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. przestają obowiązywać w każdym

▼B

z zainteresowanych Państw Członkowskich, od odpowiedniego momentu wejścia w życie przepisów wymienionych w art. 1 ustęp drugi niniejszej dyrektywy.

▼M8

1a. Najpóźniej do dnia 30 czerwca 1999 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może w przywozie dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które dnia 1 stycznia 1993 r. podlegały zwolnieniu z podatku, stosować art. 11 tytuł B ust. 6 w taki sposób, aby w każdym przypadku podatek od wartości dodanej należny od przywozu wynosił 2,5 % kwoty ustalonej zgodnie z art. 11 tytuł B ust. 1–4.

▼M5

2. Nie naruszając art. 12 ust. 3, podczas okresu przejściowego wskazanego w art. 281 stosuje się następujące przepisy:

- a) Zwolnienia, na podstawie których zwracane są podatki zapłacone w poprzedniej fazie i obniżone stawki niższe niż stawka minimalna ustanowiona w art. 12 ust. 3, w odniesieniu do obniżonych stawek, obowiązujące w dniu 1 stycznia 1991 r. i zgodne z prawem wspólnotowym, jak również spełniające warunki określone w ostatnim akapicie art. 17 drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r., mogą zostać utrzymane w mocy.

Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne dla zapewnienia ustalenia środków własnych odnoszących się do tych operacji.

W przypadku gdy przepisy niniejszego akapitu powodują zakłócenia konkurencji w stosunku do Irlandii, w zakresie dostaw nośników energii do celów grzewczych i oświetleniowych, Irlandia może, na szczególny wniosek, być upoważniona przez Komisję do stosowania w stosunku do tych dostaw obniżonych stawek, zgodnie z art. 12 ust. 3. W takim przypadku Irlandia przedkłada swój wniosek Komisji wraz ze wszelkimi niezbędnymi informacjami. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, uważa się, że Irlandia jest upoważniona do stosowania zaproponowanych obniżonych stawek.

- b) Państwa Członkowskie, które dnia 1 stycznia 1991 r. zgodnie z prawem wspólnotowym, stosowały w stosunku do towarów i usług innych niż wymienione w załączniku H, zwolnienia ze zwrotu podatku zapłaconego w poprzedniej fazie lub obniżone stawki niższe niż minimalne ustanowione w art. 12 ust. 3 w odniesieniu do obniżonych stawek, mogą stosować w odniesieniu do wszelkich takich dostaw obniżoną stawkę lub jedną z dwóch obniżonych stawek przewidzianych w art. 12 ust. 3.
- c) Państwa Członkowskie, które zgodnie z art. 12 ust. 3, będą zobowiązane do podniesienia stawki standardowej stosowanej przez nie w dniu 1 stycznia 1991 r. o ponad 2 %, mogą stosować obniżoną stawkę niższą niż minimalna ustanowiona w art. 12 ust. 3 wobec dostaw towarów i usług kategorii wymienionych w załączniku H. Ponadto te Państwa Członkowskie mogą stosować taką stawkę w odniesieniu do usług restauracyjnych, odzieży dziecięcej, obuwia dziecięcego oraz gospodarki mieszkaniowej. Państwa Członkowskie nie mogą wprowadzać zwolnień ze zwrotu podatku zapłaconego w poprzedniej fazie na podstawie tego ustępu.
- d) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r. stosowały obniżoną stawkę wobec usług restauracyjnych, odzieży dziecięcej i obuwia dziecięcego oraz gospodarki mieszkaniowej, mogą w dalszym ciągu stosować tę stawkę do takich dostaw.
- e) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r. stosowały obniżoną stawkę w odniesieniu do dostaw towarów i usług innych niż wymienione w załączniku H, mogą stosować wobec takich dostaw obniżoną stawkę lub jedną z dwu obniżonych stawek przewidzianych w art. 12 ust. 3, pod warunkiem że stawka nie będzie niższa niż 12 %.

▼ **M8**

Niniejszego przepisu nie stosuje się do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług zgodnie z przepisami szczególnymi, przewidzianymi w art. 26a tytuł B i C.

▼ **M5**

- f) W okręgach administracyjnych Lesbos, Chios, Samos, na wyspach Dodekanesu oraz na Cykladach, jak również na następujących wyspach Morza Egejskiego: Thasos, Sporady Północne, Samotraka i Skyros, Republika Grecka może stosować stawki podatku VAT do 30 % niższe od stawek stosowanych na lądzie stałym Republiki Greckiej.
- g) Na podstawie sprawozdania Komisji, Rada, przed dniem 31 grudnia 1994 r., ponownie rozpatruje powyższe przepisy lit. a)–f), w szczególności w odniesieniu do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W przypadku powstania poważnych zakłóceń konkurencji Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje właściwe środki.

▼ **M10**

- h) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1993 r. korzystały z możliwości przewidzianej w art. 5 ust. 5 lit. a) w brzmieniu obowiązującym w tym dniu, mogą stosować do dostaw realizowanych w ramach umowy dzieło stawkę mającą zastosowanie do towarów po wykonaniu prac.

Do celów zastosowania niniejszego przepisu, dostawy realizowane na podstawie umowy o dzieło są uznawane za dokonaną przez wykonawcę do klienta dostawę mienia ruchomego wykonanego lub złożonego przez wykonawcę z materiałów lub przedmiotów powierzonych mu w tym celu przez klienta, bez względu na to czy wykonawca dostarczył jakkolwiek część użytych materiałów.

▼ **M11**

- i) Państwa Członkowskie mogą stosować obniżoną stawkę w odniesieniu do dostaw żywych roślin (łącznie z bulwami, korzeniami i podobnymi produktami, kwiatami ciętymi i liśćmi ozdobnymi), jak również do drewna używanego jako drewno opałowe.

▼ **M17**

- j) Republika Austrii może stosować jedną z dwóch obniżonych stawek przewidzianych w art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci w odniesieniu do wynajmu nieruchomości na użytek mieszkalny, pod warunkiem że stawka ta nie będzie niższa od 10 %.
- k) Republika Portugalii może stosować jedną z dwóch obniżonych stawek przewidzianych w art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci w odniesieniu do usług gastronomicznych, pod warunkiem że stawka ta nie będzie niższa od 12 %.

▼ **B**

- 3. W okresie przejściowym, określonym w ust. 4, Państwa Członkowskie mogą:
 - a) utrzymać opodatkowanie transakcji zwolnionych od podatku na podstawie art. 13 lub 15 wymienionych w załączniku E do niniejszej dyrektywy;
 - b) utrzymywać zwolnienie od podatku działalności wymienionych w załączniku F na warunkach obowiązujących w Państwach Członkowskich;
 - c) umożliwić podatnikowi opodatkowanie transakcji zwolnionych od podatku na warunkach określonych w załączniku G;
 - d) utrzymać stosowanie przepisów stanowiących odstępstwo od zasady natychmiastowego odliczenia, określonej w art. 18 ust. 2;
 - e) utrzymać stosowanie środków stanowiących odstępstwo od przepisów ► **M8** ————— ◀ art. 6 ust. 4 i art. 11 część A ust. 3 lit. c);

▼B

- f) stanowić, dla dostaw budynków i działek budowlanych, zakupionych w celu odsprzedaży przez podatnika, któremu podatek od zakupu nie został odliczony, że podstawą opodatkowania jest różnica między ceną sprzedaży a ceną zakupu;
- g) na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 3 i art. 26 ust. 3, kontynuować zwolnienie od podatku, bez zwrotu podatku naliczonego, usług świadczonych przez biura podróży, określonych w art. 26 ust. 3. Odstępstwo to ma również zastosowanie do biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróźnego.

▼M4

3a. Do momentu przyjęcia decyzji przez Radę, która na mocy art. 3 dyrektywy 89/465/EWG ⁽¹⁾ ma podjąć działania mające na celu zniesienie tymczasowych odstępstw przewidzianych w ust. 3, Hiszpania ma prawo do zwolnienia transakcji określonych w załączniku F pkt 2, w zakresie, w jakim transakcje te dotyczą usług świadczonych przez autorów, i transakcji określonych w załączniku F pkt 23 i 25.

▼B

4. Okres przejściowy trwa początkowo przez pięć lat, począwszy od dnia 1 stycznia 1978 r. Najpóźniej sześć miesięcy przed końcem tego okresu, a później w miarę potrzeby, Rada weryfikuje sytuację powstałą na skutek odstępstw ustanowionych w ust. 3, na podstawie sprawozdania Komisji i określi jednomyślnie, na wniosek Komisji czy znieść niektóre, czy wszystkie te odstępstwa.

5. Z końcem okresu przejściowego przewóz osób będzie opodatkowany w kraju wyjazdu za część podróży, która ma miejsce na terytorium Wspólnoty zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi jednomyślnie przez Radę na wniosek Komisji.

▼M16

6. ► **M28** Stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, Rada może zezwolić państwu członkowskiemu na stosowanie najdłużej do dnia 31 grudnia 2010 r. stawek obniżonych przewidzianych w art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci, w odniesieniu do usług wymienionych maksymalnie w dwóch kategoriach przedstawionych w załączniku K. W wyjątkowych przypadkach państwo członkowskie może otrzymać zezwolenie na stosowanie stawki obniżonej do usług należących do trzech spośród wyżej określonych kategorii. ◀

Dane usługi muszą spełniać następujące wymagania:

- a) muszą być pracochłonne;
- b) muszą być w znacznej mierze świadczone bezpośrednio na rzecz konsumentów końcowych;
- c) muszą mieć głównie charakter lokalny i nie powinny powodować zakłóceń konkurencji;
- d) musi istnieć ścisły związek między spadkiem cen wynikającym z obniżenia stawki a przewidywanym wzrostem popytu i zatrudnienia.

Stosowanie obniżonej stawki nie może negatywnie wpływać na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

▼M28

Każde państwo członkowskie pragnące po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2005 r. stosować stawkę obniżoną do jednej lub kilku usług, o których mowa w akapicie pierwszym, na mocy niniejszego przepisu, informuje o tym Komisję do dnia 31 marca 2006 r. Przekazuje również Komisji przed tym terminem wszystkie informacje niezbędne do oceny nowych środków, które pragnie wprowadzić, w szczególności następujące informacje:

- a) zakres stosowania środka i szczegółowy opis objętych nim usług;
- b) informacje wykazujące spełnienie warunków przewidzianych w akapicie drugim i trzecim;
- c) informacje przedstawiające koszt planowanego środka dla budżetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 21.

▼ **M16**

Państwa Członkowskie, które uzyskają zezwolenie na stosowanie obniżonej stawki, wskazanej w akapicie pierwszym, sporządzają przed dniem 1 października 2002 r. szczegółowe sprawozdanie zawierające ogólną ocenę skuteczności środka, w szczególności w zakresie tworzenia miejsc pracy i skuteczności.

Przed dniem 31 grudnia 2002 r. Komisja przekazuje Radzie i Parlamentowi zbiorcze sprawozdanie oceniające, załączając w razie potrzeby propozycję właściwych środków pod kątem podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie stawek podatku VAT stosowanych do usług pracochłonnych.

▼ **M4**

TYTUŁ XVIa

**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE OPODATKOWANIA
HANDLU MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI***Artykuł 28a***Zakres obowiązywania**

1. Przedmiotem podatku od wartości dodanej są również:
 - a) odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów na terytorium kraju przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu, gdy sprzedawcą jest podatnik działający w takim charakterze nieuprawniony do zwolnienia podatkowego przewidzianego w art. 24 i którego nie dotyczą uregulowania ustanowione w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie lub art. 28b (B) ust. 1.

▼ **M6**

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów dokonane na warunkach wymienionych w ust. 1 lit. a) przez podatników lub osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej.

▼ **M4**

Państwa Członkowskie przyznają podatnikom oraz niepodlegającym opodatkowaniu osobom prawnym, którym przysługuje to stosownie do akapitu drugiego, prawo wyboru ogólnego uregulowania określonego w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie określą szczegółowe zasady korzystania z tej możliwości, która w każdym przypadku obejmuje co najmniej dwa lata kalendarzowe;

- b) odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabywanie nowych środków transportu na terytorium kraju przez podatników lub przez osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, kwalifikujące się do zastosowania odstępstwa przewidzianego w lit. a) akapit drugi, lub przez jakąkolwiek inną osobę niepodlegającą opodatkowaniu;

▼ **M6**

- c) wewnątrzwspólnotowe odpłatne nabywanie towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym na terytorium kraju, dokonywane przez podatnika lub osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu, kwalifikującą się do zastosowania odstępstwa określonego w lit. a) akapit drugi i w stosunku do której podatek akcyzowy staje się wymagalny w terytorium kraju w zastosowaniu dyrektywy 92/12/EWG ⁽¹⁾.

- 1a. Odstępstwo przewidziane w ust. 1 lit. a) akapit drugi dotyczy:

- a) wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów, których dostawa na terytorium kraju byłaby zwolniona na podstawie art. 15 ust. 4–10;
- b) wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów innych niż wymienione w lit. a):

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1

▼ **M6**

- do celów przedsiębiorstwa rolnego, leśnego lub rybołówczego, z uwzględnieniem systemu stawek ryczałtowych określonego w art. 25, przez podatnika, który dokonuje dostaw towarów lub usługi, w odniesieniu do których podatek od wartości dodanej nie podlega odliczeniu, lub też przez niepodlegającą opodatkowaniu osobę prawną,
 - w wysokości całkowitej nieprzekraczającej w trakcie roku kalendarzowego progu ustalanego przez Państwa Członkowskie, który jednakże nie może być niższy, niż równowartość w walucie krajowej kwoty 10 000 ECU,
- pod
- warunkiem że całkowita wartość nabytych wewnątrz Wspólnoty towarów nie przekroczyła w poprzednim roku kalendarzowym progu określonego w tiret drugim.

Próg referencyjny dla stosowania powyższych regulacji obejmuje całkowitą kwotę, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane, za jaką nabyto wewnątrz Wspólnoty towary, inne niż nowe środki transportu i nowe towary podlegające akcyzie.

▼ **M4**

2. Do celów niniejszego tytułu:

- a) „środki transportu” oznaczają: statki o długości przekraczającej 7,5 metra, samoloty, których masa startowa przekracza 1 550 kilogramów, oraz poruszające się po lądzie pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 48 centymetrów sześciennych bądź też których moc przekracza 7,2 kilowata, przeznaczone do przewozu osób lub towarów; z wyjątkiem statków i samolotów określonych w art. 15 ust. 5 i 6;

▼ **M8**

- b) „środki transportu” określone w lit. a) nie są uznawane za „nowe”, jeżeli spełnione są równocześnie obydwa następujące warunki:
- zostały dostarczone ponad trzy miesiące po dacie ich pierwszego wprowadzenia do użytku. Okres ten zostaje jednak wydłużony do sześciu miesięcy w przypadku lądowych pojazdów silnikowych w rozumieniu lit. a),
 - mają ponad 6000 kilometrów przebiegu w przypadku pojazdów lądowych, pływały ponad 100 godzin w przypadku statków i znajdowały się w powietrzu ponad 40 godzin w przypadku samolotów.

Państwa Członkowskie określają warunki, na jakich określone powyżej stany faktyczne mogą być uznane za ustalone.

▼ **M4**

3. „Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów” oznacza nabycie uprawnień do rozporządzania jako właściciel ruchomymi rzeczami wysyłanymi lub transportowanymi do osoby nabywającej towary przez lub na rachunek sprzedawcy bądź osoby nabywającej towary w Państwie Członkowskim innym niż to, z którego towary są wysyłane lub transportowane.

W przypadku gdy towary nabyte przez osobę prawną niepodlegającą opodatkowaniu są wysyłane lub transportowane z terytorium państwa trzeciego i przywożone przez taką osobę do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, towary uważa się za wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego przywozu. Takie Państwo Członkowskie przyzna importerowi określonego w ► **M18** art. 21 ust. 4 ◀ zwrot podatku od wartości dodanej zapłaconego w związku z przywozem towarów, o ile importer wykáže, że dokonane przez niego nabycie zostało opodatkowane podatkiem od wartości dodanej w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub przywozu towarów.

4. Każda osoba, która od czasu do czasu dostarcza nowy środek transportu na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), jest także uważana za podatnika.

▼ **M4**

Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywana jest dostawa, przyzna podatnikowi prawo do odliczenia podatku naliczonego na następujących warunkach:

- prawo do odliczenia podatku naliczonego powstaje i jest wykonalne jedynie w momencie dostawy,
- podatnik jest upoważniony do odliczenia podatku od wartości dodanej zawartego w cenie zakupu lub zapłaconego w momencie przywozu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu, do kwoty nieprzekraczającej wysokości podatku, który podatnik byłby zobowiązany zapłacić, gdyby dostawa nie była zwolniona z opodatkowania.

Państwa Członkowskie ustanowią szczegółowe przepisy wykonawcze dla tych norm.

5. ► **M10** Za odpłatną dostawę towarów uważa się: ◀

▼ **M10**▼ **M4**

- b) wprowadzanie przez podatnika towarów jego przedsiębiorstwa do innego Państwa Członkowskiego.

Za wprowadzony do innego Państwa Członkowskiego uważa się: każdy składnik majątku ruchomego wysłany lub przetransportowany przez lub na rachunek podatnika poza terytorium określone w art. 3, jednakże we Wspólnocie, do celów działalności jego firmy innych niż cele jednej z następujących transakcji:

- dostawa danych towarów przez podatnika w obrębie terytorium Państwa Członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu, na warunkach określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie lub w art. 28b (B) ust. 1,
- dostawa danego towaru przez podatnika na warunkach określonych w art. 8 ust. 1 lit. c),
- dostawa danego towaru przez podatnika na terytorium kraju na warunkach określonych w art. 15 lub w art. 28c (A),

▼ **M10**

- dostawę usługi wykonanej dla podatnika i obejmującej prace dotyczące danych towarów, fizycznie wykonane w Państwie Członkowskim, w którym kończy się wysyłka lub transport, pod warunkiem że towary te, po wykonaniu dotyczących ich prac, są odesłane z powrotem do tego podatnika w Państwie Członkowskim, z którego zostały one pierwotnie wysłane lub przetransportowane,

▼ **M4**

- czasowe użycie danych towarów na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki lub transportu towarów, w celu świadczenia usług przez podatnika, którego siedziba znajduje się na obszarze Państwa Członkowskiego będącego miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów,
- czasowe użycie danych towarów przez okres nieprzekraczający 24 miesięcy, na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym przywóz takich samych towarów z państwa trzeciego w celu ich czasowego użycia byłby objęty ustaleniami dotyczącymi czasowego wwozu z całkowitym zwolnieniem z należności przywozowych,

▼ **M23**

- dostawa gazu poprzez system dystrybucji gazu ziemnego lub dostawa energii elektrycznej, zgodnie z warunkami określonymi w art. 8 ust. 1 lit. d) lub e).

▼ **M6**

Jednakże w przypadku gdy jeden z warunków, od których uzależnione jest korzystanie z powyższego, przestaje być spełniany, towary uznaje się za przemieszczone do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim. W takim przypadku przemieszczenie jest dokonane w chwili, gdy warunek przestaje być spełniany.

▼ **M4**

6. Odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów obejmuje także używanie przez podatnika do celów jego przedsiębiorstwa towarów wysyłanych lub transportowanych przez niego lub na jego rachunek z innego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium towary zostały wyprodukowane, wydobyte, przetworzone, zakupione lub nabyte, określone w ust. 1, lub przywiezione przez podatnika w ramach jego przedsiębiorstwa do tego innego Państwa Członkowskiego.

▼ **M6**

Poniższe uznaje się również za odpłatne wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów: przeznaczenie towarów do wykorzystania przez siły zbrojne państwa będącego członkiem Paktu Północnoatlantyckiego lub przez towarzyszący im personel cywilny, gdy towary takie nie zostały przez nie nabyte na ogólnych zasadach regulujących opodatkowanie na rynku krajowym jednego z Państw Członkowskich, jeżeli przywóz tych towarów nie mógł korzystać ze zwolnienia określonego w art. 14 ust. 1 lit. g).

▼ **M4**

7. Państwa Członkowskie podejmują środki, aby zapewnić, że jako „wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów” obowiązują transakcje, które obowiązywałyby jako „dostawa towarów” określone w ust. 5 lub w art. 5, jeżeli byłyby wykonane na terytorium kraju przez podatnika, działającego w takim charakterze.

Artykuł 28b

Miejsce transakcji

A. Miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów

1. Miejscem wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów jest miejsce, w którym towary te znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do osoby, która je nabywa.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 za miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów określone w art. 28a ust. 1 lit. a) uważa się miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej użytego przez nabywcę w celu nabycia towarów, o ile nabywca towarów nie udowodni, że nabycie to zostało opodatkowane zgodnie z przepisami ust. 1.

Jeżeli jednak nabycie towarów jest przedmiotem opodatkowania zgodnie z ust. 1 w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów, po tym jak było przedmiotem opodatkowania zgodnie z akapitem pierwszym, podstawa opodatkowania zostaje odpowiednio obniżona w Państwie Członkowskim, które nadało numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej, którego użył nabywca towarów dokonując ich nabycia.

▼ **M6**

Do celów stosowania akapitu pierwszego uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów zostało opodatkowane zgodnie z ust. 1, gdy spełnione są następujące warunki:

- nabywca wykaże, że dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów późniejszej dostawy w Państwie Członkowskim określonym w ust. 1, w odniesieniu do której osobą odpowiedzialną za zapłatę podatku należnego zgodnie z art. 28c (E) ust. 3 jest jej odbiorca,

▼ **M6**

- nabywca wypełnił zobowiązania dotyczące deklaracji, wymienione w art. 22 ust. 6 lit. b) akapit ostatni.

▼ **M4**B. *Miejsce dostawy towarów*

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 8 ust. 1 lit. a) i ust. 2 za miejsce dostawy towarów wysłanych lub transportowanych przez lub na rachunek dostawcy z Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym nastąpiło zakończenie przesyłki lub transportu, uważa się miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu do kupującego, o ile zostaną spełnione następujące warunki:

- dostawa towarów dokonywana jest na rzecz podatnika uprawnionego do korzystania z odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi, osoby prawnej niepodlegającej opodatkowaniu, uprawnionej do takiego samego odstępstwa lub też każdej innej osoby niepodlegającej opodatkowaniu,
- dostawa dotyczy towarów innych niż nowe środki transportu oraz innych niż towary dostarczone do montażu lub instalacji, niezależnie od tego, czy przeszły one jazdę próbną, i jest dokonywana przez lub na rachunek dostawcy.

W przypadku gdy dane towary dostarczone w taki sposób są wysłane lub transportowane z obszaru państwa trzeciego oraz są przywożone przez dostawcę do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie, w którym nastąpiło zakończenie wysyłki i transportu towarów do kupującego, uważane one będą za wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego przywozu.

2. Jednakże w przypadku dostawy towarów innych niż produkty podlegające podatkowi akcyzowemu przepisy ust. 1 nie będą mieć zastosowania do dostaw towarów wysłanych lub transportowanych do tego samego Państwa Członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu, jeżeli:

- całkowita wartość takich dostaw, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza w walucie krajowej w bieżącym roku kalendarzowym równowartości 100 000 ECU, oraz
- całkowita wartość pomniejszona o podatek od wartości dodanej od dostaw towarów innych niż produkty podlegające podatkowi akcyzowemu, dokonanych na warunkach określonych w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła równowartości 100 000 ECU w walucie krajowej.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do kupującego, może ograniczyć progi określone powyżej do równowartości 35 000 ECU w walucie krajowej, jeżeli to Państwo Członkowskie obawia się, że próg 100 000 ECU, określony powyżej, może prowadzić do poważnego zakłócenia warunków konkurencji. Państwa Członkowskie, które korzystają z tej możliwości, podejmują niezbędne środki, aby poinformować o powyższym odpowiednie władze publiczne w Państwie Członkowskim, z którego przedmioty są wysyłane lub transportowane.

Przed dniem 31 grudnia 1994 r. Komisja składa Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania specjalnych progów wynoszących 35 000 ECU, przewidzianych w poprzednim akapicie. w sprawozdaniu tym Komisja może poinformować Radę, że zniesienie specjalnych progów nie doprowadzi do poważnych zakłóceń warunków konkurencji. Do chwili podjęcia przez Radę jednomyślniej decyzji, co do propozycji Komisji, przepisy poprzedniego akapitu pozostają w mocy.

3. Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się towary w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu, przyznaje na mocy ust. 2 podatnikom dokonującym dostaw towarów prawo wyboru, aby miejsce takich dostaw ustalać zgodnie z ust. 1.

Zainteresowane Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady regulujące korzystanie z tej możliwości; jednakże w każdym przypadku zasady te obowiązują przez dwa lata kalendarzowe.

▼ **M4***C. Miejsce świadczenia usług w zakresie wewnątrzwspólnotowego transportu towarów*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 2 lit. b) miejsce świadczenia usług w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów jest ustalane zgodnie z ust. 2, 3 i 4. Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- „wewnątrzwspólnotowy transport towarów” oznacza transport, w przypadku gdy miejsce wysyłki oraz przybycia transportu znajdują się na terytorium dwóch różnych Państw Członkowskich ► **M10**.

▼ **M10**

Transport towarów w przypadku gdy miejsce wysyłki i miejsce przybycia znajdują się na terytorium danego kraju, traktuje się jako wewnątrzwspólnotowy transport towarów, jeżeli transport ten jest bezpośrednio powiązany z transportem towarów, w przypadku którego miejsce wysyłki i miejsce przybycia znajdują się na terytoriach dwóch różnych Państw Członkowskich,

▼ **M4**

- „miejsce wysyłki” oznacza miejsce faktycznego rozpoczęcia transportu towarów, niezależnie od odległości rzeczywiście przebytej do miejsca, w którym znajdują się towary,
- „miejsce przybycia” oznacza miejsce faktycznego zakończenia transportu towarów.

2. Miejscem świadczenia usług w transporcie wewnątrzwspólnotowym jest miejsce wysyłki.

3. Jednakże na zasadzie odstępstwa od ust. 2 za miejsce świadczenia usług w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów na rzecz klientów posiadających numer identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż kraj rozpoczęcia transportu uważa się miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego, który przyznał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

4. Państwa Członkowskie mogą nie opodatkowywać części transportu odpowiadającej drodze przebytej szlakami wodnym, które nie są częścią terytorium Wspólnoty określonego w art. 3.

D. Miejsce świadczenia usług odnoszących się do czynności pomocniczych w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 2 lit. c) za miejsce świadczenia usług obejmujących czynności pomocnicze w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów dokonywanych na rzecz klientów posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium usługi te są faktycznie wykonywane, uważa się miejsce położone na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa została dla niego wykonana.

E. Miejsce świadczenia usług przez pośredników

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług przez pośredników, działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, będących częścią usług świadczonych w wewnątrzwspólnotowym transporcie towarów jest miejsce wysyłki.

Jednakże w przypadku gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium znajduje się miejsce wysyłki transportu, za miejsce świadczenia usług przez pośrednika uważa się miejsce leżące na terytorium tego Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług stanowiących część usług mających na celu dokonanie czynności pomocniczych w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu

▼ **M4**

towarów, świadczonych przez pośredników działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, jest miejsce, w którym usługi pomocnicze są faktycznie wykonywane.

Jednakże w przypadku gdy klient, któremu pośrednik świadczy usługi, posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, na którego terytorium usługa pomocnicza jest faktycznie wykonywana, uważa się, że miejsce świadczenia usług przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, który nadał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana przez pośrednika.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 miejscem świadczenia usług przez pośredników działających w imieniu i na rachunek osób trzecich, gdy usługi takie stanowią część transakcji innych niż te określone w ust. 1 lub 2 lub w art. 9 ust. 2 lit. e), jest miejsce wykonania tych transakcji.

Jednakże w przypadku gdy klient posiada numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, na którego terytorium zawarto transakcję, uważa się, że miejsce świadczenia usługi przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, który nadał klientowi numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana przez pośrednika.

▼ **M10**

F. *Miejsce świadczenia usług w przypadku wyceny rzeczy ruchomych lub dotyczących ich prac*

W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 2 lit. c), za miejsce świadczenia usług obejmujących wycenę rzeczy ruchomych lub prace dotyczące rzeczy ruchomych na rzecz klientów posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym usługi te są fizycznie wykonywane, uważa się terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacji podatkowej, pod którym usługa ta została dla niego wykonana.

Odstępstwo niniejsze nie ma zastosowania w przypadku gdy towary nie są wysyłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego, w którym usługi zostały fizycznie wykonane.

▼ **M4***Artykuł 28c***Zwolnienia***A. Zwolnienie dostaw towarów*

Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego oraz na warunkach ustanowionych w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień przewidzianych poniżej, a także aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku:

a) dostawy towarów ► **M10** określone w art. 5 ◄, wysyłane lub transportowane przez sprzedawcę bądź nabywcę towarów lub na jego rachunek, do miejsca poza terytorium, określone w art. 3, lecz znajdującego się na obszarze Wspólnoty, dokonane dla podatnika lub osoby prawnej niepodlegającej opodatkowaniu, która działa w takim charakterze w Państwie Członkowskim innym, niż państwo rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników zwolnionych z podatku zgodnie z art. 24 ani też do dostaw towarów dokonywanych na rzecz podatników lub osób prawnych niepodlegających opodatkowaniu, do których odnosi się odstępstwo w art. 28a ust. 1 lit. a) drugi akapit;

b) dostawy nowych środków transportu, wysłanych lub transportowanych do kupującego przez lub na rachunek sprzedającego lub kupującego, do miejsca poza terytorium określone w art. 3, lecz znajdującego

▼ **M4**

cego się na obszarze Wspólnoty, dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych niepodlegających opodatkowaniu, do których odnosi się odstępstwo zgodnie z art. 28a ust. 1 lit. a) drugi akapit, lub też na rzecz jakiegokolwiek innej osoby niepodlegającej opodatkowaniu;

▼ **M6**

- c) dostawy towarów podlegających akcyzie, wysłanych lub transportowanych do kupca przez sprzedawcę bądź też przez kupca lub w jego imieniu, poza terytorium określonym w art. 3, jednakże wewnątrz Wspólnoty, dokonywane przez podatników lub osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, kwalifikujących się do odstępstwa określonego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi, w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów są dokonywane zgodnie z art. 7 ust. 4 i 5 lub art. 16 dyrektywy 92/12/EWG.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów podlegających akcyzie, dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia z podatku określonego w art. 24;

- d) dostawy towarów w rozumieniu art. 28a ust. 5 lit. b), które korzystają ze zwolnień określonych powyżej, jeżeli zostały one dokonane w imieniu innego podatnika.

▼ **M4**

B. Zwolnienie wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów

Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego oraz na warunkach określonych w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień, przewidzianych poniżej, jak również, aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku:

- wewnątrzwspólnotowe nabywane towarów, których dostawy dokonywane przez podatników byłyby w każdych okolicznościach zwolnione z podatku na terytorium kraju;
- wewnątrzwspólnotowe nabywane towarów, których przywóz byłby w każdych okolicznościach zwolniony z podatku na mocy art. 14 ust. 1;
- wewnątrzwspólnotowe nabywane towarów w przypadku gdy na podstawie art. 17 ust. 3 i 4, nabywca towarów jest w każdych okolicznościach uprawniony do całkowitego zwrotu podatku od wartości dodanej, na mocy art. 28a ust. 1.

C. Zwolnienie usług transportowych

Państwa Członkowskie zwalniają świadczenie wewnątrzwspólnotowych usług transportowych, które dotyczą wysyłki lub transportu towarów na wyspy i z wysp tworzących autonomiczne regiony Azorów i Madery oraz wysyłki lub transportu towarów między tymi wyspami.

D. Zwolnienia przywozu towarów

W przypadku gdy towary wysyłane lub transportowane z obszaru trzeciego są przywożone do Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym zakończyła się wysyłka lub transport, Państwa Członkowskie zwalniają tego rodzaju przywozy, w przypadku gdy dokonywana przez importera dostawa tego rodzaju towarów, określonych w ► **M18** art. 21 ust. 4 ◀, jest zwolniona zgodnie z A.

Państwa Członkowskie określają warunki tego zwolnienia w celu jego prawidłowego i prostego stosowania oraz aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom.

▼ **M6**

E. Inne zwolnienia

▼ **M10**

1. W art. 16:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- Bez uszczerbku dla innych wspólnotowych przepisów podatkowych, Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, podejmować szczególne

▼ **M10**

środki mające na celu zwolnienie wszystkich lub niektórych z następujących transakcji, pod warunkiem że ich celem nie jest ostateczne zużycie lub konsumpcja i że kwota podatku od wartości dodanej należnego w momencie ustania uregulowań dotyczących sytuacji określonych w pkt A–E odpowiada kwocie podatku, który byłby należny, gdyby każda z tych transakcji została opodatkowana na terytorium kraju:

A. przywóz towarów z zamiarem objęcia ich regulacją składu inną niż skład celny;

B. dostawy towarów z zamiarem:

- a) zgłoszenia organom celnym oraz, tam gdzie jest to stosowne, objęcia procedurą tymczasowego składowania;
- b) umieszczenia w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- c) objęcia procedurą składu celnego lub procedurą uszlachetniania czynnego;
- d) wprowadzenia na wody terytorialne:
 - w celu ich zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, do celów budowy, naprawy, konserwacji, zmiany lub wyposażenia takich platform lub połączenia takich platform wiertniczych lub platform produkcyjnych z stałym lądem,
 - w celu dostaw paliwa lub zaopatrywania platform wiertniczych lub produkcyjnych;
- e) objęcia ich na terytorium kraju procedurami składu innymi niż skład celny.

Do celów niniejszego artykułu, za składy inne niż składy celne uważa się:

- w odniesieniu do produktów objętych podatkiem akcyzowym, miejsca określone jako magazyny podatkowe do celów art. 4 lit. b) dyrektywy 92/12/EWG,
- w odniesieniu do produktów innych niż produkty objęte podatkiem akcyzowym, miejsca określone jako takie przez Państwa Członkowskie. Jednakże Państwom Członkowskim nie wolno przewidywać uregulowań o innych składach niż składy celne w przypadku gdy dane towary mają być dostarczane na etapie obrotu detalicznego.

Niemniej jednak, Państwa Członkowskie mogą przewidywać takie uregulowania dotyczące towarów przeznaczonych dla:

- podatników, do celów dostaw dokonywanych na warunkach określonych w art. 28k,
- sklepów wolnopodatkowych w rozumieniu art. 28k, do celów zaopatrzenia podróżnych podróżujących drogą powietrzną lub morską do państw trzecich, w przypadku gdy dostawy te zwolnione są na mocy art. 15,
- podatników, do celów zaopatrzenia podróżnych na pokładach samolotów lub statków w czasie lotu lub podróży morskiej w przypadku gdy miejsce przybycia usytuowane jest poza Wspólnotą,
- podatników, w celach dostaw dokonywanych bez opodatkowania na mocy art. 15 pkt 10.

Miejscami określonymi w lit. a), b), c) i d), są miejsca w rozumieniu obowiązujących wspólnotowych przepisów celnych;

C. świadczenie usług związanych z dostawami towarów, określonymi w pkt B;

D. dostawy towarów i usług dokonywane:

▼ **M10**

- a) w miejscach wyszczególnionych w pkt B lit. a), b), c) i d) i w dalszym ciągu uzależnione od sytuacji tam określonych;
- b) w miejscach wyszczególnionych w pkt B lit. e) i w dalszym ciągu uzależnione, na terytorium kraju, od sytuacji tam określonej.

W przypadku korzystania z możliwości przewidzianej w lit. a) dla transakcji dokonywanych w składach celnych, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić ustalenie uregulowań o składach innych niż skład celny, pozwalających na stosowanie przepisów zawartych w lit. b) do takich samych transakcji dotyczących towarów wymienionych w załączniku J, które są dokonywane w takich składach, innych niż skład celny;

E. dostawy:

- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), przy zachowaniu uregulowań o przywozie czasowym z całkowitym zwolnieniem z należności celnych lub procedury tranzytu zewnętrznego,
- towarów określonych w art. 7 ust. 1 lit. b), nadal objętych procedurą wewnętrznego tranzytu wspólnotowego, przewidzianą w art. 33a,

jak również świadczenia usług związanych z takimi dostawami.

W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku należnego zgodnie z pierwszym akapitem jest osoba, która powoduje, że towary przestają być objęte regulacjami lub sytuacjami wymienionymi w niniejszym ustępie.

W przypadku gdy usunięcie towarów z regulacji lub sytuacji określonych w niniejszym ustępie powoduje przywóz w rozumieniu art. 7 ust. 3, Państwo Członkowskie przywozu podejmuje środki niezbędne dla uniknięcia podwójnego opodatkowania w kraju..

▼ **M6**

2. w art. 16 ust. 2:

- po wyrazach „mogą zwolnić z opodatkowania” dodaje się wyrazy „wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów dokonane przez podatnika oraz”, natomiast po wyrazie „wywozu” dodaje się wyrazy „poza obszar Wspólnoty”,
- dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku wyboru tej opcji Państwa Członkowskie, po konsultacjach przewidzianych w art. 9, rozszerzają korzyści płynące z tego zwolnienia na wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów przez podatnika, przywóz oraz dostawy towarów do podatnika zamierzającego dokonać ich dostawy w aktualnym stanie lub po ich przetworzeniu, na warunkach określonych w art. 28c (A), jak również usługi związane z takimi dostawami, maksymalnie do wysokości równej wartości dostaw towarów dokonywanych przez niego na warunkach określonych w art. 28c (A) w ciągu poprzednich dwunastu miesięcy.

Państwa Członkowskie mogą ustalić wspólną kwotę maksymalną dla transakcji, które zwalniają na podstawie pierwszego i drugiego akapitu”;

3. Państwa Członkowskie podejmują szczególne środki w celu zapewnienia, aby podatek od wartości dodanej nie był pobierany od wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów dokonywanego na ich terytorium w rozumieniu art. 28b (A) ust. 1 w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów dokonuje podatnik, który nie ma miejsca zamieszkania na terytorium kraju, jednakże jest on zarejestrowany w innym Państwie Członkowskim do celów podatku od wartości dodanej,

▼ **M6**

- wewnątrzwspólnotowe nabywanie towarów jest dokonywane do celów ich późniejszej dostawy przez podatnika na terytorium kraju,
- towary nabyte w ten sposób przez takiego podatnika są bezpośrednio wysyłane lub transportowane z innego Państwa Członkowskiego niż państwo, w którym jest on zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej, i przeznaczone dla osoby, na rzecz której dokonuje on późniejszej dostawy,
- osoba, która otrzymuje późniejszą dostawę, jest podatnikiem bądź niepodlegającą opodatkowaniu osobą prawną, która do celów podatku od wartości dodanej jest zarejestrowana na terytorium kraju,
- osoba, która otrzymuje późniejszą dostawę, została zgodnie z ► **M18** art. 21 ust. 1 lit. c) ◀ uznana za osobę odpowiedzialną za zapłatę podatku należnego od dostaw dokonanych przez podatnika, który nie ma miejsca zamieszkania na terytorium kraju.

▼ **M4***Artykuł 28d***Zdarzenie podatkowe i wymagalność podatku**

1. Zdarzenie podatkowe powstaje w momencie wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów uważa się za dokonane w momencie, w którym uznawana jest za dokonaną dostawa podobnych towarów na terytorium kraju.
2. W odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów podatek staje się wymagalny 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

▼ **M6**

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury ► **M20** ——— ◀ przewidzianą w art. 22 ust. 3 lit a) akapit pierwszy, w przypadku gdy faktura ► **M20** ——— ◀ zostaje wystawiony osobie nabywającej towary przed piętnastym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

▼ **M4**

4. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 2 i 3, w przypadku dostaw towarów dokonanych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), podatek staje się wymagalny 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

▼ **M6**

Jednakże podatek staje się wymagalny z chwilą wystawienia faktury przewidzianej w art. 22 ust. 3 lit a) akapit pierwszy ► **M20** ——— ◀, jeżeli faktura taka ► **M20** ——— ◀ zostały wystawione przed piętnastym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie podatkowe.

▼ **M4***Artykuł 28e***Podstawa opodatkowania oraz stosowane stawki**

1. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów podstawa opodatkowania jest ustalana w oparciu o takie same elementy jak elementy stosowane zgodnie z art. 11 (A), w celu ustalenia podstawy opodatkowania dla dostawy takich samych towarów na terytorium kraju. ► **M6** W szczególności w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów określonych w art. 28a ust. 6 podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 (A) ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 i 3. ◀

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby akcyza należna lub zapłacona przez osobę dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów podlegających akcyzie została wliczona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 11 (A) ust. 2 lit. a). ► **M6** Jeżeli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia

▼ **M4**

towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawa opodatkowania zostaje odpowiednio obniżona w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów. ◀

▼ **M6**

2. W przypadku dostawy towarów określonej w art. 28c (A) lit. d), podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 (A) ust. 1 lit. b) i ust. 2 i 3.

▼ **M4**

► **M6** 3. ◀ Stawką podatku stosowaną do wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów jest stawka obowiązująca w momencie, gdy podatek staje się wymagalny.

► **M6** 4. ◀ Stawką podatku stosowaną do wewnątrzwspólnotowego nabywania towarów jest stawka stosowana do dostaw towarów podobnych na terytorium kraju.

*Artykuł 28f***Prawo do odliczenia podatku**

1. Artykuł 17 ust. 2, 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„2. O ile towary i usługi są częścią transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić:

▼ **M10**

a) należny lub zapłacony na terytorium kraju podatek od wartości dodanej od towarów lub usług, które są lub mają być mu dostarczone przez innego podatnika;

▼ **M4**

b) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów przywożonych na terytorium kraju;

c) podatku od wartości dodanej należnego zgodnie z art. 5 ust. 7 lit. a), art. 6 ust. 3 i art. 28a ust. 6;

d) podatku od wartości dodanej należnego zgodnie z art. 28a ust. 1 lit. a).

3. Państwa Członkowskie przyznają ponadto każdemu podatnikowi prawo do odliczenia lub zwrotu kwoty podatku od wartości dodanej, określonej w ust. 2, w zakresie, w jakim towary i usługi są częścią:

a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, określonych w art. 4 ust. 2, przeprowadzanych w innym kraju, które podlegałyby odliczeniu, jeżeli zostałyby przeprowadzone na terytorium kraju;

▼ **M26**

b) transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. g) i i), art. 15, art. 16 ust. 1 pkt B, C, D lub E lub ust. 2 lub 28c pkt A i C;

▼ **M4**

c) wszelkich transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 13 (B) lit. a) i d) ust. 1–5, w przypadku gdy klient ma siedzibę poza Wspólnotą lub też gdy transakcje te są bezpośrednio związane z towarami przeznaczonymi do wywozu do kraju spoza Wspólnoty.

4. Zwrot podatku od wartości dodanej, określony w ust. 3, jest dokonywany:

— na rzecz podatników, którzy mają swoją siedzibę nie na terytorium kraju, lecz w innym Państwie Członkowskim, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 79/1072/EWG (*),

▼ **M4**

— na rzecz podatników nieposiadających siedziby na terytorium Wspólnoty, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 86/560/EWG (**).

(*) Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 11.

(**) Dz.U. L 326 z 21.11.1986, str. 40.”.

▼ **M6**

Do celów stosowania powyższego:

- a) podatnicy określani w art. 1 dyrektywy 79/1072/EWG są do celów stosowania wspomnianej dyrektywy uznawani za podatników niezamieszkałych w kraju, jeżeli na jego terytorium dokonują oni jedynie dostaw towarów i usług na rzecz osoby, która została określona jako osoba odpowiedzialna za zapłatę podatku zgodnie z ► **M18** art. 21 ust. 1 lit. a) i c) ◀;
- b) podatnicy określani w art. 1 dyrektywy nr 86/560/EWG są do celów stosowania wspomnianej dyrektywy uznawani również za podatników, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, jeżeli na terytorium kraju dokonują oni jedynie dostaw towarów i usług na rzecz osoby, która została określona jako osoba odpowiedzialna za zapłatę podatku zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a);
- c) dyrektywy 79/1072/EWG i 86/560/EWG nie mają zastosowania do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione na mocy art. 28c (A), gdy dostarczane towary są wysyłane lub transportowane przez nabywcę na jego własny rachunek.

▼ **M4**

2. Artykuł 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonania prawa do odliczenia, podatnik musi:

- a) w odniesieniu do odliczeń zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a), posiadać fakturę sporządzoną zgodnie z art. 22 ust. 3;
- b) w odniesieniu do odliczeń zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b), posiadać dokument przywózowy określający go jako odbiorcę lub importera, określający kwotę należnego podatku lub pozwalający na jego wyliczenie;
- c) w odniesieniu do odliczeń podatkowych określonych w art. 17 ust. 2 lit. c), dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie;
- d) jeśli jest on zobowiązany do zapłaty podatku jako klient lub kupujący, w przypadku stosowania art. 21 ust. 1, dopełnić formalności przewidzianych przez każde Państwo Członkowskie;
- e) w odniesieniu do odliczeń podatkowych zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. d), określonych w deklaracji przewidzianej w art. 22 ust. 4, udzielić wszelkich informacji niezbędnych dla wyliczenia podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz posiadać fakturę zgodnie z art. 22 ust. 3.”

3. W art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatnika, nieposiadającego faktury zgodnie z art. 22 ust. 3 do dokonania odliczeń, określonych w art. 17 ust. 2 lit. d); Państwa Członkowskie określają warunki i zasady stosowania niniejszego przepisu.”

Artykuł 28g

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

Artykuł 21 otrzymuje brzmienie:

▼ **M18***Artykuł 21***Płatnicy podatku**

1. W systemie wewnętrznym następujące osoby są płatnikami podatku od wartości dodanej:

▼ **M23**

- a) podatnik dokonujący podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług, z wyjątkiem przypadków określonych w lit. b), c) i f). Jeżeli podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub usług dokonywana jest przez podatnika, który nie ma siedziby na terytorium kraju, Państwa Członkowskie mogą ustanowić, zgodnie z warunkami przez nie ustalonymi, że osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku jest osoba, dla której dokonuje się podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług;

▼ **M18**

- b) podatnicy, na rzecz których świadczone są usługi określone w art. 9 ust. 2 lit. e) lub osoby zidentyfikowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju, na rzecz których świadczone są usługi określone art. 28b (C), (D), (E) i (F), jeśli usługi te świadczone są przez podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju;
- c) osoba, na rzecz której dokonywane są dostawy towarów, gdy spełnione są następujące warunki:
 - podlegającą opodatkowaniu operacją jest dostawa towarów dokonywana w okolicznościach określonych w art. 28c (E) ust. 3,
 - osobą, na rzecz której realizowana jest dostawa towarów, jest inny podatnik lub niepodlegająca opodatkowaniu osoba prawna zidentyfikowana do celów podatku od wartości dodanej na terytorium danego kraju,
 - faktura wystawiona przez podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju odpowiada wymaganiom art. 22 ust. 3.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć odstępstwo od tego obowiązku, w przypadku gdy podatnik, który nie jest zamieszkały na terytorium danego kraju, wyznaczył przedstawiciela podatkowego w tym kraju;

- d) każda osoba wykazująca podatek od wartości dodanej na fakturze ► **M20** —◄;
- e) każda osoba dokonująca wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów podlegającego opodatkowaniu;

▼ **M23**

- f) osoby, które otrzymały numer identyfikacji podatkowej do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju i do których dostarczane są towary zgodnie z warunkami określonymi w art. 8 ust. 1 lit. d) lub e), jeżeli dostawy dokonuje podatnik niemający swojej siedziby na terytorium kraju.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1:

- a) w przypadku gdy płatnikiem podatku, zgodnie z przepisami ust. 1 jest podatnik, która nie jest zamieszkała na terytorium danego kraju, Państwa Członkowskie mogą udzielić mu zezwolenia na wyznaczenie przedstawiciela podatkowego jako płatnika podatku. Możliwość ta podlega warunkom i procedurom przewidzianym w każdym Państwie Członkowskim;
- b) w przypadku gdy podlegająca opodatkowaniu transakcja jest dokonywana przez podatnika, który nie jest zamieszkały na terytorium danego kraju i nie istnieje żadne porozumienie z krajem, w którym podatnik ten jest zamieszkały lub ma siedzibę, odnośnie do wzajemnej pomocy o zakresie podobnym do tego, jaki jest ustanowiony w dyrektywach 76/308/EWG (*) i 77/799/EWG (**) oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 218/92 z dnia

▼ **M18**

27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) (**), Państwa Członkowskie mogą podejmować kroki w celu ustalenia, że płatnikiem podatku będzie przedstawiciel podatkowy wyznaczony przez niezamieszkałego podatnika.

3. W sytuacjach określonych w ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że osoba inna niż płatnik podatku będzie solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku.

4. Podatek od wartości dodanej od przywozu jest płatny przez osobę lub osoby wyznaczone lub uznane za odpowiedzialne przez Państwo Członkowskie, do którego towary są przywożone.

▼ **M4**

(*) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa zmieniona ostatnio Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(**) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa zmieniona ostatnio Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(***) Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1.

*Artykuł 28h***Obowiązki osób zobowiązanych do zapłaty podatku**

Artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Obowiązki w systemie wewnętrznym:

1. ► **M21** a) Każdy podatnik oświadcza, kiedy jego działalność jako podatnika rozpoczyna się, zmienia lub kończy. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków. ◀
- b) Bez uszczerbku dla lit. a), każdy podatnik, określony w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi składa oświadczenie, że nabywa towary wewnątrz Wspólnoty, jeżeli nie są spełnione warunki do zastosowania odstępstwa, przewidzianego w niniejszym artykule.
- c) Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, w celu nadania indywidualnego numeru identyfikacji podatkowej:

▼ **M23**

- każdy podatnik, z wyjątkiem podatników, określonych w art. 28a ust. 4, który, na terytorium kraju, dokonuje dostaw towarów lub usług dających mu prawo do odliczenia podatku naliczonego, innych niż dostawy towarów lub usług, od których podatek jest płacony wyłącznie przez klienta lub odbiorcę zgodnie z postanowieniami art. 21 ust. 1 lit. a), b), c) lub f). Jednakże Państwa Członkowskie nie mają obowiązku przydzielania numeru identyfikacji podatkowej niektórym podatnikom, określonym w art. 4 ust. 3;

▼ **M4**

- każdemu podatnikowi określone w ust. 1 lit. b) oraz każdemu podatnikowi, który skorzystał z możliwości określonej w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit trzeci;

▼ **M6**

- każdy podatnik, który na terytorium kraju dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów swoich czynności odnoszących się do działalności gospodarczej określonej w art. 4 ust. 2 wykonywanej za granicą.

▼ **M4**

- d) Każdy indywidualny numer identyfikacyjny posiada przedrostek zgodny z Międzynarodową Normą ISO-3166-alpha 2, za pomocą którego można zidentyfikować Państwo Członkow-

▼ **M4**

skie, które go nadało.► **M20** Niezależnie od powyższego upoważnia się Republikę Grecką do stosowania prefiksu »EL«. ◀

- e) Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby ich systemy identyfikacyjne pozwalały na rozróżnienie podatników, określonych w lit. c) oraz zapewniały prawidłowe zastosowanie przepisów przejściowych w zakresie opodatkowania transakcji wewnątrzwspólnotowych stosownie do niniejszego tytułu.
- 2. a) Każdy podatnik prowadzi rachunkowość w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić zastosowanie podatku od wartości dodanej oraz kontrolę przez organ podatkowy.

▼ **M10**

- b) Każdy podatnik prowadzi ewidencję towarów, które wysłał lub transportował lub które zostały wysłane lub transportowane w jego imieniu poza terytorium określone w art. 3, jednak do miejsca znajdującego się we Wspólnocie, do celów transakcji określonych w art. 28a ust. 5 lit. b) tiret czwarte, piąte, szóste i siódme.

Każdy podatnik prowadzi ewidencję materiałów wysłanych do niego z innego Państwa Członkowskiego, przez lub na rachunek podatnika z numerem identyfikacyjnym do celów podatku od wartości dodanej w tym innym Państwie Członkowskim, w związku z dostawą dla tego podatnika dokonaną na podstawie umowy o dzieło.

▼ **M20**

- 3. a) Podatnik zapewnia, aby faktura była wystawiana przez niego lub jego klienta albo osobę trzecią działającą w imieniu i na rzecz podatnika, na towary lub usługi, jakie podatnik dostarczył lub wykonał dla innego podatnika lub osoby prawnej nie będącej podatnikiem. Każdy podatnik zapewnia, aby faktura była wystawiona przez niego lub jego klienta albo osobę trzecią działającą w imieniu i na rzecz podatnika, w odniesieniu do dostaw towarów określonych w art. 28b (B) (1) i towarów dostarczonych na warunkach określonych art. 28c (A).

Każdy podatnik zapewnia także, aby faktura była wystawiana przez niego lub jego klienta albo osobę trzecią działającą w imieniu i na rzecz podatnika, w odniesieniu do wszelkich zaliczek dokonanych na jego rzecz przed jakąkolwiek dostawą towarów, o których mowa w pierwszym akapicie, i w odniesieniu do każdej płatności zaliczki, dokonanej na jego rzecz przed zakończeniem świadczenia usług przez innego podatnika lub osobę prawną niebędącą podatnikiem.

Państwa Członkowskie mogą nałożyć, wobec osób niebędących podatnikami, obowiązek wystawiania faktury na towary lub usługi inne niż wymienione w poprzednich akapitach, jakie osoby te dostarczały lub świadczyły na ich terytorium. Nakładając taki obowiązek, Państwa Członkowskie mogą ustalić w odniesieniu do takich faktur mniej wymagań niż wyszczególniono w lit. b), c) i d).

Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku wystawiania faktury na takie towary lub usługi, dostarczone lub wykonane przez podatników na ich terytorium, które korzystają ze zwolnienia z podatku z prawem lub bez prawa do zwrotu podatku zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 13, art. 28 ust. 2 lit. a) i art. 28 ust. 3 lit. b).

Każdy dokument lub informacja, które zmieniają i odnoszą się wyraźnie i niedwuznacznie do faktury pierwotnej, traktuje się jak fakturę. Państwa Członkowskie, na których terytorium ma miejsce dostawa towarów lub świadczenie usług, mogą zezwolić na pominięcie w takim dokumencie lub informacji niektórych obowiązujących danych.

▼ **M20**

Państwa Członkowskie mogą ustanowić terminy wystawiania faktur przez podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium.

Na warunkach, które określają Państwa Członkowskie, na których terytorium ma miejsce dostawa towarów lub świadczenie usług, dopuszcza się sporządzenie zbiorczej faktury na kilka odrębnych dostaw towarów lub usług.

Fakturę może wystawić klient podatnika, w odniesieniu do towarów lub usług dostarczonych mu lub wykonanych na jego rzecz przez danego podatnika, pod warunkiem że od początku istniała między tymi stronami umowa i pod warunkiem istnienia określonej procedury zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika, który dostarcza towary lub świadczy usługi. Państwa Członkowskie, na których terytorium ma miejsce dostawa towarów lub świadczenie usług, ustalają zasady i warunki takiej umowy i procedury przyjęcia między podatnikiem a jego klientem.

Państwa Członkowskie mogą określić dodatkowe warunki wystawiania faktur przez klientów podatników, dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium. Na przykład mogą wymagać, by faktury, o których mowa, były wystawiane w imieniu i na rzecz podatnika. Takie warunki muszą być zawsze te same, niezależnie od miejsca siedziby klienta.

Państwa Członkowskie mogą ponadto określić szczegółowe warunki dla podatników dostarczających towary i świadczących usługi na ich terytorium w przypadku gdy osoba trzecia lub klient, będący wystawcą faktury, posiada siedzibę w kraju, z którym dane Państwo Członkowskie nie ma umowy o wzajemnej pomocy, podobnej co do zakresu do pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń z tytułu niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków (*), dyrektywie Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich i pośrednich (**) i w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) (**).

- b) Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie w fakturach, do których mają zastosowanie przepisy pierwszego, drugiego i trzeciego akapitu lit. a), obowiązuje przedstawienie tylko następujących danych:

- data wystawienia,
- kolejny numer, nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę,
- numer identyfikacji podatkowej VAT, określony w ust. 1 lit. c), pod jakim podatnik dostarczył towary lub usługi,
- w przypadku gdy klient jest obowiązany uiścić podatek od dostarczonych towarów lub wykonanych usług lub gdy dostarczono mu towary określone w art. 28c (A) - numer identyfikacji podatkowej VAT określony w ust. 1 lit. c), pod jakim dostarczono mu towary lub wykonano usługi,
- pełna nazwa (nazwisko) i adres podatnika i jego klienta;
- ilość i rodzaj dostarczonych towarów lub zakres i charakter wykonanych usług;
- data wykonania lub zakończenia dostawy towarów lub usług, lub data dokonania wpłaty zaliczki, określonej w lit. a) akapit drugi, o ile datę tę można ustalić i o ile różni się ona od daty wystawienia faktury,

▼ **M20**

- podstawa opodatkowania według stawki podatku lub zwolnienia, cena jednostkowa bez uwzględnienia podatku i wszelkie upusty lub rabaty, o ile nie zostały uwzględnione w cenie jednostkowej,
- zastosowana stawka VAT,
- kwota VAT do zapłacenia, chyba że zastosowano szczególne rozwiązanie, w stosunku do którego niniejsza dyrektywa wyłącza podanie takiej szczegółowej informacji,
- w przypadku zwolnienia z podatku lub gdy obowiązek zapłaty podatku spoczywa na kliencie, odniesienie do właściwego przepisu niniejszej dyrektywy, do odpowiadającego mu przepisu krajowego lub wskazanie, że dostawa jest zwolniona z podatku lub podlega procedurze stornowania,
- w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu - szczegółowe dane wymienione w art. 28a ust. 2,
- w przypadku stosowania systemu marż – odniesienie do art. 26 lub 26a, do odpowiedniego przepisu krajowego lub wskazanie w inny sposób, że zastosowano system marż,
- w przypadku gdy osoba zobowiązana do zapłaty podatku jest przedstawicielem podatkowym w rozumieniu art. 21 ust. 2 - numer identyfikacji podatkowej VAT przedstawiciela podatkowego określony w ust. 1 lit. c) oraz jego pełna nazwa (nazwisko) i adres.

Państwa Członkowskie mogą zażądać od osób posiadających siedzibę na ich terytorium i dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium wskazania numeru identyfikacji podatkowej VAT klienta, określonego w ust. 1 lit c), w przypadkach innych niż wymienione w akapicie pierwszym tiret czwarte.

Państwa Członkowskie nie wymagają podpisania faktury.

Kwoty wykazane w fakturze mogą być wyrażone w dowolnej walucie, z tym że kwotę podatku do zapłaty wyraża się w walucie krajowej Państwa Członkowskiego w przypadku gdy ma miejsce dostawa towarów lub świadczenie usług, przy zastosowaniu mechanizmu przeliczeniowego ustanowionego w art. 11 C (2).

W miarę potrzeby do celów kontroli Państwa Członkowskie mogą wymagać, by faktury na towary lub usługi dostarczone lub wykonane na ich terytorium i faktury otrzymane przez podatników na ich terytorium były przetłumaczone na język krajowy.

- c) Faktury wystawione zgodnie z lit. a) można wysyłać albo na piśmie albo, o ile klient wyraził na to zgodę, elektronicznymi środkami przekazu.

Państwa Członkowskie dopuszczają wysyłanie faktur drogą elektroniczną, pod warunkiem że autentyczność pochodzenia i integralność treści są zagwarantowane:

- bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisu elektronicznego (****); jednakże Państwa Członkowskie mogą zażądać, by bezpieczny podpis elektroniczny był oparty na certyfikacie kwalifikowanym i złożony przy użyciu bezpiecznego urządzenia do składania podpisów w rozumieniu art. 2 ust. 6 i 10 wymienionej dyrektywy,
- lub w systemie elektronicznej wymiany danych (EDI) określonym w art. 2 zalecenia Komisji 1994/820/WE z dnia 19 października 1994 r. odnoszącego się do aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych (*****), w przypadku gdy porozumienie w sprawie wymiany przewi-

▼ **M20**

duje zastosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia i integralność danych; jednakże Państwa Członkowskie mogą, na określonych przez siebie warunkach, wymagać przekazania na papierze dodatkowego dokumentu zbiorczego podsumowującego.

Jednakże dopuszcza się przysyłanie faktur innymi środkami elektronicznymi, pod warunkiem zatwierdzenia tych środków przez dane Państwo (Państwa) Członkowskie. Komisja przedstawi, nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 r., sprawozdanie oraz, w razie potrzeby, propozycję zmiany warunków elektronicznego fakturowania, w celu uwzględnienia ewentualnych nowych osiągnięć technicznych w tej dziedzinie.

Państwa Członkowskie nie mogą nakładać na podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium żadnych innych obowiązków czy wymogów formalnych odnoszących się do elektronicznego przysyłania faktur. Jednakże mogą przewidzieć, do dnia 31 grudnia 2005 r., obowiązek wyprzedzającego zgłoszenia zamiaru stosowania takiego systemu.

Państwa Członkowskie mogą określić szczególne warunki dla faktur wystawianych elektronicznie na towary i usługi dostarczane na ich terytorium z kraju, z którym dane Państwo Członkowskie nie ma umowy o wzajemnej pomocy, podobnej co do zakresu do wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywach 76/308/EWG oraz 77/799/EWG i w rozporządzeniu (EWG) nr 218/92.

W przypadku przysyłania elektronicznymi środkami przekazu do tego samego klienta partii zawierającej więcej niż jedną fakturę dane wspólne dla poszczególnych faktur można wskazać tylko raz, o ile dla każdej faktury dostępne są wszystkie informacje.

- d) Każdy podatnik zapewnia przechowywanie wszystkich kopii faktur jakie wystawił on sam, jego klient lub osoba trzecia działająca w imieniu i na rzecz podatnika oraz wszystkich faktur przez siebie otrzymanych.

Do celów niniejszej dyrektywy podatnik może wyznaczyć miejsce przechowywania, pod warunkiem że udostępni faktury i przechowywane dane bez nieuzasadnionej zwłoki właściwym organom na każde ich wezwanie. Jednakże Państwo Członkowskie może wymagać, by podatnicy posiadający siedzibę na jego terytorium powiadomili je o miejscu przechowywania, o ile znajduje się ono poza terytorium danego Państwa Członkowskiego. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, by podatnicy posiadający siedzibę na ich terytorium przechowywali na ich terytorium faktury, wystawione przez podatników lub klientów podatników lub osoby trzecie działające w imieniu i na rzecz podatników, a także wszystkie faktury otrzymane przez podatników, w przypadku gdy przechowywanie odbywa się w sposób inny, niż elektronicznie w systemie gwarantującym pełny dostęp online do tych danych.

Przez cały okres przechowywania faktur wymagane jest zapewnienie autentyczności pochodzenia i integralność zawartości faktur, a także ich czytelność. W odniesieniu do faktur określonych w trzecim akapicie lit. c) niedozwolona jest zmiana zawartych w nich informacji; muszą one pozostać czytelne przez cały wymieniony okres.

Państwa Członkowskie ustalają okres, przez jaki podatnicy są zobowiązani do przechowywania faktur dotyczących towarów lub usług dostarczonych na ich terytorium oraz faktur otrzymanych przez podatnika posiadającego siedzibę na ich terytorium.

Aby zapewnić spełnienie warunków ustanowionych w akapicie trzecim, Państwa Członkowskie określone w akapicie czwartym mogą wymagać przechowywania tych faktur w

▼ **M20**

oryginalnej postaci, w jakiej zostały przesłane – na piśmie lub elektronicznej. Mogą także wymagać, w przypadku przechowywania faktur w formie elektronicznej, by przechowywane były także dane gwarantujące autentyczność pochodzenia i integralność treści.

Państwa Członkowskie określone w akapicie czwartym mogą określić warunki szczególne, zabraniające lub ograniczające przechowywanie faktur w kraju, z którym nie są związani umową dotyczącą wzajemnej pomocy, podobną co do zakresu do wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywach 76/308/EWG, 77/799/EWG i rozporządzeniu (EWG) nr 218/92 oraz w którym nie istnieją regulacje prawne dotyczące prawa dostępu do danych przy użyciu elektronicznych środków, pobierania ich z systemu i wykorzystania, określonych w art. 22a.

Państwa Członkowskie mogą wymagać, na określonych przez siebie warunkach, przechowywania faktur otrzymanych przez osoby niebędące podatnikami.

- e) Do celów lit. c) i d) przekazywanie i przechowywanie danych »przy użyciu elektronicznych środków« oznacza przekazywanie lub udostępnianie takich danych klientowi i przechowywanie ich przy zastosowaniu elektronicznych urządzeń do przetwarzania (łącznie z cyfrową kompresją) i przechowywania danych, a także stosowanie technik teletransmisji przewodowej, radiowej, optycznej lub innych elektromagnetycznych środków.

Do celów niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie uznają dokumenty i informacje w formie pisemnej lub elektronicznej za faktury, o ile spełniają one warunki określone w niniejszym ustępie.

▼ **M4**

4. ► **M21** a) Każdy podatnik składa deklarację podatkową w terminie ustalonym przez Państwa Członkowskie. Termin ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od zakończenia każdego z okresów podatkowych. Okres podatkowy może być ustalony przez każde z Państw Członkowskich na jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne okresy podatkowe, pod warunkiem że nie będą one przekraczać roku. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich deklaracji za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków. ◀
- b) Na deklaracji podatkowej muszą się znaleźć wszystkie niezbędne informacje potrzebne do obliczenia należnego podatku oraz dokonanych odliczeń, w danym przypadku, łącznie z całkowitą kwotą transakcji odnoszących się do tego podatku i odliczeń oraz całkowitą kwotą transakcji zwolnionych od podatku, o ile wydaje się to niezbędne dla ustalenia podstawy opodatkowania.
- c) Deklaracja podatkowa określa ponadto:
- z jednej strony, całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 28c (A), od których podatek stał się wymagalny w tym okresie podatkowym.
- Ponadto dodaje się również, co następuje: całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie i w art. 28b (B) ust. 1, dokonanych na terytorium innego Państwa Członkowskiego, od których podatek stał się wymagalny w ciągu okresu sprawozdawczego, w przypadku gdy miejsce rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium kraju,

▼ **M6**

- z drugiej strony pomniejszoną o podatek od wartości dodanej całkowitą wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów określonych w art. 28a ust. 1 i 6, dokonywanego na terytorium kraju, od których podatek jest wymagalny.

Podaje się ponadto: całkowitą wartość, pomniejszoną o kwotę podatku od wartości dodanej, dokonanych na terytorium kraju dostaw towarów określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) zdanie drugie oraz w art. 28b (B) ust. 1, od których należy podatek stał się wymagalny w trakcie okresu sprawozdawczego, jeżeli miejsce wysyłki lub miejsce rozpoczęcia transportu towarów znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, a całkowita wartość, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej, dostaw towarów na terytorium kraju, w którym podatnik został uznany za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z art. 28c (E) ust. 3, i od których podatek stał się wymagalny w trakcie okresu objętego deklaracją.

▼ **M4**

Ponadto dodaje się co następuje: całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw towarów, określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) drugie zdanie i w art. 28b (B) ust. 1, dokonanych na terytorium kraju, od których w ciągu okresu sprawozdawczego podatek stał się wymagalny, w przypadku gdy miejsce rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego.

5. Każdy podatnik przy składaniu okresowej deklaracji podatkowej płaci kwotę netto podatku od wartości dodanej. Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustalić inny termin dla uiszczenia tej kwoty lub mogą żądać płatności tymczasowej.

6. ► **M21** a) Państwa Członkowskie mogą żądać od podatnika złożenia oświadczenia zawierającego wszystkie szczegółowe dane wymienione w ust. 4, dotyczące wszystkich transakcji przeprowadzonych w roku poprzedzającym. Oświadczenie takie dostarcza wszystkich informacji niezbędnych dla jakichkolwiek korekt. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków. ◀

▼ **M6**

b) ► **M10** Każdy podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej przedstawia zestawienie nabywców posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 28c (A) lit. a) i d) oraz odbiorców posiadających numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej w związku z transakcjami określonymi w akapicie piątym. ◀

▼ **M21**

Takie zestawienie sporządza się za każdy kwartał roku kalendarzowego w ciągu okresu oraz zgodnie z procedurami, które mają ustalić Państwa Członkowskie, które podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby przepisy dotyczące współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich były przestrzegane w każdym przypadku. Państwa Członkowskie, zgodnie z ustanowionymi przez nie warunkami, zezwalają podatnikowi na sporządzanie takich oświadczeń za pomocą środków elektronicznych, jak również mogą żądać wykorzystywania tych środków.

▼ **M4**

Zestawienie określa:

▼ **M4**

- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju lub pod którym dokonywał on dostaw towarów na warunkach ustanowionych w art. ► **M6** art. 28c (A) lit. a) ◀,

▼ **M10**

- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej każdego nabywcy towarów w innym Państwie Członkowskim i pod którym towary zostały mu dostarczone,

▼ **M4**

- dla każdego nabywcy, całkowitą wartość dostaw towarów dokonanych przez podatnika. Kwoty te dotyczą tego kwartału kalendarzowego, podczas którego podatek stał się wymagalny.

Zestawienie określa także:

- w odniesieniu do dostaw towarów objętych art. ► **M6** 28c (A) lit. d) ◀ numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej podatnika na terytorium kraju, numer identyfikacyjny od podatku obrotowego w Państwie Członkowskim przeznaczenia wysyłki lub transportu, ► **M6** oraz całkowitą wartość dostaw ustaloną zgodnie z art. 28e ust. 2 ◀,
- kwoty korekt dokonanych na podstawie art. 11 (C) ust. 1. Kwoty te dotyczą kwartału roku kalendarzowego, podczas którego nabywca towarów został powiadomiony o korektach.

▼ **M10**▼ **M6**

W przypadkach określonych w art. 28b (A) ust. 2 akapit trzeci, podatnik posiadający numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju określa w zestawieniu w wyraźny sposób następujące szczegółowe dane:

- numer identyfikacyjny, który otrzymał do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju oraz pod którym dokonywał wewnątrzwspólnotowego nabywania a następnie dostaw towarów,
- numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej odbiorcy dostawy dokonanej przez podatnika, który został mu nadany w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia wysyłki lub transportu,
- oraz w przypadku każdego z tych odbiorców, całkowitą wartość, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, dostaw dokonanych przez płatnika podatku na terytorium Państwa Członkowskiego będącego miejscem przeznaczenia wysyłki lub transportu towarów. Kwoty te dotyczą kwartału kalendarzowego, w trakcie którego podatek stał się wymagalny.

▼ **M4**

- Na zasadzie odstępstwa od lit. b) Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby zestawienia:
 - były składane co miesiąc,
 - zawierały dodatkowe dane szczegółowe.
- W przypadku dostaw nowych środków transportu dokonywanych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A) lit. b) przez podatnika posiadającego numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej na rzecz kupującego nieposiadającego numeru identyfikacyjnego do celów podatku od wartości dodanej lub przez podatnika określonego w art. 28a ust. 4, Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w

▼ **M4**

celu zapewnienia, aby sprzedawca przekazał wszelkie informacje konieczne dla nałożenia podatku od wartości dodanej i jego kontroli przez administrację podatkową.

- e) Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy, którzy na terytorium kraju dokonują wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, określonych w art. 28a ust. 1 lit. a) i art. 28a ust. 6, złożyli oświadczenia zawierające szczegóły takich transakcji, jednakże pod warunkiem że oświadczenia te nie będą dotyczyć okresu krótszego, niż jeden miesiąc.

Państwa Członkowskie mogą również wymagać, aby osoby, które dokonują wewnątrzwspólnotowego nabycia nowych środków transportu określonych w art. 28a ust. 1 lit. b), dostarczyły wraz ze składaną deklaracją podatkową, określoną w ust. 4, wszystkich informacji niezbędnych dla nałożenia podatku od wartości dodanej i przeprowadzenia kontroli przez administrację podatkową.

▼ **M18**

7. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 uważa się za odpowiedzialne za zapłatę podatku zamiast podatnika niezamieszkałego na terytorium danego kraju, będą przestrzegać obowiązków dotyczących deklaracji i płatności określonych w niniejszym artykule; podejmują również niezbędne działania, aby zapewnić, że osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 3 są solidarnie odpowiedzialne za zapłatę podatku, będą przestrzegać obowiązków dotyczących płatności określonych w niniejszym artykule.

▼ **M4**

8. Państwa Członkowskie mogą nałożyć inne zobowiązania, które uznają za niezbędne dla poprawnego poboru podatków i aby zapobiec oszustwom podatkowym, pod warunkiem równego traktowania transakcji wewnętrznych oraz transakcji zawieranych przez podatników w różnych Państwach Członkowskich, o ile tego rodzaju zobowiązania nie będą prowadzić w handlu między Państwami Członkowskimi do niepotrzebnych formalności związanych z przekraczaniem granic.

▼ **M20**

Opcji przewidzianej w akapicie pierwszym nie można wykorzystywać w celu nakładania dodatkowych obowiązków, wykraczających poza obowiązki ustanowione ust. 3.

▼ **M4**

9. a) Państwa Członkowskie mogą zwolnić z niektórych lub wszystkich zobowiązań:
- podatników dokonujących jedynie dostaw towarów lub usług, które są zwolnione na podstawie art. 13 i 15,
 - podatników uprawnionych do zwolnienia z podatku przewidzianego w art. 24 oraz podlegających odstępstwu przewidzianemu w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi,
 - podatników, którzy nie dokonują żadnych transakcji określonych ust. 4 lit. c).

▼ **M20**

Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w lit. d) Państwa Członkowskie nie mogą jednak zwolnić podatników określonych w tiret trzecim z obowiązków określonych w art. 22 ust. 3.

▼ **M4**

- b) Państwa Członkowskie mogą zwolnić innych podatników niż podatnicy określeni w lit. a) od niektórych zobowiązań określonych w ust. 2 lit. a).
- c) Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku zapłaty należnego podatku w przypadku gdy jego kwota jest nieznaczna.

▼ **M20**

- d) Z zastrzeżeniem konsultacji z Komitetem przewidzianym w art. 29 i na warunkach przez siebie określonych Państwa Członkowskie mogą postanowić, że faktury na towary dostarczone lub usługi wykonane na ich terytorium nie muszą spełniać niektórych warunków określonych w ust. 3 lit. b) w następujących przypadkach:

- gdy wartość faktury jest niska lub
- gdy handlowa lub administracyjna praktyka stosowana w danym sektorze działalności gospodarczej albo techniczne warunki wystawiania faktur utrudniają spełnienie wszystkich wymagań określonych w ust. 3 lit. b).

Faktury, o których mowa, muszą w każdym przypadku zawierać:

- datę wystawienia,
- identyfikację podatnika,
- identyfikację rodzaju dostarczonych towarów lub wykonanych usług,
- należny podatek lub dane niezbędne do jego wyliczenia.

Uprozczone rozwiązania przewidziane w niniejszej literze nie mają zastosowania do transakcji określonych w ust. 4 lit. c).

- e) W przypadku gdy Państwa Członkowskie korzystają z opcji przewidzianej w lit. a) tiret trzecie, aby nie nadawać numeru określonego w ust. 1 lit. c) podatnikom, którzy nie realizują żadnej z transakcji określonych w ust. 4 lit. c), a także w przypadku gdy dostawcy lub klientowi nie nadano numeru identyfikacji podatkowej tego rodzaju, w fakturze należy wskazać zamiast takiego numeru inny numer, zwany referencyjnym numerem podatkowym, określony przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

Jeśli podatnikowi nadano numer identyfikacji podatkowej określony w ust. 1 lit. c), Państwa Członkowskie wskazane w akapicie pierwszym mogą ponadto wymagać wykazania w fakturze:

- dla wykonanych usług, wymienionych w art. 28b (C), (D), (E) i (F), oraz dla dostaw towarów określonych w art. 28c (A) i (E) pkt 3 - numeru określonego w ust. 1 lit. c) i referencyjnego numeru podatkowego dostawcy,
- dla innych dostaw towarów i usług - tylko referencyjnego numeru podatkowego dostawcy lub tylko numeru określonego w ust. 1 lit. c).

▼ **M4**

10. Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne niepodlegające opodatkowaniu, zobowiązane do zapłaty podatku w związku wewnątrzwspólnotowym nabywaniem towarów objętym art. 28a ust. 1 lit. a) akapit pierwszy wypełniały wyżej wymienione zobowiązania w zakresie deklaracji i zapłaty oraz aby otrzymały własny numer identyfikacyjny do celów podatku od wartości dodanej określonej w ust. 1 lit. c), d) i e).

► **M6** 11. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania produktów podlegających akcyzie określonych w art. 28a ust. 1 lit. c), jak również ◀ w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabywania nowych środków transportu, objętego art. 28a ust. 1 lit. b), Państwa Członkowskie przyjmą szczegółowe ustalenia dotyczące deklaracji i następującej po niej zapłaty.

12. Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków w celu uproszczenia zobowiązań dotyczących deklaracji, ustanowionych w ust. 6 lit. b). Takie środki upraszczające, które nie będą zagrażać prawidłowemu monitorowaniu transakcji wewnątrzwspólnotowych, mogą przyjąć następującą formę:

▼ **M4**

- a) Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatników, którzy spełniają następujące trzy warunki do składania zestawień rocznych zawierających numery identyfikacyjne do celów podatku od wartości dodanej nabywców w innych Państwach Członkowskich, którym podatnicy ci dostarczyli towary na warunkach ustanowionych w art. 28c część A:
- całkowita roczna wartość dostarczanych przez nich towarów lub świadczonych przez nich usług określonych w art. 5, 6 oraz art. 28a ust. 5, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza, o więcej niż 35 000 ECU, kwoty obrotu rocznego, stanowiącej punkt odniesienia przy wnioskach o zwolnienie z podatku przewidzianego w art. 24,
 - całkowita roczna wartość dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach określonych w art. 28c (A), pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 15 000 ECU w walucie krajowej,
 - dostawy towarów dokonane przez nich na warunkach określonych w art. 28c (A) nie dotyczą nowych środków transportu;
- b) Państwa Członkowskie, w których ustalony okres podatkowy przekracza trzy miesiące i za który podatnik musi składać deklaracje przewidziane ust. 4, mogą upoważnić takie osoby do złożenia zestawienia za ten sam okres, w przypadku gdy podatnicy ci spełniają następujące trzy warunki:
- ogólna roczna wartość towarów i świadczonych usług określonych w art. 5, 6 oraz art. 28a ust. 5, pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 200 000 ECU w walucie krajowej,
 - całkowita roczna wartość dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), pomniejszona o podatek od wartości dodanej, nie przekracza równowartości 15 000 ECU w walucie krajowej,
 - dostawy towarów dokonanych na warunkach określonych w art. 28c (A) nie dotyczą nowych środków transportu.”

(*) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/44/WE (Dz.U. L 175 z 28.6.2001, str. 17).

(**) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 1994 r.

(***) Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1.

(****) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, str. 12.

(*****) Dz.U. L 338 z 28.12.1994, str. 98;

▼ **M6***Artykuł 28i***Specjalne systemy dla małych przedsiębiorstw.**

W art. 24 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W każdych okolicznościach dostawy nowych środków transportu dokonywane na warunkach określonych w art. 28c (A), jak również dostawy towarów i usług dokonywane przez podatnika niezamieszkałego na terytorium kraju, są wyłączone ze zwolnienia z podatku na podstawie ust. 2”.

▼ **M4***Artykuł 28j***Wspólny system ryczałtu dla rolników**

1. W art. 25 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy korzystają oni z tej możliwości, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów przejściowych dotyczących opodatkowania transakcji wewnątrzwspólnotowych, ustanowionych w tytule XVIa.”

▼ M4

2. Artykuł 25 ust. 5 i 6 otrzymuje brzmienie:

„5. Ryczałtowe stawki procentowe, przewidziane w ust. 3, stosują się do następujących cen bez podatku:

- a) produktów rolnych dostarczanych przez rolników ryczałtowych podatnikom innym niż kwalifikujący się na terytorium kraju do systemu stawek ryczałtowych, przewidzianego w niniejszym artykule;
- b) produktów rolnych dostarczanych przez rolników ryczałtowych na warunkach ustanowionych w art. 28c (A), osobom prawnym niepodlegającym opodatkowaniu, nieuprawnionym do odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) w Państwie Członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu tak dostarczanych produktów rolnych;
- c) usług rolniczych świadczonych przez rolników ryczałtowych na rzecz podatników innych niż ci, którzy na terytorium kraju kwalifikują się do systemu ryczałtowego, przewidzianego w niniejszym artykule.

Rekompensata ta wyklucza wszelkie inne formy odliczeń.

6. W przypadku dostaw produktów rolnych i usług rolniczych określonych w ust. 5 Państwa Członkowskie zapewniają, aby ryczałtowana rekompensata była wypłacana przez:

- a) kupującego lub klienta. w tym przypadku kupujący lub klient jest upoważniony, jak przewiduje art. 17 oraz zgodnie z procedurami przewidzianymi przez Państwa Członkowskie, do odliczenia od podatku od wartości dodanej, jaki zobowiązany jest zapłacić na terytorium kraju, ryczałtowanej kwoty rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym.

Państwa Członkowskie zwrócą kupującemu lub klientowi ryczałtowaną kwotę rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym w ramach jednej z następujących transakcji:

- dostawy produktów rolnych dokonane na warunkach ustanowionych w art. 28c (A) podatnikom lub osobom prawnym niepodlegającym opodatkowaniu, działającym w takim charakterze w innym Państwie Członkowskim, w którym nie kwalifikują się do odstępstwa przewidzianego w art. 28a ust. 1 lit. a) akapit drugi,
- dostawy produktów rolnych dokonywane na warunkach określonych w art. 15 i w art. 16 ust. 1 (B), (D) i (E) na rzecz kupujących, których siedziba znajduje się poza Wspólnotą, pod warunkiem że te produkty są używane przez tych kupujących do celów transakcji wymienionych w art. 17 ust. 3 lit. a) i b), lub do celów usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i z tytułu których podatek płacony jest wyłącznie przez klientów zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b),
- dostawy usług rolniczych dokonywane na rzecz podlegających opodatkowaniu klientów, których siedziba znajduje się na terytorium Wspólnoty, jednak w innych Państwach Członkowskich, lub dokonywane na rzecz podlegających opodatkowaniu klientów, których siedziba znajduje się poza Wspólnotą, pod warunkiem że usługi te są wykorzystywane przez tych klientów do celów transakcji, określonych w art. 17 ust. 3 lit. a) i b) lub do celów usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i z tytułu których podatek płacony jest wyłącznie przez klientów, na mocy art. 21 ust. 1 lit. b).

Państwa Członkowskie ustalają metodę refundacji; w szczególności mogą stosować art. 17 ust. 4; albo

- b) przez władze publiczne.”

3. W art. 25 ust. 9 dodaje się akapit w brzmieniu:

▼ **M4**

„Jeżeli Państwa Członkowskie korzystają z możliwości, przewidzianej w niniejszym artykule, podejmują one wówczas wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia, aby taka sama metoda opodatkowania była stosowana do dostaw produktów rolnych dokonywanych na warunkach ustanowionych w art. 28b (B) ust. 1, niezależnie od tego czy dostawa jest dokonywana przez rolnika ryczałtowego lub też przez podatnika, który nie jest rolnikiem ryczałtowym.”

*Artykuł 28k***Przepisy różne**

Do dnia 30 czerwca 1999 r. stosuje się następujące przepisy:

1. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z podatku realizowane przez sklepy wolnopodatkowe dostawy towarów przewożone w bagażu osobistym podróżnych samolotami na trasach wewnątrzwspólnotowych lub statkami do innych Państw Członkowskich. Do celów niniejszego artykułu:
 - a) „sklep wolnopodatkowy” oznacza każdy punkt sprzedaży usytuowany w obrębie portu lotniczego lub portu morskiego, który spełnia warunki przewidziane przez właściwe władze publiczne, w szczególności na mocy ust. 5;
 - b) „podróżni udających się do innego Państwa Członkowskiego” oznaczają wszystkich pasażerów będących w posiadaniu dokumentu przewozowego na podróż lotniczą lub morską stwierdzającego, że bezpośrednim celem ich podróży jest port lotniczy lub port morski położony w innym Państwie Członkowskim;
 - c) „wewnątrzwspólnotowy transport lotniczy lub morski” oznacza każdy transport, drogą lotniczą lub morską rozpoczynający się na terytorium kraju określonego w art. 3, w przypadku gdy faktyczne miejsce przeznaczenia jest położone w innym Państwie Członkowskim.

Dostawy towarów realizowane przez sklepy wolnopodatkowe są stawiane na równi z dostawami towarów realizowanymi na pokładzie samolotu lub statku podczas wewnątrzwspólnotowego transportu pasażerskiego.

Zwolnienie to stosuje się również do dostaw towarów realizowanych przez sklepy wolnopodatkowe na obszarze dwóch terminali tunelu pod Kanałem La Manche, na rzecz podróżnych posiadających ważne bilety na podróż między tymi dwoma terminalami.

2. Uprawnienie do zwolnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się tylko do dostaw towarów:

▼ **M7**

- a) których całkowita wartość przypadająca na jedną osobę podczas podróży nie przekracza kwoty 90 ECU.

W drodze odstępstwa od art. 28m Państwa Członkowskie określą w walutach narodowych ekwiwalent wyżej podanej kwoty, stosownie do art. 7 ust. 2 dyrektywy 69/169/EWG;

▼ **M4**

- b) które obejmują ilości na jedną osobę na podróż nieprzekraczające limitów przewidzianych przepisami prawa wspólnotowego, obowiązującymi w zakresie ruchu podróżnych między państwami trzecimi a Wspólnotą.

Wartość dostaw towarów dokonanych w granicach tych limitów ilościowych nie będzie brana pod uwagę przy zastosowaniu lit. a).

3. Państwa Członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczeń lub zwrotu podatku od wartości dodanej, określonego w art. 17 ust. 2, o ile wykorzystuje on towary i usługi w celach dostaw towarów zwolnionych na podstawie niniejszego artykułu.

▼ **M4**

4. Państwa Członkowskie, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 16 ust. 2, przyznają także na podstawie niniejszego przepisu możliwość zwolnienia wewnątrzwspólnotowym przywozom, nabycom i dostawom towarów do podatnika, w celu realizacji przez niego dostaw towarów, zwolnionych od podatku na mocy niniejszego artykułu.
5. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania zwolnień z podatku, przewidzianych w niniejszym artykule oraz aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom.

*Artykuł 28l***Okres stosowania**

Regulacje przejściowe, przewidziane w niniejszym tytule, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r. Przed dniem 31 grudnia 1994 r. Komisja złoży Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania regulacji przejściowych i przedłoży propozycje dotyczące systemu ostatecznego.

Regulacje przejściowe zostają zastąpione ostatecznym systemem opodatkowania handlu między Państwami Członkowskimi, opartym na zasadzie opodatkowania w Państwie Członkowskim pochodzenia dostarczanych towarów i świadczonych usług. w tym celu Rada stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim podejmuje do dnia 31 grudnia 1995 r. decyzję w sprawie regulacji niezbędnych do wejścia w życie i stosowania ostatecznego systemu, jeżeli po szczegółowym zbadaniu tego sprawozdania dojdzie do wniosku, że warunki przejścia do ostatecznego systemu zostały spełnione w zadowalającym stopniu.

Regulacje przejściowe wchodzi w życie na cztery lata i obowiązują w związku z tym do dnia 31 grudnia 1996 r. Okres stosowania regulacji przejściowych zostanie automatycznie przedłużony do daty wejścia w życie ostatecznej regulacji, a w każdym razie, do podjęcia przez Radę decyzji w sprawie ostatecznej regulacji.

▼ **M26***Artykuł 28m***Kurs wymiany**

Aby określić równowartość w walucie krajowej kwot wyrażonych w ecu w niniejszym tytule, Państwa Członkowskie stosują kurs wymiany obowiązujący w dniu 16 grudnia 1991 r. Jednakże Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja stosują kurs wymiany obowiązujący w dniu ich przystąpienia.

▼ **M6***Artykuł 28n***Rozwiązania przejściowe**

1. W przypadku gdy:
 - towary zostały wprowadzone na terytorium kraju w rozumieniu art. 3 przed dniem 1 stycznia 1993 r.,
 - oraz
 - z chwilą ich wprowadzania na terytorium tego kraju zostały objęte jedną z regulacji określonych w art. 14 ust. 1 lit. b) lub c), lub też w art. 16 ust. 1 (A),
 - oraz
 - podlegały tej regulacji do dnia 1 stycznia 1993 r. – przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte tą regulacją, będą nadal stosowane przez okres ustalony tymi przepisami okres podlegania towarów tej regulacji.
2. Za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 uważa się:

▼ **M6**

- a) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod regulacji określonej w art. 14 ust. 1 lit. c), którą towary zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1;
- b) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod regulacji określonej w art. 16 ust. 1 lit. a), którą towary zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1;
- c) zakończenie wewnętrznej wspólnotowej procedury tranzytowej, rozpoczętej przed dniem 1 stycznia 1993 r. na obszarze Wspólnoty do celów odpłatnej dostawy towarów dokonywanej wewnątrz Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 1993 r. przez podatnika działającego w takim charakterze;
- d) zakończenie zewnętrznej procedury tranzytowej rozpoczętej przed dniem 1 stycznia 1993 r.;
- e) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenia popełnione podczas trwania zewnętrznej procedury tranzytowej, rozpoczętej zgodnie z warunkami wymienionymi lit. c) lub też podczas jakiegokolwiek zewnętrznej procedury tranzytowej określonej w lit. d);
- f) wykorzystanie na terytorium kraju przez podatnika lub osobę niepodlegającą opodatkowaniu towarów dostarczonych im przed dniem 1 stycznia 1993 r., na obszarze innego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
 - dostawa tych towarów została zwolniona lub kwalifikowała się do zwolnienia na podstawie art. 15 ust. 1 i 2,
 - towary nie zostały przywiezione do kraju przed dniem 1 stycznia 1993 r.

Do celów lit. c) wyrażenie „wewnętrzna wspólnotowa procedura tranzytowa” oznacza wysyłkę bądź przewóz towarów stosownie do wewnętrznych regulacji tranzytowych Wspólnoty bądź też na podstawie dokumentu T2 L lub wewnątrzwspólnotowego karnetu przewozowego, bądź też wysyłkę towarów pocztą.

3. W przypadkach określonych w ust. 2 lit. a)-e), miejscem przywozu w rozumieniu art. 7 ust. 2 jest Państwo Członkowskie, na terytorium którego towary przestają podlegać regulacji, którą zostały objęte przed dniem 1 stycznia 1993 r.

4. W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 3 przywóz towarów w rozumieniu ust. 2 niniejszego artykułu zostaje zakończony bez zaistnienia zdarzenia rodzącego obowiązek podatkowy, w przypadku gdy:

- a) przywożone towary są wysyłane lub transportowane poza obszar Wspólnoty w rozumieniu art. 3;

lub

- b) przywożone towary w rozumieniu ust. 2 lit. a) nie są środkami transportu i są wysyłane lub transportowane do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wywiezione, i do osoby, która je wywiozła;

lub

- c) przywożone towary w rozumieniu ust. 2 lit. a) są środkami transportu nabytymi lub przywiezionymi przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z ogólnymi warunkami podatkowymi obowiązującymi na rynku krajowym Państwa Członkowskiego w rozumieniu art. 3 lub nie podlegały z tytułu ich wywozu jakimkolwiek zwolnieniom z podatku od wartości dodanej lub zwrotowi podatku od wartości dodanej.

▼ **M6**

Warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli datą pierwszego wykorzystania środka transportu była data przed dniem 1 stycznia 1985 r. lub też jeżeli wysokość podatku należnego z tytułu przywozu jest nieznaczną.

▼ **M8**

TYTUŁ XVIIb

**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW
UŻYWANYCH, DZIEŁ SZTUKI, PRZEDMIOTÓW KOLEKCJO-
NERSKICH ORAZ ANTYKÓW**

Artykuł 28o

1. Państwa Członkowskie, które w dniu 31 grudnia 1992 r. stosowały szczególne przepisy podatkowe, inne niż te przewidziane w art. 26a tytuł B w odniesieniu do dostaw używanych środków transportu, realizowanych przez podlegających opodatkowaniu pośredników, mogą nadal stosować te regulacje w okresie określonym w art. 28l, o ile są one zgodne lub dostosowane do następujących warunków:

- a) przepisy szczególne stosuje się jedynie do dostaw środków transportu określonych w art. 28a ust. 2 lit. a) i uznawanych za towary używane w rozumieniu art. 26a tytuł A lit. d) dokonywanych przez podlegających opodatkowaniu pośredników w rozumieniu art. 26a tytuł A lit. e), do których stosuje się szczególne przepisy podatkowe w zakresie opodatkowania marży zysku na podstawie art. 26a tytuł B ust. 1 i 2. Dostawy nowych środków transportu w rozumieniu art. 28a ust. 2 lit. b), dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w art. 28c tytuł A są wyłączone z zakresu stosowania tych przepisów szczególnych;
- b) podatek należny z tytułu każdej dostawy określonej w lit. a) jest równy kwocie podatku, który byłby należny, w przypadku gdyby do tej dostawy stosowano ogólne przepisy dotyczące podatku od wartości dodanej, pomniejszony o kwotę podatku od wartości dodanej, którą uznaje się za zawartą w cenie kupna środków transportu zapłaconej przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika;
- c) podatek od wartości dodanej, który uznaje się za zawarty w cenie kupna środków transportu, zapłaconej przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika będzie obliczany zgodnie z następującą metodą:
 - uwzględnianą ceną kupna jest cena kupna w rozumieniu art. 26a tytuł B ust. 3,
 - uważa się, że cena kupna zapłacona przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika zawiera podatek od wartości dodanej, który byłby należny, w przypadku gdyby dostawca pośrednika poddał swoją dostawę ogólnym przepisom dotyczącym podatku od towarów i usług,
 - braną pod uwagę stawką podatku jest stawka stosowana w rozumieniu art. 12 ust. 1 w Państwie Członkowskim, na którego terytorium zgodnie z art. 8 uznaje się, że ma miejsce dostawa do podlegającego opodatkowaniu pośrednika;
- d) podatek należny z tytułu każdej dostawy, określonej w lit. a), ustalony zgodnie z lit. b) nie może być niższy niż kwota podatku, który byłby należny, gdyby do dostawy stosowano przepisy szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku zgodnie z art. 26a tytuł B ust. 3.

Dla stosowania powyższych przepisów Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku dostawy, do której stosuje się przepisy szczególne w zakresie opodatkowania marży zysku, marża ta nie będzie niższa niż 10 % ceny sprzedaży w rozumieniu tytuł B ust. 3;

- e) podlegający opodatkowaniu pośrednik nie jest uprawniony do oddzielnego wykazywania na fakturach ► **M20** ◀ podatku odnoszącego się do dostaw, które poddaje on przepisom szczególnym;

▼ M8

- f) podatnicy nie są uprawnieni do odliczania podatku należnego bądź zapłaconego od używanych środków transportu, dostarczonych im przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika, jako podatku naliczonego, o ile pośrednik realizuje dostawę tych towarów stosownie do przepisów specjalnych wymienionych w lit. a);
- g) w drodze odstępstwa od przepisów art. 28a ust. 1 lit. a), nabywane wewnątrz Wspólnoty środki transportu nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, w przypadku gdy sprzedawca jest podlegającym opodatkowaniu pośrednikiem działającym w takim charakterze, a nabyte używane środki transportu zostały opodatkowane w Państwie Członkowskim, z którego zostały wysłane lub w którym rozpoczął się ich transport, zgodnie z lit. a);
- h) artykułu 28b tytuł B i art. 28c tytuł A lit. a) i d) nie stosuje się do dostaw używanych środków transportu opodatkowanych podatkiem od wartości dodanej zgodnie z lit. a).

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 zdanie pierwsze Królestwo Danii jest uprawnione do stosowania szczególnych przepisów podatkowych ustanowionych w ust. 1 lit. a)-h) w okresie określonym w art. 28l.

3. W przypadku stosowania przepisów szczególnych w odniesieniu do sprzedaży w drodze publicznej licytacji przewidzianej w art. 26a tytuł C Państwa Członkowskie stosują te przepisy szczególne również do dostaw używanych środków transportu realizowanych przez organizatora sprzedaży w drodze publicznej licytacji, działającego we własnym imieniu i na rzecz podlegającego opodatkowaniu pośrednika na podstawie umowy, z której tytułu wypłacana jest prowizja od sprzedaży tych towarów w drodze publicznej licytacji, o ile dostawy używanych środków transportu w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. c) realizowane przez tego pośrednika podlegają opodatkowaniu zgodnie z ust. 1 i 2.

4. W odniesieniu do realizowanych przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków dostarczonych mu na warunkach określonych w art. 26a tytuł B ust. 2 Republika Federalna Niemiec do dnia 30 czerwca 1999 r. jest uprawniona zapewniać podlegającym opodatkowaniu pośrednikom możliwość stosowania przepisów szczególnych dla podlegających opodatkowaniu pośredników lub też ogólnych przepisów dotyczących podatku od wartości dodanej, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przy stosowaniu przez podlegających opodatkowaniu pośredników przepisów szczególnych w odniesieniu do tych dostaw towarów podstawa opodatkowania jest ustalana zgodnie z art. 11 tytuł A ust. 1, 2 i 3;
- b) podlegający opodatkowaniu pośrednik, o ile wykorzystuje używane towary na potrzeby jego obrotów opodatkowanych zgodnie z lit. a), jest uprawniony do odliczenia od swojego zobowiązania podatkowego:
 - należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które zostały lub zostaną mu dostarczone przez innego podlegającego opodatkowaniu pośrednika, jeżeli dostawa zrealizowana przez tego innego podlegającego opodatkowaniu pośrednika została opodatkowana zgodnie z lit. a),
 - podatku od wartości dodanej uznanego za zawarty w cenie kupna dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które zostały lub zostaną mu dostarczone przez innego podlegającego opodatkowaniu pośrednika, jeżeli dostawa zrealizowana przez tego innego podlegającego opodatkowaniu pośrednika została opodatkowana zgodnie ze szczególnymi przepisami w zakresie opodatkowania marży zysku, przewidzianymi w art. 26a tytuł B, w Państwie Członkowskim, na którego terytorium uznaje się, że położone jest miejsce dostawy ustalone zgodnie z art. 8.

To prawo do odliczenia powstaje z chwilą, gdy podatek należny z tytułu dostawy opodatkowanej zgodnie z lit. a) staje się wymagalny;

▼ **M8**

- c) przy stosowaniu przepisów lit. b) tiret drugie cena kupna dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, których dostawa realizowana przez podlegającego opodatkowaniu pośrednika jest opodatkowana zgodnie z lit. a), jest ustalana zgodnie z art. 26a tytuł B ust. 3, przy czym podatek uznany za zawarty w cenie kupna jest obliczany zgodnie z następującą metodą:
- uważa się, że cena kupna zawiera podatek od wartości dodanej, który byłby należny, jeżeli podlegająca opodatkowaniu marża zysku dostawcy wynosiłaby 20 % ceny kupna,
 - uwzględnianą stawką podatku jest stawka stosowana w rozumieniu art. 12 ust. 1 w Państwie Członkowskim, na którego terytorium uznaje się, że jest położone, określone zgodnie z art. 8 miejsce dostawy podlegające przepisom szczególnym w zakresie opodatkowania marży zysku;
- d) w przypadku gdy podlegający opodatkowaniu pośrednik stosuje ogólne przepisy dotyczące podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, dostarczonych mu przez innego pośrednika i gdy towary zostały opodatkowane zgodnie z lit. a), taki podlegający opodatkowaniu pośrednik ma prawo do odliczenia od swojego zobowiązania podatkowego podatku od wartości dodanej określonego w lit. b);
- e) stawkami podatku stosowanymi w odniesieniu do tych dostaw towarów są stawki stosowane w dniu 1 stycznia 1993 r.;
- f) stosując art. 26a tytuł B ust. 2 tiret czwarte, art. 26a tytuł C ust. 1 tiret czwarte i art. 26a tytuł D lit. b) i c) Państwa Członkowskie uważają dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków opodatkowanych zgodnie z lit. a) za dostawy podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie opodatkowania marży zysku przewidzianymi w art. 26a tytuł B;
- g) w przypadku gdy dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków opodatkowanych zgodnie z lit. a) są realizowane na warunkach przewidzianych w art. 28c tytuł A, faktura wystawiana zgodnie z art. 22 ust. 3 zawiera adnotację wskazującą na stosowanie szczególnych przepisów w zakresie opodatkowania marży zysku, przewidzianych w art. 28o ust. 4.

▼ **A3**

TYTUŁ XVIc

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE MAJĄCE ZASTOSOWANIE W ZWIĄZKU Z PRZYSTĄPIENIEM DO UNII EUROPEJSKIEJ AUSTRII, FINLANDII ORAZ SZWECJI Z DNIEM 1 stycznia 1995 r. ORAZ REPUBLIKI CZESKIEJ, ESTONII, CYPRU, LOTWY, LITWY, WĘGIER, MALTY, POLSKI, SŁOWENII I SŁOWACJI Z DNIEM 1 maja 2004 r.

▼ **M9***Artykuł 28p*

1. W rozumieniu niniejszego artykułu:
- „Wspólnota” oznacza terytorium Wspólnoty określone w art. 3 przed przystąpieniem,

▼ **A3**

- „nowe Państwa Członkowskie” oznacza terytorium Państw Członkowskich przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 1995 r. oraz z dniem 1 maja 2004 r., określone dla każdego z tych Państw Członkowskich w art. 3 niniejszej dyrektywy,

▼ **M9**

- „rozszerzona Wspólnota” oznacza terytorium Wspólnoty określone w art. 3 po dacie przystąpienia.

▼ M9

2. W przypadku gdy towary:

- zostały wprowadzone na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich przed datą przystąpienia, oraz
- w chwili ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich zostały objęte procedurą odprawy czasowej przy całkowitym zwolnieniu z należności przywózowych, jedną z regulacji określonych w art. 16 ust. 1 część B lit. a)–d) lub podobną procedurą na obszarze jednego z nowych Państw Członkowskich, oraz
- nie zostały zwolnione spod takiej procedury przed datą przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte taką procedurą, obowiązują nadal do chwili, gdy procedura ta przestanie obejmować towary, po dacie przystąpienia.

3. W przypadku gdy towary:

- zostały przed datą przystąpienia objęte wspólną procedurą tranzytową lub innego rodzaju tranzytową procedurą celną, oraz
- nie zostały zwolnione z takiej procedury przed datą przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie, w którym towary zostały objęte taką procedurą, będą nadal obowiązywać do chwili, gdy procedura ta przestanie obejmować towary, po dacie przystąpienia.

Do celów tiret pierwszego „wspólna procedura tranzytowa” oznacza środki transportu towarów w tranzycie między Wspólnotą oraz państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), jak również między samymi państwami EFTA, jak przewidziano w Konwencji o Wspólnej Procedurze Tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. ⁽¹⁾.

4. W przypadkach gdy wykazano, że towary znajdowały się w swobodnym obrocie w jednym z nowych Państw Członkowskich lub we Wspólnocie, za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 uznaje się:

- a) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod procedury czasowej odprawy, którą zostały one objęte przed datą przystąpienia zgodnie z warunkami wymienionymi w ust. 2;
- b) wyjęcie, w tym nieprawidłowe, towarów spod jednej z procedur określonych w art. 16 ust. 1 część B lit. a)–d) lub spod podobnej procedury, którą towary te zostały objęte przed datą przystąpienia zgodnie z warunkami wymienionymi w ust. 2;
- c) zakończenie jednej z procedur określonych w ust. 3, która została wszczęta przed datą przystąpienia w jednym z nowych Państw Członkowskich w celach odpłatnych dostaw towarów realizowanych przed tą datą w takim Państwie Członkowskim przez podatnika działającego w takim charakterze;
- d) jakiegokolwiek nieprawidłowości lub naruszenie przepisów mające miejsce w trakcie stosowania jednej z procedur określonych w ust. 3 zgodnie z warunkami określonymi w lit. c).

5. Wykorzystanie na terytorium Państwa Członkowskiego przez podatnika lub osobę niepodlegającą opodatkowaniu po dacie przystąpienia towarów dostarczonych jej przed datą przystąpienia na obszarze Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich będzie również uznawane za przywóz towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- dostawa tych towarów została zwolniona, lub mogła być zwolniona, bądź na mocy art. 15 ust. 1 i 2, bądź na mocy podobnego przepisu obowiązującego w nowych Państwach Członkowskich,
- towary nie zostały przywiezione do jednego z nowych Państw Członkowskich lub Wspólnoty przed datą przystąpienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2.

▼ M9

6. W przypadkach określonych w ust. 4 miejscem przywozu w rozumieniu art. 7 ust. 3 jest to Państwo Członkowskie, na terytorium którego przestaje obowiązywać procedura, którą towary zostały objęte przed datą przystąpienia.

7. W drodze odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 3 przywóz towarów w rozumieniu ust. 4 i 5 niniejszego artykułu ustaje bez powstania zdarzenia podatkowego, którego zaistnienie stanowi podstawę do poboru należności w przypadku, gdy:

- a) przywożone towary są wysyłane lub transportowane poza rozszerzoną Wspólnotę; lub
- b) przywożone towary w rozumieniu ust. 4 lit. a) są towarami innymi niż środki transportu oraz są ponownie wysyłane lub transportowane do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wywiezione oraz do osoby, która je wywiozła; lub
- c) przywożone towary w rozumieniu ust. 4 lit. a) są środkami transportu, które zostały nabyte lub przywiezione przed datą przystąpienia zgodnie z ogólnymi warunkami opodatkowania obowiązującymi na rynku krajowym jednego z nowych Państw Członkowskich lub jednego z Państw Członkowskich Wspólnoty lub nie dotyczyło ich jakiejkolwiek zwolnienie bądź zwrot podatku od wartości dodanej z tytułu ich wywozu.

▼ A3

Warunek ten uznaje się za spełniony w następujących wypadkach:

- kiedy, w stosunku do Austrii, Finlandii oraz Szwecji, pierwsze użycie środka transportu miało miejsce przed 1 stycznia 1987 r.;
- kiedy, w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, pierwsze użycie środka transportu miało miejsce przed 1 maja 1996 r.;
- kiedy wysokość podatku należnego z tytułu importu jest nieznaczną.

▼ B

TYTUŁ XVII

KOMITET DS. PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ*Artykuł 29*

1. Zostaje powołany Komitet Doradczy ds. Podatku od Wartości Dodanej zwany dalej „Komitetem”.

2. Komitetu składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji.

Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Komisji.

Sekretariat Komitetu jest zapewniany przez Komisję.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

4. Obok spraw podlegających konsultacji w oparciu o niniejszą dyrektywę, Komitet rozpatruje pytania postawione przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, dotyczące stosowania przepisów wspólnotowych dotyczących podatku od wartości dodanej.

▼ **M24***Artykuł 29a***Środki wykonawcze**

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

▼ **B**

TYTUŁ XVIII

PRZEPISY RÓŻNE▼ **M24***Artykuł 30***Umowy międzynarodowe**

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do zawarcia z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową umowy, która może zawierać odstępstwa od niniejszej dyrektywy.
2. Państwo, które chciałoby zawrzeć taką umowę, przekazuje Komisji wniosek i dostarcza jej wszelkich niezbędnych informacji. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym Państwem Członkowskim w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku oraz określa dodatkowe informacje, których potrzebuje. W momencie, gdy Komisja zdobędzie wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do oceny wniosku, w ciągu jednego miesiąca odpowiednio powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie i przekazuje wniosek w oryginalnej wersji językowej pozostałym Państwom Członkowskim.
3. W terminie trzech miesięcy od powiadomienia określonego w ostatnim zdaniu ust. 2, Komisja przedstawia Radzie właściwą propozycję lub, jeżeli wniosek o odstępstwo budzi jej zastrzeżenia, Komunikat określający te zastrzeżenia.
4. W każdym wypadku, procedura określona w ust. 2 i 3 zostaje zakończona w ciągu ośmiu miesięcy od otrzymania wniosku przez Komisję.

▼ **B***Artykuł 31***Jednostka rozliczeniowa**

1. Jednostką rozliczeniową używaną do celów niniejszej dyrektywy jest europejska jednostka rozliczeniowa w rozumieniu decyzji 75/250/EWG ⁽¹⁾.
2. Przy przeliczeniu tej jednostki rozliczeniowej na waluty krajowe, Państwa Członkowskie mogą zaokrąglać kwoty wynikające z takiego przeliczenia w górę lub w dół maksymalnie o 10 %.

▼ **M8**▼ **M4***Artykuł 33*

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności obowiązujących przepisów Wspólnoty dotyczących ogólnego systemu przechowywania, transportu i monitorowania produktów podlegających akcyzie, niniejsza dyrektywa nie zabrania żadnemu Państwu Członkowskiemu utrzymywania lub wprowadzania podatków

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 24.4.1975, str. 35.

▼ **M4**

od umów ubezpieczenia, podatków od gier i zakładów, podatków akcyzowych, opłat skarbowych oraz, ogólnie, jakichkolwiek podatków, ceł lub opłat, które nie mogą być uznane za podatki obrotowe, pod warunkiem jednakże, że te podatki, cła i opłaty nie prowadzą w handlu między Państwami Członkowskimi do powstawania formalności związanych z przekraczaniem granicy.

2. Wszelkie odniesienia w niniejszej dyrektywie do wyrobów podlegających akcyzie stosują się do następujących produktów, w rozumieniu obowiązujących przepisów prawa wspólnotowego:

- oleje mineralne,
- alkohol i napoje alkoholowe,
- wyroby tytoniowe.

Artykuł 33a▼ **M6**

1. Towary określone w art. 7 ust. 1 lit. b), wprowadzane na obszar Wspólnoty z terytorium stanowiącego część obszaru celnego Wspólnoty, który jednakże do celów stosowania niniejszej dyrektywy uznawany jest za terytorium państwa trzeciego, podlegają następującym przepisom:

- a) formalności odnoszące się do wprowadzenia takich towarów do Wspólnoty są takie same, jak formalności przewidziane we wspólnotowych przepisach prawa celnego obowiązujących przy przywozie towarów do obszaru celnego Wspólnoty;
- b) w przypadku gdy miejsce docelowe wysyłki lub transportu tych towarów znajduje się poza Państwem Członkowskim, na obszarze którego towary są wprowadzane do Wspólnoty, będą one przewożone na jej obszarze zgodnie z wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego przewidzianą w obowiązujących przepisach prawa celnego Wspólnoty, o ile złożono odnośnie do nich deklarację, na podstawie której towary zostały objęte tą regulacją w momencie ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty;
- c) w przypadku gdy okaże się, że towary z chwilą ich wprowadzenia na obszar Wspólnoty, jeżeli były przywiezione w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a), znajdują się w jednej z sytuacji pozwalających na zastosowanie regulacji określonych w art. 16 ust. 1 (B) lit. a)-d), lub też gdy mają do nich zastosowanie tymczasowe rozwiązania zwalniające całkowicie z należności celnych przywozowych, Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby towary mogły pozostać we Wspólnocie na takich samych warunkach, jak warunki określone dla zastosowania takich regulacji.

2. Towary niewymienione w art. 7 ust. 1 lit. a), wysłane lub transportowane z Państwa Członkowskiego do miejsca przeznaczenia na terytorium stanowiącym część obszaru celnego Wspólnoty, który jednakże do celów stosowania niniejszej dyrektywy uważany jest za terytorium państwa trzeciego, podlegają następującym przepisom:

- a) formalności odnoszące się do wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty będą takie same, jak formalności przewidziane wspólnotowymi przepisami prawa celnego obowiązującymi przy wywozie towarów poza obszar celny Wspólnoty;

▼ **M6**

- b) w przypadku towarów, które są tymczasowo wywożone poza terytorium Wspólnoty z zamiarem ich powrotnego przywozu, Państwa Członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia, aby towary takie z chwilą ich ponownego przywozu do Wspólnoty podlegały takim samym przepisom, jak gdyby były one czasowo wywiezione poza obszar celny Wspólnoty.

▼ **B**

TYTUŁ XIX

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 34*

Począwszy od dnia 1 stycznia 1982 r., a następnie co dwa lata, Komisja, po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, przedłoży Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w Państwach Członkowskich. Sprawozdanie to zostanie przekazane przez Radę Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 35

W odpowiednim czasie, Rada stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, po otrzymaniu opinii Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, oraz zgodnie z interesami wspólnego rynku wyda dalsze dyrektywy dotyczące wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w szczególności w celu stopniowego ograniczenia lub usunięcia środków podjętych przez Państwa Członkowskie w drodze odstępstw od systemu, w celu osiągnięcia pełnej zgodności krajowych systemów podatku od wartości dodanej i w ten sposób umożliwić osiągnięcie celu określonego w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.

Artykuł 36

Uchyła się art. 2 ust. 4 i art. 5 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.

Artykuł 37

Druga dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. traci moc w każdym z Państw Członkowskich w chwili rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 38

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

*ZALĄCZNIK A***WYKAZ DZIAŁALNOŚCI ZALICZANYCH DO PRODUKCJI ROLNICZEJ****I. UPRAWA**

1. Uprawa roli, łącznie z uprawą winorośli
2. Uprawa owoców (łącznie z oliwkami) i warzyw, kwiatów oraz roślin ozdobnych, tak gruntowych jak i szklarniowych
3. Produkcja grzybów i uprawa roślin przyprawowych, produkcja nasion i materiałów reprodukcyjnych; uprawa sadzonek w szkółkach leśnych

II. HODOWLA I CHÓW ZWIERZĄT WRAZ Z UPRAWĄ ZIEMI

1. Hodowla i chów bydła
2. Hodowla i chów drobiu
3. Hodowla i chów królików
4. Pszczelarstwo
5. Hodowla jedwabników
6. Hodowla ślimaków

III. LEŚNICTWO**IV. RYBOŁÓWSTWO**

1. Połowy ryb słodkowodnych
2. Hodowla ryb
3. Hodowla małży, ostryg oraz innych mięczaków i skorupiaków
4. Hodowla żab

- V. Za produkcję rolniczą uważa się również działalność polegającą na przetwarzaniu przez rolnika przy użyciu środków zwykle używanych w gospodarstwie rolnym, leśnym i połowowym, produktów pochodzących w głównej mierze z jego produkcji rolnej.

*ZAŁĄCZNIK B***WYKAZ USŁUG ROLNICZYCH**

Świadczenie usług rolniczych, które zwykle przyczyniają się do produkcji rolnej są uznawane za usługi rolnicze i obejmują w szczególności:

- prace przy uprawie ziemi, koszenie, ubój, młócenie, wyciskanie, gromadzenie, zbieranie z pól, sianie i sadzenie,
- pakowanie i przygotowywanie do sprzedaży, np. suszenie, czyszczenie, mielenie, odkażanie, oraz silosowanie produktów rolnych,
- przechowywanie produktów rolnych,
- dozór nad trzodą, hodowla i tucz bydła,
- wynajem do celów rolniczych sprzętu zwykle używanego w gospodarstwach rolniczych, leśnych i połowowych,
- pomoc techniczna,
- zwalczanie chwastów i szkodników, opylanie i opryskiwanie upraw oraz ziemi,
- obsługa sprzętu nawadniającego i odwadniającego,
- ścinanie drzew, obcinanie gałęzi i inne usługi leśne.

ZAŁĄCZNIK C ⁽¹⁾

WSPÓLNA METODA NALICZANIA

- I. W celu obliczenia wartości dodanej dla całej działalności gospodarstwa rolnego, leśnego i połowowego uwzględniana jest wartość bez podatku od wartości dodanej:
- całkowitej produkcji finalnej łącznie z konsumpcją własną produktów klasy „produkty rolne i zwierzęta łowne” oraz „drewno surowe” według wyszczególnienia w pkt IV i V wraz z wynikiem działalności przetwórczej, określonej w pkt V załącznika A;
 - całkowita konsumpcja pośrednia, wymagana do osiągnięcia wartości produkcji, określonej w pkt I;
 - wartość brutto wytworzenia środków trwałych w połączeniu z rodzajami działalności wymienionymi w załącznikach A i B.
- II. W celu określenia nakładów podlegających opodatkowaniu dających prawo do odliczeń oraz wielkości produkcji rolników ryczałtowych, nakłady i produkcja rolników podlegających ogólnemu systemowi podatku od wartości dodanej zostaje odjęta z rachunków krajowych, przy czym zostaną uwzględnione te same czynniki jak w pkt I.
- III. Wartość dodana dla rolników ryczałtowych jest równa różnicy pomiędzy całkowitą wartością produkcji finalnej bez podatku od wartości dodanej, określoną w pkt I.1 a całkowitą wartością nakładów określonych w pkt I.2 łącznie z wartością brutto wytworzenia środków trwałych, określoną w pkt I.3. Wszystkie te czynniki odnoszą się wyłącznie do rolników ryczałtowych.
- IV. PRODUKTY ROLNICZE I ZWIERZĘTA ŁOWNE

Oznaczenie kodowe SOEC

Zboża (z wyłączeniem ryżu)

Pszenica i orkisz	10.01.11	1
	10.01.19	1
Pszenica ozima i orkisz	-	
Pszenica jara	-	
Pszenica twarda durum	10.01.51	
	10.01.59	
Pszenica ozima	-	
Pszenica jara	-	
Żyto i mieszanki zbożowo-strączkowe		
Żyto	10.02.00	
Żyto ozime	-	
Żyto jare	-	
Mieszanki zbożowo-strączkowe	10.01.11	2
	10.01.19	2
Jęczmień	10.03.10	
	10.03.90	
Jęczmień jary	-	
Jęczmień ozimy	-	
Owies i mieszanka zbożowo-strączkowa jara		
Owies	10.04.10	
	10.04.90	
Mieszanka zbożowo-strączkowa jara	-	
Kukurydza	10.05.10	
	10.05.92	
Pozostałe zboża (bez ryżu)	10.07.10	
Gryka	10.07.91	

⁽¹⁾ Klasyfikacja użyta w niniejszym załączniku jest wykorzystana w statystykach gospodarczych rolnictwa Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (SAEG).

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

Proso	10.07.91	
Sorgo ziarniste	10.07.95	
Siemię	10.07.96	
Zboża nie wyszczególnione gdzie indziej (bez ryżu)	10.07.99	
Ryż (luskany lub nieluskany)	10.06.11	
Rośliny strączkowe		
Groch suszony i groch pastewny	07.05.11	
Groch suszony (inny niż pastewny)	-	
Groch suszony (poza grochem włoskim)	-	
Groch włoski	-	
Groch pastewny	-	
Ziarno fasoli i bobu		
Ziarno fasoli	07.05.15	
Ziarno bobu	07.05.95	
Pozostałe rośliny strączkowe		
Soczewica	07.05.91	
Wyka	12.03.31	2
Łubin	12.03.49	2
Rośliny strączkowe nie wyszczególnione gdzie indziej, mieszanki roślin strączkowych oraz mieszanki zbóż i roślin strączkowych	07.05.97	
Rośliny okopowe		
Ziemniaki		
Ziemniaki (poza sadzeniakami)		
Młode ziemniaki	07.01.13	
	07.01.15	
Ziemniaki należące do uprawy głównej	07.01.17	
	07.01.19	
Sadzeniaki	07.01.11	
Buraki cukrowe	12.04.11	
Buraki pastewne, brukiew, marchew pastewna i rzepa pastewna (buraki białe); inne rośliny okopowe		
Buraki pastewne	12.10.10	
Brukiew, marchew pastewna, rzepa pastewna i inne rośliny bulwiaste		
Brukiew		
Marchew pastewna, rzepa pastewna		
Kapusta pastewna	12.10.99	2
Inne rośliny okopowe i paszowe		
Karczochy Jeruzalem	07.06.10	
Bataty	07.06.50	
Rośliny okopowe nie wyszczególnione gdzie indziej	07.06.30	
Rośliny przemysłowe	12.10.99	3
Rośliny przemysłowe		
Nasiona oleiste i owoce oleiste (bez oliwek)		
Rzepak i nasiona rzepaku	12.01.91	
Rzepak ozimy	-	
Rzepak jary	-	
Rzepak	-	
Nasiona słonecznika	12.01.95	
Nasiona soji	12.01.40	
Ziarno rącznika	12.01.50	
Siemię lniane	12.01.61	

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

	12.01.69	
Nasiona sezamu, konopi, gorczycy i maku		
Nasiona sezamu	12.01.97	
Nasiona konopi	12.01.94	
Nasiona gorczycy	12.01.92	
Mak oleisty i nasiona maku	12.01.93	
Rośliny włókniste		
Len	54.01.10	
Konopie	57.01.10	
Tytoń nieprzetworzony (łącznie z tytoniem suszonym)	24.01.10	
	24.01.90	
Chmiel	12.06.00	
Pozostałe rośliny przemysłowe		
Korzenie cykorii	12.05.00	
Rośliny lecznicze, przyprawowe, aromatyczne		
Szafran	09.10.31	
Kminek	07.01.82	
Rośliny lecznicze, przyprawowe, przyprawy korzenne i aromatyczne, niewyszczególnione gdzieindziej	09.09 (11–13–15–17–18)	
	09.10 (11–20–51–55–71)	
	12.07 (10–20–30–40–50–60–70–80–91–99)	
Świeże warzywa		
Rodzaje kapusty przeznaczone do konsumpcji		
Kalafior	07.01.21	
	07.01.22	
Inne rodzaje kapusty		
Brukselka	07.01.26	
Biała kapusta	} 07.01.23	1
Czerwona kapusta		
Kapusta włoska	} 07.01.27	
Zielona kapusta		
Rodzaje kapusty niewyszczególnione gdzie indziej	}	
Warzywa liściaste i łodygowe poza kapustą		
Seler łodygowy i seler bulwowy	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Por	07.01.68	
Sałata	07.01.31	
	07.01.33	
Cykoria	07.01.36	1
Szpinak	07.01.29	
Szparagi	07.01.71	
Cykoria	07.01.34	
Karczochy	07.01.73	
Inne warzywa liściaste i łodygowe		
Roszpunka warzywna	07.01.36	2
Karczoch hiszpański i ostrożeń warzywny	07.01.37	
Koper włoski	07.01.91	

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

Rabarbar	}	07.01.97	1
Rzeżucha			
Pietruszka zwyczajna			
Brokuły			
Warzywa liściaste i łodygowe niewyszczególnione gdzie indziej			
Warzywa rodzaju owocowego			
Pomidory		07.01.75	
		07.01.77	
Ogórki i korniszony		07.01.83	
		07.01.85	
Melony		08.09.10	
Bakłażan, oberżyna i dynia zwyczajna		07.01.95	
Słodka papryka		07.01.93	
Inne warzywa hodowane dla owoców		07.01.97	3
Warzywa korzeniowe i bulwiaste			
Kalarepa		07.01.27	2
Kapusta polna	}	07.01.54	
Marchew			
Czosnek		07.01.67	
Cebula i szalotki		07.01 (62–63–66)	
burak ćwikłowy (burak czerwony)	}	07.01.56	
Selsafia i skorzonera			
Pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste (szczypiorek, rzodkiew zwyczajna, rzepa francuska, chrzan)		07.01.59	
Rośliny strączkowe		07.01.41	
Groszek zielony		07.01.43	
Nasiona fasoli		07.01.45	
		07.01.47	
Inne rośliny strączkowe		07.01.49	
Grzyby uprawne		07.01.87	
Świeże owoce, łącznie z owocami cytrusowymi (bezwinogron i oliwek)			
Jabłka deserowe i gruszki			
Jabłka deserowe		08.06 (13–15–17)	
Gruszki deserowe		08.06(36–38)	
Jabłka winne i gruszki			
Jabłka winne		08.06.11	
Gruszki winne		08.06.32	
Owoce pestkowe			
Brzoskwinie		08.07.32	
Morele		08.07.10	
Czereśnie		08.07 (51–55)	
Śliwki (łącznie z renklodami, mirabelkami i śliwami domowymi)		08.07 (71–75)	
Inne owoce pestkowe		08.07.90	
Orzechy			
Orzechy włoskie		08.05.31	
Orzechy laskowe		08.05.91	
Migdały		08.05.11	
		08.05.19	
Kasztany jadalne		08.05.50	
Inne orzechy (z wyjątkiem orzechów tropikalnych)			

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

Orzechy pistacjowe	08.05.70	
Orzechy niewyszczególnione gdzie indziej	08.05.97	1
Inne owoce pochodzące z drzew		
Figi	08.03.10	
Pigwy	08.06.50	
Inne owoce pochodzące z drzew niewyszczególnione gdzie indziej (z wyjątkiem owoców tropikalnych)	08.09.90	1
Truskawki	08.08 (11–15)	
Jagody		
Porzeczki		
Czarne porzeczki	08.08.41	
Czerwone porzeczki	08.08.49	1
Maliny		
Agrest	08.08.90	1
Inne jagody (np. czarne jagody uprawowe)	08.09.90	2
Owoce cytrusowe		
Pomarańcze	08.02 (21–22–24–27)	
Mandarynki i klementynki	08.02 (32–36)	
Cytryny	08.02.50	
Grejpfruty	08.02.70	
Inne owoce cytrusowe	08.02.90	
Cytrony	-	
Limony	-	
Bergamoty	-	
Owoce cytrusowe niewyszczególnione gdzie indziej	-	
Winogrona i oliwki		
Winogrona		
Winogrona deserowe	08.04 (21–23)	
Inne winogrona (do celów produkcji wina, produkcji soku i przetwarzania na rodzynki)	08.04 (25–27)	
Oliwki		
Oliwki deserowe	07.01.78	
Inne oliwki (do celów produkcji oliwy)	07.01.79	
	07.03.13	
Inne rośliny uprawne		
Rośliny pastewne ⁽¹⁾	12.10.99	1
Produkty szkótek drzew		
Drzewa i krzewy owocowe	06.02 (19–40–51–55)	
Szczepy winorośli	06.02 (10–30)	
Drzewa i krzewy ozdobne	06.02 (71–75–79–98)	
Rozsady i sadzonki leśne	06.02.60	
Materiały roślinne używane głównie do wyplatania		
Łozina, sitowie, trzcinopalmowy	14.01 (11–19–51–59)	
Trzcina, bambus	14.01 (31–39)	
Inne materiały roślinne używane głównie do wyplatania	14.01.90	
Kwiaty, rośliny ozdobne i choinki świąteczne		
Bulwy kwiatowe, bulwiaste łodygi podziemne i korzenie	06.01.10	
Rośliny ozdobne	} 06.01 (31–39)	
Kwiaty cięte, gałązki, liście		06.03 (11–15–90)
Choinki świąteczne		06.04 (20–40–50)
	06.04.90	
Rośliny wiecznie zielone	06.02.92	

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

Nasiona		
Nasiona rolnicze ⁽²⁾	06.02.95	
	12.03 (11–19–35–39–44–46–84–86–89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Nasiona kwiatów	12.03.81	
Produkty pochodzące z roślin dziko rosnących ⁽³⁾	07.01 (88–89)	
	08.05.97	2
	08.08.31	
	08.08.35	
	08.08.49	2
	08.08.90	2
	23.06.10	1
Produkty uboczne uprawy następujących ⁽⁴⁾ roślin:	12.08 (10–31)	
Produkty uboczne z uprawy zbóż (wyłączając ryż)	12.08.90	
Produkty uboczne z uprawy	12.09.00	
Produkty uboczne z uprawy ryżu	13.03.12	
Produkty uboczne z uprawy roślin strączkowych	(10–21–23–25–29)	
Produkty uboczne z uprawy roślin okopowych	14.03.00	
Produkty uboczne z uprawy roślin przemysłowych	14.04.00	
Produkty uboczne z uprawy świeżych warzyw	14.05 (11–19)	
Produkty uboczne z uprawy owoców i owoców cytrusowych	15.16.10	
Produkty uboczne z uprawy winogron i oliwek	23.06.10	2
Produkty uboczne z uprawy innych roślin uprawnych	23.06.30	
	13.01.00	
Produkty roślinne niewyszczególnione gdzie indziej		
Moszcz winny i wino		
Moszcz winny	22.04.00	
Wino	22.05 (21–25–31–35–41–44–45–47–51–57–59–61–69)	
Produkty uboczne z produkcji wina ⁽⁵⁾	23.05.00	
Olej z oliwek		
Rafinowany olej z oliwek ⁽⁶⁾	15.07.06	
Nierafinowana oliwa z oliwek ⁽⁶⁾	15.07 (07–08)	
Produkty uboczne z produkcji oliwy z oliwek ⁽⁷⁾	23.04.05	
Bydło		
Bydło domowe	01.02 (11–13–14–15–17)	
Cielęta	-	
Inne bydło, mniej niż roczne	-	
Jałówki	-	
Krowy	-	
Zwierzęta rozplodowe rodzaju męskiego		
Jeden do dwu lat	-	
Starsze niż dwa lata	-	
Bydło rzeźne i tuczne,		
Jeden do dwu lat	-	
Starsze niż dwa lata	-	
Trzoda chlewna		
Świnie domowe	01.03 (11–15–17)	
Warchlaki	-	
Prosięta	-	
Świnie tuczne	-	

▼ **B**

Oznaczenie kodowe SOEC

Maciory i loszki	-	
Knury rozplodowe	-	
Jednokopytne		
Konie	01.01 (11–15–19)	
Osły	01.01.31	
Muły	01.01.50	
Owce i kozy		
Owce domowe	01.04 (11–13)	
Kozy domowe	01.04.15	
Drób, króliki, gołębie i inne zwierzęta		
Kury, koguty, młode koguty, młode kury, kurczęta	01.05 (10–91)	
Kaczki	01.05.93	
Gęsi	01.05.95	
Indyki	01.05.97	
Perliczki	01.05.98	
Króliki domowe	01.06.10	
Gołębie domowe	01.06.30	
Pozostałe zwierzęta/owady		
Pszczoły	-	
Jedwabniki	-	
Zwierzęta futerkowe	-	
Ślimaki (z wyjątkiem ślimaków morskich)	03.03.66	
Zwierzęta niewyszczególnione gdzie indziej	01.06.99	
	02.04.99	1
Zwierzyna łowna i dziczyzna		
Zwierzyna łowna ⁽⁸⁾	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Dziczyzna	02.04.30	
Mleko surowe		
Mleko krowie	-	
Mleko owcze	-	
Mleko kozie	-	
Mleko bawole	-	
Jaja		
Jaja kurze		
Jaja wylęgowe	04.05.12	1
Inne	04.05.14	
Inne jaja		
Jaja wylęgowe	04.05.12	2
Inne	04.05.16	
	04.05.18	
Inne produkty otrzymywane ze zwierząt hodowlanych		
Wełna surowa (łącznie z włosiem zwierzęcym) ⁽⁹⁾	53.01 (10–20)	
	53.02 (93–95)	
Miód	04.06.00	
Kokony jedwabnika	50.01.00	

Oznaczenie kodowe SOEC

Produkty uboczne z produkcji zwierząt hodowlanych ⁽¹⁰⁾	} 15.15.10 43.01 (10–20–30–90) 53.02.97
Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione	

Usługi rolnicze ⁽¹¹⁾**Produkty rolnicze niemal wyłącznie będące przedmiotem przywozu**

Tropikalne nasiona oleiste i owoce	
Orzeszki ziemne	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Orzechy palmowe i ich jądra	12.01.30
Nasiona bawełny	12.01.96
Nasiona oleiste i owoce niewyszczególnione gdzie indziej	12.01.99
Tropikalne rośliny włókniste	
Bawełna	55.01.00
Inne rośliny włókniste	
Konopie manilskie	57.02.00
Juta	57.03.10
Sizal	57.04.10
Włókno kokosowe	57.04.30
Ramia	54.02.00
Rośliny włókniste, niewyszczególnione gdzie indziej	57.04.50
Inne rośliny tropikalne do użytku przemysłowego	
Kawa	09.01.11
Kakao	18.01.00
Trzcina cukrowa	12.04.30
Owoce tropikalne	
Orzechy tropikalne	
Kokosy	08.01.75
Orzechy nerkowca	08.01.77
Orzechy brazylijskie	08.01.80
Amerykańskie orzechy laskowe	08.05.80
Inne owoce tropikalne	
Daktyle	08.01.10
Banany	08.01 (31–35)
Ananasy	08.01.50
Melonowiec	08.08.50
Owoce tropikalne niewyszczególnione gdzie indziej	08.01 (60–99)
Kość słoniowa, niewyglądająca	05.10.00

⁽¹⁾ Siano, koniczyna (z wyjątkiem kapusty pastewnej).

⁽²⁾ Z wyjątkiem nasion zbóż i ryżu jak również sadzeniaków.

⁽³⁾ Grzyby leśne, żurawina, borówka czarna, jeżyna, dzikie maliny itd.

⁽⁴⁾ Słoma, buraki, liście zewnętrzne kapusty, groszek zielony i strączkowy.

⁽⁵⁾ Liście winorośli, pestki winogron itd.

⁽⁶⁾ Różnica między tymi dwoma produktami polega raczej na metodzie przetworzenia niż na różnej produkcji.

⁽⁷⁾ Wytloki z oliwek i inne produkty pozostałe przy uzyskiwaniu oliwy z oliwek.

⁽⁸⁾ Do zwierzyny łownej należy tylko hodowlana zwierzyna łowna i inna zwierzyna łowna trzymana w niewoli.

⁽⁹⁾ O ile są produktami głównymi.

⁽¹⁰⁾ Skóry, włosie zwierzęce i futra pochodzące z ubitych dzikich zwierząt, воск, nawóz, nawóz płynny.

⁽¹¹⁾ Usługi, które zazwyczaj świadczono samodzielnie przez gospodarstwa rolne, jak przeorywanie, sianie, młócenie, suszenie tytoniu, strzyżenie owiec, pielęgnacja zwierząt.

V. DREWNO SUROWE

Drewno drzew iglastych do użytku przemysłowego

Długość z drzew iglastych

▼ B

- dłużycedłużyce
 - 1) jodła, świerk, dagleżja zielona
 - 2) sosna, modrzew
- 2 drewno kopalniane
 - 1) jodła, świerk, dagleżja zielona
 - 2) sosna, modrzew
- 3 inne dłużyce
 - 1) jodła, świerk, dagleżja zielona
 - 2) sosna, modrzew

Sklejka z drzew iglastych

- 1 jodła, świerk, dagleżja zielona
- 2 sosny, modrzew

Drewno opałowe

Jodła, świerk, dagleżja zielona

Sosna, modrzew

Drewno liściaste do użytku przemysłowego

Drzewo liściaste

- 1 dłużyce
 - 1) dąb
 - 2) buk
 - 3) topola
 - 4) inne
- 2 drewno kopalniane
 - 1) dąb
 - 2) inne
- 3 inne dłużyce
 - 1) dąb
 - 2) buk
 - 3) topola
 - 4) inne

Sklejka z drzew liściastych

- 1 dąb
- 2 buk
- 3 topola
- 4 inne

Drewno opałowe (z drzew liściastych)

dąb

buk

topola

inne

Usługi leśne ⁽¹⁾

Inne produkty (np. kora, korek, żywica)

⁽¹⁾ Usługi, które są zazwyczaj świadczone samodzielnie przez przedsiębiorstwa leśne (np. wyrąb drzew).

*ZAŁĄCZNIK D***WYKAZ DZIAŁALNOŚCI OKREŚLONYCH W ART. 4 UST. 5 AKAPIT TRZECI**

1. Telekomunikacja
2. Dostawa wody, gazu, elektryczności i pary
3. Transport towarów
4. Usługi portów i portów lotniczych
5. Transport pasażerski
6. Dostawa nowych towarów wytworzonych na sprzedaż
7. Transakcje zawierane przez rolne agencje skupu interwencyjnego w stosunku do produktów rolnych dokonywane zgodnie z rozporządzeniami o wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do tych produktów
8. Organizacja targów handlowych i wystaw
9. Magazynowanie
10. Działalność organów zajmujących się reklamą handlową
11. Działalność biur podróży
12. Prowadzenie sklepów dla personelu, spółdzielni i stołówek dla pracowników przemysłu i podobnych instytucji
13. Transakcje inne niż te wymienione w art. 13 A ust. 1 lit. q), przeprowadzane przez radio i telewizję

▼ **B**

ZAŁĄCZNIK E

WYKAZ TRANSAKCJI WYMIENIONYCH W ART. 28 UST. 3 PKT A

1. ► M3 ————— ◀
2. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. e)
3. ► M3 ————— ◀
4. ► M3 ————— ◀
5. ► M3 ————— ◀
6. ► M3 ————— ◀
7. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. q)
8. ► M3 ————— ◀
9. ► M3 ————— ◀
10. ► M3 ————— ◀
11. Dostawy określone w art. 13 część B lit. g) jeżeli są one świadczone przez podatników uprawnionych do odliczeń podatku naliczonego od budynku, o którym mowa
12. ► M3 ————— ◀
13. ► M3 ————— ◀
14. ► M3 ————— ◀
15. Usługi biur podróży określone w art. 26 oraz biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróżnego, dla podróży poza terytorium Wspólnoty

▼ **B**

ZAŁĄCZNIK F

WYKAZ TRANSAKCJI WYMIENIONYCH W ART. 28 UST. 3 PKT B

1. Przyjmowanie opłat za wstęp na imprezy sportowe
2. Usługi świadczone przez autorów, artystów, wykonawców, prawników i członków innych wolnych zawodów, z wyjątkiem zawodów medycznych i paramedycznych, o ile nie zaliczają się one do usług w rozumieniu załącznika B do drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.
3. ► **M3** ————— ◀
4. ► **M3** ————— ◀
5. Usługi telekomunikacyjne dostarczane przez publiczną pocztę i instytucje telekomunikacyjne oraz dostawa towarów ściśle z nimi związanych
6. Usługi zakładów pogrzebowych jak również krematoriów i związanych z tą działalnością dostaw towarów
7. Transakcje przeprowadzane przez osoby niewidome lub zatrudniające ich zakłady pracy chronionej, pod warunkiem że ich zwolnienie nie doprowadzi do znacznego zakłócenia konkurencji
8. Dostawa towarów i usług instytucjom odpowiedzialnym za budowę wyposażenie i utrzymanie cmentarzy, grobów i pomników upamiętniających ofiary wojenne
9. ► **M3** ————— ◀
10. Transakcje dokonywane przez szpitale nie objęte art. 13 część A ust. 1 lit. b)
11. ► **M3** ————— ◀
12. Dostawa wody przez instytucje prawa publicznego
13. ► **M3** ————— ◀
14. ► **M3** ————— ◀
15. ► **M3** ————— ◀
16. Dostawa budynków i gruntów określonych w art. 4 ust. 3
17. Transport osób
Transport towarów towarzyszących podróżnemu, takich jak bagaż lub pojazdy mechaniczne oraz świadczenie usług związanych z transportem pasażerskim, zwolniony jest od podatku, o ile transport tych osób jest zwolniony
18. ► **M3** ————— ◀
19. ► **M3** ————— ◀
20. ► **M3** ————— ◀
21. ► **M3** ————— ◀
22. ► **M3** ————— ◀
23. Dostawa, przebudowa, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem statków powietrznych, łącznie z wbudowanym w nie sprzętem lub z przedmiotami na nich używanymi, które będą używane przez instytucje państwowe
24. ► **M3** ————— ◀
25. Dostawy, przebudowy, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem okrętów wojennych

▼ **M13**▼ **B**

27. Usługi biur podróży wymienione w art. 26 oraz tych z biur podróży, które działają w imieniu i na rachunek podróżnego, w przypadkach podróży po terytorium Wspólnoty

*ZAŁĄCZNIK G***PRAWO WYBORU**

1. Prawo wyboru w rozumieniu art. 28 ust. 3 lit. c) może zostać udzielone w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku E:

Państwa Członkowskie, w których już w chwili obecnej takie transakcje są zwolnione z podatku, w których istnieje możliwość prawa wyboru co do sposobu opodatkowania, mogą w utrzymać to prawo wyboru;
 - b) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku F:

Państwa Członkowskie, które tymczasowo utrzymują prawo do zwolnienia z podatku takich transakcji, mogą udzielić podatnikom prawa wyboru opodatkowania.
2. Państwa Członkowskie, które już obecnie przyznają prawo wyboru opodatkowania, nieuwzględnionego w przepisach ust. 1, mogą zezwolić podatnikom, którzy korzystają z tego prawa na dalsze korzystanie, nie dłużej niż przez trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

▼ M5

ZAŁĄCZNIK H

**WYKAZ DOSTAW TOWARÓW I USŁUG, KTÓRE MOGĄ PODLEGAĆ
OBNIŻONYM STAWKOM VAT**

Transponując wymienione poniżej kategorie odnoszące się do towarów do ustawodawstwa krajowego, Państwa Członkowskie mogą używać Nomenklatury Scalonej w celu precyzyjnego określenia zakresu danej kategorii.

Kategoria	Wyszczególnienie
1	Środki spożywcze i pasze (łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych), żywe zwierzęta, nasiona, rośliny i składniki normalnie przeznaczone do przygotowywania środków spożywczych; produkty zazwyczaj przeznaczone do użycia jako dodatek lub substytut artykułów żywnościowych
2	Dostarczanie wody
3	Produkty farmaceutyczne, które zazwyczaj stosowane są w ochronie zdrowia, zapobieganiu chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych, łącznie z produktami stosowanymi do celów antykoncepcyjnych oraz utrzymania osobistej higieny intymnej
4	Sprzęt medyczny, środki pomocnicze i pozostałe urządzenia, które zazwyczaj przeznaczone są do uśmierzania bólu i leczenia niepełnosprawności, przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez niepełnosprawnych, włączając w to naprawy takich towarów, jak również foteliki do przewozu dzieci w samochodach
5	Transport osób oraz przewożonego przez nie bagażu
6	Dostarczanie książek, łącznie z wypożyczaniem przez biblioteki (łącznie z broszurami, ulotkami i podobnymi materiałami drukowanymi, książeczkami dla dzieci, obrazkowymi, do rysowania lub malowania, zeszytami nutowymi lub rękopisami muzycznymi, mapami, kartami hydrograficznymi i im podobnymi), gazety i czasopisma, poza takimi, które w całości lub znacznej części służą celom reklamowym
7	Wstęp na przedstawienia, do teatrów, cyrków, wesołych miasteczek, parków rozrywki, na koncerty, do muzeów, ogrodów zoologicznych, kin, na wystawy, na podobne wydarzenia kulturalne i do podobnych obiektów Odbiór programów radiowych i telewizyjnych
8	Usługi świadczone przez pisarzy, kompozytorów i artystów scenicznych i estradowych lub prawa autorskie im należne
9	Udostępnianie, budowa, odnawianie i przebudowa mieszkań w ramach polityki społecznej
10	Dostawy towarów i usług, które normalnie przeznaczone są do wykorzystania w produkcji rolnej, z wyłączeniem dóbr inwestycyjnych, takich jak maszyny lub budynki
11	Zakwaterowanie w hotelach i podobnych obiektach, łącznie z zakwaterowaniem w obiektach wypoczynkowych, oraz wynajem miejsc kempingowych i miejsc do parkowania dla przyczep kempingowych
12	Wstęp na imprezy sportowe
13	Korzystanie z obiektów sportowych
14	Dostarczanie towarów i usług przez organizacje uznawane przez Państwa Członkowskie za charytatywne, działające w zakresie zabezpieczenia społecznego, o ile nie są one zwolnione z podatku na mocy art. 13
15	Usługi świadczone przez zakłady pogrzebowe i kremacyjne, wraz z dostawą towarów związanych z taką działalnością

▼ **M5**

Kategoria	Wyszczególnienie
16	Opieka medyczna i dentystyczna, jak również kuracja cieplna, o ile usługi te nie są zwolnione z podatku na mocy art. 13
17	Usługi świadczone w związku z oczyszczaniem ulic, zbiórką i zagospodarowaniem odpadów, z wyjątkiem usług świadczonych przez jednostki określone w art. 4 ust. 5.

▼ **M8***ZAŁĄCZNIK I***DZIELA SZTUKI, PRZEDMIOTY KOLEKCJONERSKIE I ANTYKI**

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „dzieła sztuki” oznaczają:

- obrazy (np. obrazy olejne, akwarele, pastele) i rysunki, jak również kolaże i podobne obrazy dekoracyjne wykonane w całości ręką artysty, z wyłączeniem planów i rysunków do celów architektonicznych, inżynierskich, przemysłowych, handlowych, topograficznych i im podobnych, ręcznie malowane lub zdobione produkty rzemiosła artystycznego, malowane tkaniny dla scenografii teatralnej, tkaniny do wystroju pracowni artystycznych lub im podobne (kod CN 9701),
- oryginalne sztychy, druki i litografie sporządzone w ograniczonej liczbie egzemplarzy, czarno-białe bądź kolorowe, złożone z jednego lub kilku arkuszy całkowicie wykonanych ręką artysty, niezależnie od stosowanego przez niego procesu lub materiału, jednak z wyłączeniem jakichkolwiek procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (kod CN 9702 00 00),
- oryginalne produkty sztuki rzeźbiarskiej i posagi z dowolnych materiałów, pod warunkiem że zostały one wykonane całkowicie przez artystę; odlewy rzeźby, których liczba jest ograniczona do ośmiu egzemplarzy, a wykonanie nadzorowane przez artystę lub jego następców prawnych (kod CN 9703 00 00). W wyjątkowych przypadkach, określonych przez Państwa Członkowskie, limit ośmiu egzemplarzy może zostać zwiększony w odniesieniu do odlewów rzeźb wykonanych przed dniem 1 stycznia 1989 r.,
- gobeliny (kod CN 5805 00 00) i tkaniny ścienne (kod CN 6304 00 00) wykonane ręcznie na podstawie oryginalnych wzorów dostarczonych przez artystę, pod warunkiem że są one ograniczone w każdym przypadku do ośmiu kopii,
- oryginalne przedmioty z ceramiki, całkowicie wykonane przez artystę i przez niego sygnowane,
- dzieła sztuki emalierskiej, wykonane w całości ręcznie o ograniczonej liczbie do ośmiu ponumerowanych egzemplarzy sygnowanych przez artystę lub atelier artysty, z wyjątkiem biżuterii i wykonanych wyrobów sztuki złotniczej,
- fotografie wykonane przez artystę, opublikowane przez niego lub pod jego nadzorem, sygnowane, jak również ponumerowane, całkowita ilość kopii nie powinna przekraczać 30 egzemplarzy we wszystkich formatach oraz oprawach;

b) „przedmioty kolekcjonerskie” oznaczają:

- znaczki pocztowe, stemple pocztowe, urzędowe znaczki (przyklejone bądź drukowane) uiszczenia podatku, koperty z ostemplowanymi znaczkami w pierwszym dniu ich wydania, ostemplowany papier listowy i temu podobne, ofrankowane lub nieofrankowane, ale uznane za nieważne i nieprzeznaczone do użytku (kod CN 9704 00 00),
- kolekcje i przedmioty kolekcjonerskie z dziedziny zoologii, botaniki, mineralogii, anatomii, historii, archeologii, paleontologii, etnografii lub numizmatyki (kod CN 9705 00 00);

c) „antyki” oznaczają przedmioty inne niż dzieła sztuki i przedmioty kolekcjonerskie, których wiek wynosi więcej niż 100 lat (kod CN 9706 00 00).

▼ **M10***ZAŁĄCZNIK J*

Wyszczególnienie towarów	Kod CN
Cyna	8001
Miedź	7402 7403 7405 7408
Cynk	7901
Nikiel	7502
Aluminium	7601
Ołów	7801
Ind	ex 8112 91 ex 8112 99
Zboża	1001–1005 1006: tylko ryż nieprzetworzony 1007–1008
Nasiona i owoce oleiste	1201–1207
Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca	0801
Pozostałe orzechy	0802
Oliwki	0711 20
Ziarna i nasiona (łącznie z nasionami soi)	1201–1207
Kawa, niepalona	0901 11 00 0901 12 00
Herbata	0902
Ziarno kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone	1801
Cukier surowy	1701 11 1701 12
Kauczuk, w formie podstawowej lub w płytach, arkuszach lub taśmach	4001 4002
Wełna	5101

▼ **M10**

Wyszczególnienie towarów	Kod CN
Chemikalia luzem	Działy 28 i 29
Oleje mineralne (łącznie z propanem i butanem; również łącznie z surowymi olejami ropy naftowej)	2709 2710 2711 12 2711 13
Srebro	7106
Platyna (pallad, rod)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Ziemniaki	0701
Oleje roślinne i tłuszcze oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	1507–1515

▼ **M16***ZAŁĄCZNIK K***Wykaz usług określonych w art. 28 ust. 6**

1. Drobne usługi naprawcze:
 - rowery,
 - buty i wyroby skórzane,
 - odzież i wyroby włókiennicze użytku domowego (w tym poprawki i przeróbki).
2. Remonty i naprawy prywatnych lokali mieszkalnych, z wyłączeniem materiałów stanowiących znaczącą część wartości dostawy.
3. Mycie okien i sprzątanie w gospodarstwach domowych.
4. Usługi z dziedziny pomocy w gospodarstwach domowych (np. pomoc domowa, opieka nad dziećmi, osobami starszymi, chorymi lub niepełnosprawnymi).
5. Fryzjerstwo.